

هاوسه‌رگیری به‌خته‌وه‌رانه

(۵)

ھاوسەرگىرىيى بەختە ۋەرانە

(پۇمان)

لىۋ تۆلىستۋى

ۋەرگىپرانى
ئەمىن گەردىگلانى

پیشکەشە بە ھاورپی و ھاوژینم (ئەوین سلیمان جیھان) کە
 ھەموو جوانییەکانی دنیام لە چاو و دلی ئەودا دەبینم.

.....

دەزگای تویژینه وه و بلاوکردنه وهی موکریانى

هاوسه رگيرى به خته وه رانه

نووسينى: ليۆ تۆلستۆى

وه رگيرانى: ئەمىن گەردىگلانى

پيتچن: ئارام حەسەن پوور

بەرگ:

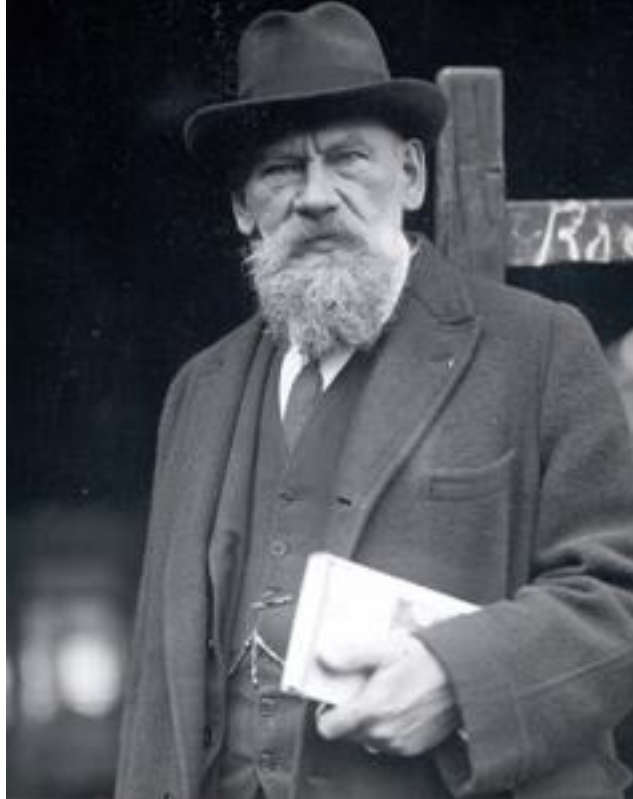
ژمارەى سپاردن

نرخ:

چاپى يەكەم:

تيراژ:

چاپخانهى رۆژھەلات ھەولير

ليۆ تۆلستۆي

یەك

هیشتا خەمبار و پەشیۆشی دایکم بووین که پایزی پابردوو مردبوو، سی مانگهی زستان لەگەڵ کاتیا و سۆنیا لە گوند ماینهوه.

کاتیا دۆستی لە میژینهی بنه‌ماله‌که‌مان بوو و هەر وەها ئاگاداریشی لی دەکردین، من و خۆشکم لە بەر دەستی ئەودا گه‌وره‌ بووبووین و من لەو کاته‌وه که وه‌بیرم دێ ئەوم لە مالی خۆماندا دیتبوو و خۆشم ویستبوو. سۆنیا خوشکی چکۆلەم بوو. زستان لە ماله‌ قەدیمییه‌که‌ی ئیمه‌، لە گوندی پۆکروفسکوڤیا^۱، زۆر تال و دژوار و خەماوی بوو. هه‌واکه‌ی سارد و تووش بوو و ته‌زووی سه‌رما کاری لە ئێسکی له‌ش ده‌کرد. بارن و بادەوه‌ گێژی دەدا و به‌فری دینا له‌بەر په‌نجه‌ره‌که‌دا کۆی ده‌کرده‌وه‌. جاری وابوو بارستاییه‌کی هینده‌ زۆر بوو وه‌ک دیوار به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌ته‌نی. شووشه‌کان هه‌میشه‌ لە دیوی ژووره‌وه‌ ده‌بوونه‌ یه‌ک پارچه‌ سه‌هۆل و ژووره‌که‌ تاریک داده‌گه‌را. به‌ ده‌گمەن میوانیک پووی ده‌کرده‌ مالمان و که‌سانیکیش که‌ جار و بار ده‌هاتن هیچ خۆشی و شادییه‌کیان له‌گەڵ خۆیان نه‌ده‌هینا و پوخسار و ئاکاریان خەمی لی ده‌باری. هه‌موو به‌ سرته‌ قسه‌یان ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌ترسن که‌سیکی خه‌وتوو خه‌به‌ر بکه‌نه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت زه‌رده‌یه‌ک نه‌ده‌نیشه‌ سه‌ر لیویان؛ هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌کیشا و زۆر جار که‌ چاویان له‌ من و به‌ تاییه‌ت سۆنیای خوشکم ده‌کرد که‌ خەمبار و پەشیۆش بووین، ده‌ستیان ده‌کرد به‌ گریان. ماله‌که‌مان ده‌تگوت خه‌مخانه‌یه‌ و تۆزی مه‌رگی لی نیشته‌بوو. ترسی مه‌رگ و ته‌می خه‌م ماله‌که‌ی پەش داگیرا بوو. ده‌رگای ژووره‌که‌ی دایکم داخرا بوو و ترسی خسته‌بووه‌ دلمه‌وه‌ و کاتیکی به‌لایدا تیده‌په‌ریم و ده‌مویست بچمه‌ ژووره‌که‌ی خۆم بخه‌وم، وزه‌یه‌کی سه‌یر و پازاوی هانی ده‌دام که‌ چاوێک له‌و ژووره‌ ساردوسر و تاریک و نووته‌که‌ بکه‌م.

^۱ pokrovskoe

تەمەنم حەقدە سال بوو و دایکم هەر ئەو سالەى مرد بریاری دابوو مالمنا
 بچیتە شار و من بۆ کۆر و کۆبوونەوهکان پیم بکریتهوه و لەگەڵ خەلکی ئاشنا
 بم. مەرگی دایکم بۆ من ئاخیزگەى خەمییکی گەوره بوو. بەلام دەبی ددانى پێدا بنیم
 کە لە پشت ئەو خەمەوه هەستیکی تریش هەبوو، ئەویش ئەوه بوو گەنج بووم و
 وەک خەلک دەیانگوت شوخ و نازدار، ئەویش دووھەمین زستان بوو کە تەمەنم
 لەو گوندە و بەو شیوەیە بە زایە دەچوو. لە کۆتایی زستاندا ئەو هەستی
 خەمۆکی و خەفەت و تەنیاپیە بە جیەک گەیشت کە لە ژوورەکەم نەدەهاتە
 دەری و دەرگای پیاوۆکەم دادەدایەوه و دەستم بۆ کتیب خویندەوهش نەدەچوو.
 کاتیکی کاتیا هەولێ دەدا پیملم بکات کە خۆم بە شتیکیەوه سەرقال بکەم و واز لەو
 تەنیاپی و خەمۆکیە بنیم، لە ولامیدا دەمگوت: «تاقەتم نییە. ناتوانم!» لە دلی
 خۆشمدا دەمگوت: «کاری چی، کاتیکی باشتترین سالانی ژیانم بەو شیوە بە فیرو
 دەچی ئیتر کار بەکەلکی چی دی؟ خۆم سەرقال بکەم؟ بۆچی؟» ئەم "بۆ چیەش؟"
 تەنیا ولامیکی بوو، ئەویش فرمیسک بوو کە بە چاومدا دەهاتە خوارى.

دەیانگوت لاواز بووم و جوانی و گەشە و نەشەم نەماوه، بەلام من گویم بەو
 شتانەش نەدەبزوا. "بۆچی؟ بۆ کێ؟" پیموا بوو تەواوی ژیانم دەبی لە قوژبنی
 تەنیا و دوورە پەریزیی ئەم کویرەدیە و خەم و پەژارەى ناچاریدا بە فیرو بچیت
 و من بە تەنیاپی نە دەمدەتوانی خۆم لە تەلەى ئەو دوورەپەریزی و خەفەتە
 دەرباز بکەم و نە حەزیشم دەکرد لی پزگار بم. لە ئاخر و ئۆخری زستاندا
 وردەوردە کاتیا سەبارەت بەو خەمۆکی و دوورەپەریزیەى من تووشی دلنگەرانی
 بوو و بریاری دا هەرچۆنیک بی دەبی سەفەرێکی هەندەران بکەین. بەلام سەفەری
 هەندەران بە دەستی بەتال نەدەگونجا و ئیمەش دەکری بلین دواى مەرگی دایکم
 وەها سەرمان لیشیوا بوو نەماندەزانی چیمان هەیه و بەرپچوونمان چۆنە،
 هەمیشە چاوەروانی قەویت و سەرپەرشتیاریک بووین بیت و بەشەمال و
 سامانەکەمان بۆ پروون بکاتەوه.

لە مانگی مارسدا قەویت هات.

پوژیک کەمن خەمبار و بیر ئالۆز، بەبی ئەوهی هیچ ئامانجیکم هەبی و حەزم
 لە کاربی، گێژووژ وەکوو نیسی بە نیو ژوورەکەمدا دەخولامەوه و خۆشم

نەمدەزانی بۇ ئاراقارام لى ھەلگىراو، كاتيا خۆى كرد بە ژووریدا و گوتى: «باشە، شوکور بۇ خودا سىرگى مىخائىلوۋىچ^۲ ھاتوۋە بۇ گوندەكەمان و كەسىكى ناردوۋە كە لە ھالوبالمان بېرسى، گوتوۋشىەتى بۇ نيوەرۇ دى بۇ ئىرە.» پاشان گوتىشى: «ماشچكا^۳، خۆشەۋىستەكەم، ۋەرەۋە سەرخۇ، ئاۋا نابى. ئاخەر ئەو چۆن دەبى ئاۋا بىبىنى؟ ئەو تۆش و ئىمەشى زۆر خۆش دەۋى.»

ئەم سىرگى مىخائىلىچە نىكتىن دۆستى ئىمە و ھاۋرى نىكى باۋكى خوالىخۆشبوۋم بو، بەلام زۆر لە باۋكم جىئىتر بو. جگە لەۋەى ھاتنى ئەو ھەموۋ پلانەكانى ئىمەى دەگۆرى و ئەو ھەلەى بۇ دەرەخساندىن كە لەو گوندە دوۋرەدەستە كۆچ بگەين، من لە مندالىيەۋە خۆشم دەۋىست و رېزىكى زۆرم بۇ دادەنا، كاتياش كە داۋاى لىكردم بىمەۋە سەرخۇ و ھەرۋەك دەيگوت ئاۋا نابى، دەيزانى كە سىرگى مىخائىلىچ لە نىۋ ھەموۋ خزم و ئاشناياندا كەسىكە كەمن بە ھىچ شىۋەيەك ھەزناكەم لەبەر چاۋى كزۆلە و ناحەز ديار بم. جگە لەۋە من ۋەك ھەموۋ ئەندامانى بنەمالە، لە كاتيا و سۇنياۋە (كە كرىدبوى بە كچى خۆى) بگرە ھەتا دەگاتە كاشەۋانە ئاسايەكەمان، ھەموۋمان بە پىي خوۋخەدە خۆشمان دەۋىست، ئەو بە لای مەۋە گرینگايەتتىيەكى تايبەتى ھەبوۋ و بە چاۋىكى تر سەيرم دەكرد، ئەۋىش بەۋ ھۆيە بوۋ كە دايكم رۆژىك ھەر لەلای خۆى پىي گوتىۋوم كە ئاۋاتم ئەۋەيە مېردىكى ۋەك ئەۋت ھەبى. ئەو قسەيەى دايكم لەو كاتەدا بۇ من زۆر سەير و تەننەت ناخۆشيش بو. چۈنكە ئەو مېردەى لە خولياكاندا دەژيا و بىرم لى دەكردەۋە قەلەفتىكى بە تەۋاۋى جياۋاز لە سىرگى مىخائىلوۋىچى ھەبوۋ. كەسايەتتىي نىۋ خولياكانى من لاۋىكى بەلەبارىكەى خەمبار و رەنگ پەريو بو. بەلام سىرگى مىخائىلىچ لە لايەكەۋە ئىتر گەنج نەبوۋ و زۆركەلەگەت و قەۋىوقۇل و ھەتا ئەو جىيەى لە زەينمدا بوۋ ھەمىشە دەم بە پىكەنن و كەيف ساز بو. بەلام سەرەراى ئەۋەش و تەكەى دايكم لەسەر لاپەرەى خەيالم نەخشى بەستبوۋ و لە شەش سال لەمەۋبەرەۋە كە ئەو كاتە يازدە سالم تەمەن بو، ئەو لەگەل من ۋەك مندالىك دەدوا و زۆر خۇمانە يارىي

۲- لەم چىرۆكەدا ناۋى ئەو كەسايەتتىيە ھىندى جار سىرگى مىخائىلوۋىچ و ھىندى جاريش سىرگى مىخائىلىچ ھاتوۋە كە دوۋەمىان خۇمانەترە.

۳- ماشچكا و ماشكا ھەردوۋىكىان سوۋكەلە ناۋى «ماشكا» ن كە ئەۋىش سوۋكەلە ناۋى ماريايە.

له گه‌ل ده‌کردم و پێی ده‌گوتم «خاتوو وه‌نه‌وشه»، هیندی جار له دلی خۆمدا ده‌مگوت جا ئه‌گهر بریار بدات و بمخوای، چبکه‌م؟ که بیرم له‌وه ده‌کردوه ترسیک سه‌رتاپای داده‌گرتم.

سیرگی میخائیلیچ به‌ر له فراوین هات بۆ مالم. کاتیا بۆ نیوه‌رۆ سفره‌که‌ی به پیراشکی و کریم و سۆسی ئه‌سپه‌ناخ پازاندبووه. من له په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوم لێبوو به سواری کاشه چکۆلانه‌که‌ی خۆی به‌ره‌و لای مالی ئیمه ده‌هات. به‌لام هه‌رکه سه‌ری ئه‌سپه‌که‌ی وه‌رسوو‌راند و به‌ره‌و پێگای به‌ر ماله‌که‌ی ئیمه بایدايه‌وه، من به هه‌له‌داوان چووم بۆ ژووری میوانداری، چونکه ده‌مویست وا بنوینم که به هه‌چ شیوه‌یه‌ک چاوه‌روانی هاتنی ئه‌و نه‌بووم. به‌لام کاتیکی ترپه‌ی هه‌نگاوی و قسه کردنه‌که‌یم له پێشخانه‌که‌ بیست و ته‌قه‌ته‌قی که‌وشه‌کانی کاتیا که ده‌چوو به‌ره‌وپیری، خۆم پێ رانه‌گیرا و خۆشم چووم به‌ره‌وپیری. ئه‌و ده‌ستی کاتیای له ده‌ستی گرتبوو و به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی ده‌کرد. که‌چاوی به‌ من که‌وت له‌ناکاو بێده‌نگ بوو و ماوه‌یه‌ک چاوی تیبیریم. نه‌ سه‌ری دانه‌واند و نه‌ سلاو و چاک و خۆشیی له‌گه‌ل کردم. من هیندی شله‌ژام و هه‌ستم کرد ئه‌ویش تۆزی سوور هه‌له‌گه‌را.

پاشان به‌ له‌بزیکی لێبراوانه و شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌ر دوو ده‌ستی لێک ئاوه‌لا کرد و هات بۆ لام و گوتی: «ئێ، ئه‌وه تۆی؟ چه‌نده‌ش گۆراوی! شوکور بوویه‌ته‌ گه‌وره‌ کچ! هه‌ر ده‌لیی دوینی بوو «خاتوو وه‌نه‌وشه»ی من بووی. ئیستا ئیتر وه‌نه‌وشه‌ی چی و شتی چی؟ بوویه‌ته‌ تۆپیک گولاله‌ سووره!»

به‌ ده‌سته زله‌کانی ده‌ستی گرتم و هینده‌ی به‌ گه‌رمی گوشتی که به‌راستی ئیشم پێگه‌یشت. له دلی خۆمدا گوتم چه‌تمه‌ن ئیستا ده‌ستیشم ماچ ده‌کا. خه‌ریک بوو خۆم بکێشمه‌ دواوه و نه‌هێلم به‌لام ئه‌و جاریکی تر ده‌ستی گوشتیم و چاوی زیت و پر نه‌شه‌ی له‌ چاوانم بری.

شه‌ش ساڵ بوو چاوم پێی نه‌که‌وتبوو. زۆر گۆرا بوو. به‌ ته‌مه‌نتر بووبوو و ده‌موچاوی په‌شکه‌له‌ و له‌سه‌ر هه‌ر دوو لاجانگی ریشی هیشته‌بووه و ده‌گوت لینگه‌ جزمه‌ن و له‌ روخساری نه‌ده‌کالایه‌وه، به‌لام وه‌ک سالان رووخۆش و دم به‌ پێکه‌نین نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی ساده و سادقانه نه‌بوو. ده‌موچاوی پان و

چاوه‌کانی به ترووسکه‌ی ئاوه‌زمه‌ندی دهره‌وشایه‌وه، میهره‌بان بوو و ئاکاریکی ساده و منداڵانه‌ی هه‌بوو.

پینچ خوله‌ک تی نه‌په‌ریبوو که ئیتر میوانی تازه هاتوو نه‌بوو، به‌لکوو بۆ هه‌موان خۆمانه‌ بوو. ته‌نانه‌ت بۆ خزمه‌تکاره‌کانیش که به‌هۆی خۆشخزمه‌تییه‌وه دیار بوو به هاتنی دلخۆشن.

هه‌لسوکه‌وتی ئه‌و وه‌ک هی ئه‌و جیرانانه نه‌بوو که دوا‌ی مردنی دایکم ده‌هاتن بۆ مالمان و به پیویستیان ده‌زانی ماوه‌یه‌ک له لاما‌ن دانیشن و به بی‌ده‌نگی فرمیسک هه‌لوهرینن. به پیچه‌وانه‌وه ئه‌و خۆی له هیچ وته‌یه‌ک نه‌ده‌بوارد و شاد و به‌نه‌شه، ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ش باسی دایه گیانمی نه‌کرد، به جوریک که ئه‌و خه‌مساردیییه له لایه‌ن که‌سیکی وه‌ک ئه‌و نزیک و خۆمانه‌وه، سه‌یر و ته‌نانه‌ت ناخۆشیش بوو، به‌لام دواتر بۆم دهرکه‌وت ئه‌و ره‌فتاره‌ی ئه‌و به هۆی خه‌مساردیییه‌وه نییه به‌لکوو به هۆی خۆشه‌ویستییه‌کی ره‌سه‌نه‌وه‌یه، بۆیه ریژی ئه‌وم له‌به‌ر بوو.

که ئیواره به‌سه‌ر داها‌ت کاتیا چوو له‌به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌دا دانیشت، ئه‌و شوینیه‌ی که پیشتر ئه‌و کاته‌ی دایکم زیندوو بوو لی‌ی داده‌نیشت. من و سۆنیا‌ش له ته‌نیشتی دانیشتی‌ن و گریگۆری خزمه‌تکاره پیره‌که‌مان قه‌ننه‌ کۆنه‌که‌ی باوکی خوالیخۆشبوومی دۆزییه‌وه و هی‌نای بۆ سی‌رگی میخائیلیچ و ئه‌و به پی‌ی خده‌ی هه‌میشه‌ی خۆی هه‌ستا و به دهم دووکه‌ل کردنه‌وه له نیو ژووره‌که‌دا ده‌ستی کرد به هاتوچۆ.

راوه‌ستا و گوتی: «که بیرى لی ده‌که‌یه‌وه ئه‌م ماله ئیتر هیچ کو‌ی له رابردوو ناچى!»

کاتیا سه‌ری سه‌ماوه‌ره‌که‌ی نایه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی قوول‌ی هه‌لکیشا و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له سی‌رگی میخائیلیچ بری‌بوو گوتی: «به‌لى!» زۆریشی نه‌مابوو فرمیسک به چاویدا بیته‌ خوارى.

پرووی له من کرد و گوتی: «تۆ پیموایه باوکت له بیر بى!»
من گوتم: «زۆر که‌م!»

له گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له من بوو، چاوی له شوینیکی تۆزی به‌رزتر له چاوانم بری و خه‌یال هه‌لیگرت، دوا‌ی تاویک له‌سه‌ر خو گوتی: «ئه‌گه‌ر ئه‌و بمابایه‌، ئیستا له‌گه‌ل ئه‌و زۆر سه‌ر و دل‌خۆش ده‌بوون!» پاشان هیواشته‌ر گوتیشی: «من زۆرم باوکت خو‌ش ده‌ویست!» له‌گه‌ل ئه‌و قسه‌یه‌دا هه‌ستم کرد چاوانی به‌ بریقه‌یه‌کی زیاتر دره‌وشایه‌وه‌.

کاتیا گوتی: «خودا ئه‌وه‌ دایکیشی لی سه‌ندینه‌وه‌.» هه‌ر خیراش سه‌رچادانی نایه‌ سه‌ر چادانه‌که‌ و ده‌سته‌ سه‌رکه‌ی خو‌ی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به‌ گریان. سیرگی میخائیلیچ سه‌ری وه‌رسوو‌راند و دووپاتی کرده‌وه‌: «به‌لی، هه‌موو شتیک له‌م ماله‌دا گۆراوه‌! زۆر گۆراوه‌!» پاشان دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی گوتی: «سۆنیا، له‌یستۆکه‌کانت بینه‌ بزانه‌!» خو‌شی پۆشت بۆ ژوو‌ریکی تر.

کاتیک ئه‌و چوو‌ه‌ ده‌ری به‌ چاوی پر له فرمیسه‌که‌وه‌ له کاتیام روانی. گوتی: «چ دۆستیکی میه‌ره‌بانه‌!» به‌ راستیش ئه‌و هاودلییه‌ی پیاویکی غه‌ریبه‌ و میه‌ره‌بان بۆ من زۆر وزه‌به‌خش و دل‌خۆشکه‌ر بوو.

له ژوو‌ری میواندارییه‌وه‌ ده‌نگی قیژه‌ و قریشکه‌ی شاد و مندا‌لانه‌ی سۆنیا و هه‌ول‌ی سیرگی میخائیلیچ که‌ یاری له‌گه‌ل ده‌کرد ده‌هاته‌ گۆی. من چاییم بۆ نارد و گویم لی‌بوو له‌ پشت پیا‌نۆکه‌ دانیش‌ت و سۆنیا‌ی له‌سه‌ر کۆشی دانا و به‌ ده‌سته‌ چکۆله‌کانی ئه‌و پیا‌نۆی ده‌ژهنی.

گویم له‌ ده‌نگی بوو که‌ له‌و ژوو‌ره‌وه‌ ده‌یگوت: «ماریا ئه‌لکساندۆفنا، وه‌ره‌ بۆ ئیره‌ هی‌ندی‌کمان پیا‌نۆ بۆ لی‌ده‌.»

من زۆرم پی‌خۆش بوو که‌ ئه‌و ئاوا ساده‌ و دۆستانه‌ ده‌ستوو‌ری پیدام چبکه‌م. هه‌ستم و چووم بۆ لای.

ده‌فته‌ریکی نۆته‌ی کرده‌وه‌ و به‌شی ئادا‌جو‌ی سۆناتی quasi una fantasia بیته‌و‌قینی له‌به‌ر ده‌م دانا و گوتی: «وه‌ره‌، ئه‌وه‌ لی‌ده‌!» په‌رداخ‌ی چایی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌چوو بۆ ئه‌و سه‌ری ژوو‌ره‌که‌، گوتیشی: «ده‌مه‌و‌ی بزانه‌م چۆنی لی‌ده‌ده‌ی!»

نازانه‌م بۆ هه‌ستم ده‌کرد ناتوانم پرۆبیا‌نوو بی‌نمه‌وه‌. له‌ پرۆشم هه‌لنه‌ده‌هات بلیم ده‌ستم ره‌قاس نه‌بووه‌. فه‌رمانی سیرگی میخائیلۆ‌قیچم له‌ گۆی گرت، له‌ پشت

پیانۆکه دانیشتم و دەستم کرد به ژەنین، ئەو پەری هەولم دەدا چاکى بژەنم. زۆریش دڵگرانى داوهرى قازىیەكەم بووم، چونكە دەمزانی لە مۆسیقا تێدەگات و حەزى لێیەتى. ئاداجۆ لەگەڵ هەستم سازگار بوو و كاتى وەبیرھێنانەوہى بیرەوہرى كۆن و وتووێژى جەنگەى چایى خواردن، خراپ نەژەنى. بەلام ئەو نەیهیشت بەشى سکیترزۆ^۴ بژەنم و ھاتە ژوور سەرم، گوتى: «نا، ناتوانى ئەو بە باشى بژەنى. بەلام ئەوہى یەكەم خراپ نەبوو. دیارە زۆر باش ھەستت لەگەڵ مۆسیقا سازگارە.» ئەو ھاندانە جیددى و نیوہ گەرمەى ئەوم ھێندە بە دڵ بوو كە لە خوشیاننا سوور ھەلگەپام. بۆمن زۆر شتیكى تازە و زۆریش خوش بوو كە ئەو، ھاوپی و ھاوشانى باوكم، بەرەوپوو و بەبى ئەوہى كەسیكى تری لى بى، لەگەڵ من، وەك ئەوہى لەگەڵ ھاوتەراز و ھاوپییەكى خۆى قسە بكات، بە شیوہیەكى جیددى دەدا و قسەکردنى ئیستای وەك ئەو كاتە نەبوو كە منداڵ بووم. كاتیا چووبوو قاتى سەرى سۆنیا بخەوینى و من و سیرگی میخائیلوڤیچ پێكەوہ تەنیا كەوتبووین.

ئەو باسى باوكمى دەكرد و چۆنیەتى یەكتر ناسینیان و ئەو كاتەى كە من ھیشتا سەرقالى دەرس و مەشق و بووكۆكە و لەیستۆك بووم ئەوان پێكەوہ چ ژيانىكى خوشیان بووہ و لە ناوەرۆكى باسەكانى ئەودا دەرکەوت باوكم پیاویكى ھیمن و لەسەرەخۆ و بەنەشە بووہ و ئەوہش زۆر بە لامەوہ تازە بوو. ئەو زۆرى پرسىار لێدەكردم سەبارەت بە حەز و ئاواتەكانم و ئەو كتیبانەى دەیخوینمەوہ و چ بەرنامەىەكەم بۆ داھاتووم ھەیە و لە ھەموو بارىكەوہ راویژى لەگەڵ دەكردم و بە رینوینیەكانى رچەى ژيانىكى نوێى بۆ دەشكاندم. ئەو بۆ من ئیستا ئەو پیاوہ جەفەنگ باز و قسەخۆشەى پیشوو نەبوو كە سەرى دەخستە سەرم و كەرەسەى یارىی بۆ درووست دەكردم، بەلكوو پیاویكى جیددى و دڵساف و نەرمونیان بوو، كە من بەبى ئیختیار ریزم بۆ دادەنا و خوشم دەویست. زۆر بە راحەتى و بە چێژوہ قسەم لەگەڵ دەكرد. سەرەپای ئەوہش دڵەخوڕپەىەكى نەخواراو داىگرتبووم و شتیك لە سەر دلم قورسایى دەكرد. ھەر وشەىەك لە زارم دەھاتە

^۴ schertzo

دهرئ تا رادهیهک نیگه رانی دهکردم و دهترسام شایانی خو شه ویستی ئه و نه بـم ، چونکه من کچی پیاویک بووم که دۆست و هاوڕێی گیانی گیانی ئه و بوو . کاتیا دواى ئه وهى سۆنیاى خه واند هات بۆ لامان و دهستی کرد به سکالا و گلهیی لیم و ئه وهى که خه مۆک و دووره په ریزم و سه بارهت به هه موو شتیـک خه مساردم؛ ئه گه رچی له و ماوه یه دا که دووبه دوو بووین من له و باره وه یه ک وشه م بۆ میوانه که م نه درکاندبوو .

سیـرگی میخائیلیچ بزه یه کی هاتی و به نیشانه ی لۆمه کردن سه ریکی راوه شانـد و گوـتی: «ئهو ، ئه وهى له هه موو شتیـک گرینگتره لی شاردومه ته وه!» گوتم: ئه و قسانه شیاوی باس کردن نین و ته نیا بی تاقه تی ده کردن . ئه وه ش خو گرینگ نییه ، تیپه ر ده بی.» (هه ر به راستیش ده تگوت تیپه ر ده بی ، چونکه هه ر له و کاته دا ته می خه م و دلته نگى له سه رم په ویبووه و ده تگوت قه تم که سه ر و په ژاره نه بووه .)

گوـتی: «بیـزاری و دووره په ریزی شتیکی باش نییه . یانی تو پیت وایه کچی نازدار و تاقانه ی؟»

من به پیکه نینه وه وه لامم دایه وه: «جا دیاره تاقانه م!» - «نا ، کچی تاقانه که ته نیا به تاریف و پیاوه لدانی خه لکی دلخۆشه و له گه ل ته نیا که وتن ئه ژنوی خه م له باوه ش ده گری و له هه موو شتیـک بیزار ده بی ، هیچ باش نییه و ناکه ویته به ر دلـم . ئه وه نیشانه ی خو نواندنه و دیاره هیچ بایه خیک بوخۆت دانانی! وایه؟»

بۆ ئه وهى بیـدهنگ نه بـم و شتیـک بلیم ، گوتم: «زۆر سپاس ئه و قسانه تان بۆ من وهک شه کر شیرین!»

توژی بیـدهنگ بوو پاشان گوـتی: «که وایه تو چ شیوه یه کت چۆته وه سه ر باوکت؟ تو به راستی...» سه رنجی پر له خو شه ویستی و هیوا پیـده رانه ی جوړیک بوو که بووه هۆی شادی و شه رمه زاریم .

هه ر له و کاته دا و له پوخساره شاد و پر بزه کهیدا ترووسکه ی نیگایه کم چاو پیکه وت که تایبه تی خو ی بوو ، سه ره تا پووناک بوو پاشان ورده ورده قوول و زیت و پاراوی و ته میکی ته نکى خه می له خو گرت .

گوتى: «ئىۋە نابى دلتان بىكەنە ھىلانەى خەم و كەسەر. ھىچ ھۆكارىكىش نىيە كە ھەست بە پەژارە و ۋەرەزى بىكەن. لەخۇرا خۇتان توۋشى دلتەنگى و داهىزان مەكەن. دەتوانى مۇسىقا بژەنى بە جۇرىك كە لە ناخەۋە ھەستى پىدەكەى، كىتەب ھەيە و متالا دەكەى، تازە ھەۋەلى دەمتە و سەرەتاي ژيانتە، ئىستا كاتى ئەۋەيە خۇتى بۇ ئامادە بىكەى و پاشان ئاخى بۇ ھەلنەكىشى. ھەتا زوۋە دەبى لە بىرى خۇتدا بى چونكە سالىكى تر درەنگ دەبى.»

ئەۋ ۋەك باۋك يان مامىك قىسەى لەگەل دەكرىم و ھەستىم دەكرىم كە دايم چاۋى بە سەرمەۋەيە و خۇى دىنىتە پىزەى من. دلتەنگ دەبووم كە دەمدى لەگەل ئەۋ ھاۋشان نىم و لەگەل ئەۋەشدا بەۋە دلخۇش بووم كە لەبەر من ھەۋل دەدا ئەۋە نەبى كە ھەيە.

شەۋى تا درەنگانى لەگەل كاتىا سەبارەت بە كاروبارى مالى و بارودۇخى ملكەكەمان قىسەيان دەكرىم.

پاشان ھەستا و ھات بۇ لاي من، دەستى گرىم و گوتى: «دەى، دۇستانى خۇشەۋىست، خوداھافىز!»

كاتىا لىي پىرسى: «خوداتان لەگەل، كەنگى بە خىزمەتتان دەگەينەۋە؟» ھەروا كە دەستى منى گرىتوو ۋەلامى دايەۋە: «كۇتايى بەھار. من ئىستا دەچىم بۇ دانيلۇڭكا^۹ (دانيلۇڭكا گوندەكەى دىكەى ئىمە بوو). دەبى بەكارەكانى ئەۋەى پابگەم و بزانم بارودۇخەكە چۆنە و ئەۋەى پىۋىستە جىبەجىي بىكەم، پاشان سەرىك لە مۇسكۇ دەدەم و لەۋى بە كارەكانى خۇم پادەگەم. ۋەلھاسل كۇتايى بەھارىش نەگەرىمەۋە ھاۋىنى دەگەرىمەۋە.»

من بەخەم و دلەدوايىيەۋە گوتىم: «جا بۇچى ئاۋا درەنگ؟ يانى ناچارى ماۋەيەكى ئاۋا زۇر لىرە دووربى؟» ھەر بە راستىش پىر بە دل ھىۋادار بووم ھەموو پۇژى چاۋم پىي بىكەۋى و لە ناكاو دلەم پىر بوو و ترسام دىسان خەم و خەفەت بالەم بەسەردا بىكىشىتەۋە و ئەۋ تىكچوۋنە لە پۋالەت و نىگا و ئاخافتىمدا پەنگى دايەۋە.

^۹ Danilovka

ئەو بە لەبزیکی وەها کە لە گویمدا زۆر سارد و سڕ بوو گوتی: «بەلێ، خۆتان زیاتر سەرقال بکەن و هەول بەدن نەهێلن دڵتەنگی و خەمۆکی بەسەرتاندا زال بێت.» دواى ئەوەی دەستی بەردام، بێ ئەوەی ئیتر چاوم لێ بکات گوتیشی: «کاتیک گەرامەو تاقیتان دەکەمەو.»

لە پیشخانەکە راوەستا بووین و بەرپیمان دەکرد. ئەو بە پەلە بەلتهکەى لەبەر کرد و هەولێ دەدا چاوم لێ نەکات. لە دلی خۆمدا گوتم: «بۆ ئەوەندە زەحمەت دەخاتە بەر خۆی. بێر لە چی دەکاتەو؟ یانی بە راستی پێی وایە بۆی دڵتەنگ و بێ تاقەت دەبم؟ هەلبەت زۆر پیاویکی باشە، زۆریش باش... بەلام ئیتر نابێ زیدەرەوی لە تاريفاتیدا بکەم.»

سەرەپای ئەوەش من و کاتیا ئەو شەو ماوەیەکی زۆر لە نیو پیخەفەکەدا بەخەبەر ماینەو و قسەمان دەکرد. نەک ئەوەی باسی ئەو بکەین. بۆ هاوینی داھاتوو گەڵاڵەمان دادەرشت و تەگبیرمان دەکرد زستان لەکوێ رابووین و چبکەین. ئەو پرسیارە ترسناکە «ئەى چی؟» ئیتر لەبەرەمدا قوت نەدەبوو. مەسەلەکە لەبەر چاوم پووناک و سادە بوو. ژيان دەبوو بە خوشی تیپەرێ و داھاتوو بۆ من لیورپێژ بێ لە بەختەوهری. وەک ئەو و ابوو کە مالهەمان لە پۆکروفسکوڤیا ژيانى تیزابیتەو و کەلاورپێژ بێ لە شادی و خوشی.

دوو

بەهار هات. تەمى خەم و خەفەتى رابردوو لە سەرم رەویبۆو و هەستیکی خوش وەک خەونیکی شیرینی گەشەنەو کە تاییبەتى بەهەرە، لەگەڵ ئاوات و هیوای نادیار جیگای گرتەو. ژيانم لەگەڵ سەرەتای زستان هیچ ویکچوونیکی نەبوو. خۆم بە سۆنیاو سەرقال دەکرد و کتیبم دەخویندەو و پیاووم دەژەنی. زۆر چوومە نیو باخ و باخاتەکە و بەتاییبەت شەوانە ماوەیەکی زۆر بە راستی زۆر، لە باریکە رێگاکانی باخەکەدا پیاسەم دەکرد یان لەسەر کورسییەک دادەنیستم و خودا دەزانێ چەندە فیکر و خەیاڵ لە میشکەدا وەک هەنگەژاڵە دەھارووژان و

ئاۋات و ھىواكان توۋشى دالەخورپە و بى تاقەتتيان دەكردم. ھىندى جار شەۋانە ھەتا بەيانی، بە تايبەت شەۋانى مانگەشەۋ لەبەر پەنجەرەى ژوورەكەم دادەنيشتەم و برى جار تەنانەت بە توۋى كراسىك و بەدزىيەۋە و دوور لە چاۋى كاتيا دەچووم بۇ نىۋ باخەكە و بە سەر ھەردى تەر و پىرئاۋنگ و خوناۋەدا ھەتا لای ھەسىلەكە ھەلدەھاتم. جاريكيان تەنانەت چووم بۇ مەزراكە و بەۋ شەۋە و بە تاقى تەنيا بە دەۋرى باخەكەدا سوورامەۋە.

ئەمىرۇ بە راستى دژۋارە بۇم كە ۋەبىرم بىتەۋە چ خەۋن و خولىايەك خەيالى داگرتبووم. تەنانەت ئەگەر ۋەبىرىشم بىتەۋە باۋەر ناكەم كە ئەۋ خوليا و خەيالاۋە مېشكى منيان بە خۇيانەۋە خەرىك كىردى، چونكە بە راستى زۇر سەير و لە ژيان بە دوور بوون.

سىرگى مىخائىلوۋىچ ھەر ۋەك بەلنى دابوو كۆتايى مانگى مەى لە سەفەر گەرايەۋە.

جارى يەكەم شەۋى و بە بى ھەۋال ھات بە جۇرىك كە ئىمە نە بىرمان لى دەكرەۋە و نە چاۋەروانى بووين. لەبەر ساباتەكە دانىشتبووين و خەرىكى چايى خواردەۋە بووين. باخەكە ھەموو سەۋزەلانى بوو باخچەكان پر بوون لە گول و پىحانە و چرىكەى بولبول و شالۋور ئىتر نەدەھاتە گوى و لەۋى جىيان خۇش كىردبوو و ھەتا پۇژى پىۋتەرى قەدىس^۶. بىچ و دەۋەنى چىرپىر و تۇخى ياسى بىنەۋش دەتگوت تۇزىكى سىپى و بىنەۋشيان لى پىرژاۋە. چىرۋكان خەرىك بوون دەپشكوۋتن. پەردەى چىپى دارستانى غان كە خۇر لە پىشتيانەۋە ئاۋا دەبوو بىرىقەى دەھات. ژىر ساباتەكە فېنك بوو. گىا و گژى نىۋ باخەكە نوقمى شەۋنم بوون و بۇنى گول و سەۋزەلانى ۋلاتى داگرتبوو. لەۋ دىۋى پەرىژىنى باخەكەۋە دەنگ و زايەلەى كۆتايى پۇژ، لەۋانە ھۆۋى شۋان و زايەلەى زەنگولەى مى پىشەنگ تىكەل دەبوو كە خەرىك بوون پانەكەيان بەرەۋ سەرگىر و ئاغەل رادەدا. تىكۇن كە لاۋىكى گەلخۇ بوو بە عارەبانە بەرمىلەكەيەۋە بە توۋلەپىي بەردەمى ساباتەكەدا تىدەپەرى و بە ئاۋپاشەكەى ئاۋى فېنكى لە باخچەى تازەتەكىش

۶- پۇژى پىۋتەرى قەدىس بىست و نۇج ژۋەنە و ھاۋىن دەست پىدەكا و بولبولەكان ئىتر ناخۋىتن.

کراو و گله پۆکی دیراوی گۆل و ریحانه کان ده پڕژاند و رهنگی خاکه که ی توخ ده کرد.

له بهر سابات که و له سه ر پوو میزییه کی سپی سه ماوهریک قولته قولت ده کولا که زگه زه رده که ی وهک خۆر دهره وشایه وه و پیاله ی پڕ له نقشک و دهوری پڕ له نانه چه ره ی تورت و شیرینی له پالیدا داندرا بوون. کاتیا به دهسته ناسک و خرپنه کانی په رداخه کانی ئاو ده کیشا و من، دوا ی مه له کردنی ده مه وئیواره له نیو هه سیله که دا، هه سا بوومه وه و نه مه ده توانی ماتل بم هه تا چاییه که ده مه ده کیشی و نقشکی خه ست و خۆلم به نانی تازهدا ده ساوی و ده مخوارد. کراسیکی که تانی بی قولم له به ردا بوو و سه روقژی ته رم به له چکه یه ک پیچا بوو. کاتیا یه که م کهس بوو که ئه وی دی و گوتی:

«ئا، سیرگی میخائیلیچ هه ر ئیستا باسی تۆمان ده کرد.»

من هه ستام بچم جله کانم بگۆرم. به لام ئه و نه یه یشت و چاویکی له سه روقژی پیچراوم کرد و به پیکه نینه وه گوتی: «ئه و ته شریفاته ی بۆ چییه؟ خوشیی لادی له و بیگه ردی و ساکارییه ی دایه. بۆ شه رم له گریگۆری ناکه ن؟ وه بزانه منیش گریگۆریم.» به لام له و کاته دا بۆم ده رکه وت ئه و قه ت به چاوی گریگۆری لیم ناروانی و هه ستم به شه رمه زاری کرد.

گوتم: «خیرا ده گه ریمه وه.» به په له خۆم کرد به ژووریدا.

ئه و به دوا ی مندا دهنگی به رز کرده وه: «ئاخر بۆ له خۆرا له خۆتی تیک ده ده ی؟ ئاوا زۆر جوانی و هیچ عه یبیککی نه بوو. راست وه کوو گه وه کچیکی ساکاری گوندنشین!»

له ژووره که م له گه ل ئه وه ی به په له خه ریکی گۆرینی جله کانم بووم له دلی خۆمدا گوتم: «زۆر سه یر چاوم لی ده کا. زۆر چاکه، شوکر بۆ خودا دیسان هاته وه. ئیستا ئیتر ماله که مان وهک رابردوو کړوکپ نابی و گه رمی و پووناکی تی ده زی.» له ئاوی نه که دا له خۆم روانی و به هه له داوان به پلیکانه کاندایا داگه رام و بی ئه وه ی بیشارمه وه که په له م کردوو به هه ناسه برکی خۆم گه یانده وه ژیر سابات که. له پشت میزه که دانیشتبوو و له گه ل کاتیا باسی بارودۆخی مال و ژیا نی ئیمه یان ده کرد. که چاوی پیم که وت زه رده یه کی گرت و درێژه ی به قسه کانی دا. به وته ی

ئەو بارودۆخى ماللىمان زۆر باش بوو. ئىمە دەبوو ئەو ھاوینە لە گوند بژىايەن و پايز لەبەر قوتابخانەى سۆنيا بچين بۆ پترزبۆرگ يان دەرەوہى ولات.
 كاتيا گوتى: «بريا ئۆوہش لەگەلمان بەاتبايەن. ئىمە بەبى ئۆوہ، تەنيا و ناسارەزا، هيچمان پى ناكړى.
 ئەو بە نيوہ گالتە و نيوہ جىددى گوتى: «من لە خودام دەويست لەگەل ئۆوہ دەورى دنياش لى بدەم.»

گوتم: «دەى باشە بۆ نەگەرپين؟ با دەورىكى دنيا لى بدەين!»
 بزەيەكى ھاتى، سەرى لەقاند و گوتى: «ئەى دايكم چى لى بكەم؟ ئەو ھەموو كارەى بەسەرمدە پڑاون چى لى بكەم؟ بەلام جارئ ئەو مەسەلەيە زۆر گرینگ نىيە. ئۆوہ پيم بلين ئەو ماوہيەتان چۆن رابوارد؟ خو ئيتر ئەژنۆى خەمتان لە باوہش نەگرتووە؟»

كاتيك پيم گوت لەو ماوہيەدا كە ئەو ليتمان دوور بوو، كارم كردووہ و خەمم لە دلدا رانەگرتووہ و كاتياش قسەكانى منى پشت راست كردووہ، ئەو بە زمانى ئافەرىنى پى گوتم و بە نىگاي لاواندميەوہ، وەك ئەوہى مندالايك شايانى پاداش بى و خەلاتى بكەى. پيموا بوو باش وايە بەوردى و سادقانە و ئەوہى ھەيە و نىيە بۆى باس بكەم. ھەم ئەو كارە باشانەى كردبووم و ھەم ئەوانەش كە لەلای قەشە ددانم پيدا نابوون كە لەوانە بوو ببیتە ھۆى ناپەزايەتتى ئەو. شەوئ ھەواكەى ھيندە خوڤ بوو كاتيك پيالە و پەرداخى چايى كۆكرايەوہ ئىمە ھەروا لە ژير ساباتەكە دانىشتبووين و خەرىكى باس و دەمەتەقى بووين، واشمان قسە گەرم كردبوو ھەر لە بيرمان نەبوو چ كاتيكي شەوہ، ھەتا شەو و بیدەنگى ولاتى داگرت و گوندەكەمان لە گۆمى مەندى شەودا نوقم بوو. بۆن و بەرامەى گول لە ھەموو لايەكەوہ دەھات و شەونم سىنگى چيمەن و گژوگياى خووساندبوو. بولبولايك خویندى و پاشان كە دەنگى ئىمەى بىست بیدەنگ بوو. ئاسمان دەتگوت سەرپۆشى بە ئەستىرە پوولەكەريزى خوى ھیناوتە خواری و لەسەر سەرمان كردوويەتە چەتر.

شەو شەق بووبوو، بەلام كاتيك تيگەيشتم شەوہزەنگ بالى بەسەردا كيشاوين كە شەمشەمەكويرەيەك بە نەرمى خۆى كرد بە ژير ھەيوانى ساباتەكەدا و بە

دهوری لهچکه سپییه که ی مندا بالی لیدا و ههستم به بای نهرم و فینکی بالی کرد. خۆم به دیواره که وه نووساند و هیندهی نه مابوو بقیژینم. به لام چه که کیه که ههروا به نه رمی و بی فرهی بالی که هاته بن سابات که وه ههرواش پۆشته وه ده ری و له نیو تاریک و پروونی باخه که دا بزر بوو.

سیرگی میخائلو قیچ له گه ل ئه وه ی بابه تی باسه که ی ده گۆری گوتی: «ئای نازانی من چه ندهم ئه م پۆکرۆفسکۆ قیایه ی ئیوه پیخۆشه! حه زم ده کرد ته وای ته مه نم له ژیر ئه م هه یوان و سابات ه ی ئیوه دا دانیشم.»

کاتیا گوتی: «ده ی زۆر چاکه ئیمه ش پیمان خۆشه. مالی خۆته!»

«به لئ، گوتنه که ی ئاسانه. من داده نیشم، به لام خۆ ژیان دانانیشی...!»

کاتیا گوتی: «بۆ ژن نا هی نی؟ ئیوه بۆ هاوسه ره که تان میردی کی زۆر باش ده بن.»
ئهو پیکه نی و گوتی: «چونکه حه ز ده کم هه می شه دانیشم؟ نا، کاترینا کارلۆفنا^١. من و تۆ ئیتر کاتی ژن هینان و شوو کردنمان به سه ر چوو. له میژه ئیتر ه یچ که س به چاوی زاویه تی یان بوخچه ی نه کراوه چاومان لئ ناکا و خۆشم له هه مووان که متر خۆم به شیاوی زاویه تی ده زانم. ماوه یه کی زۆره ئیتر خه یالی ژن هینانم له سه رم ده رکردوو و بۆم ده رکه وتوو به م شیوه یه زۆر ئاسووده م. بروام پی بکه ن به راستیمه!»

پیما بوو ئهو قسه یه ی به شادی و نه شه یه کی ناسرووشتیه وه ده رب ری.
کاتیا گوتی: «ئه یه رۆ، به دبخت نه خۆم! ئاغا به سی و شه ش سا ل ته مه نه وه خۆی به پیر ده زانی!»

«ده ی جا دیاره پیر بووم! کاتی ک پیاوی ک ئاواتی دانیشتن بی پیره ئیتر، خۆ پیر شاخ و بالی نییه. بۆ ژن هینان وره و مه یلی کی تر پیویسته. فه رموو له ئهو بپرسه!» به سه ر ئاماژه ی به من کرد و گوتیشی: «که سانیک ی وه ک ئهو ده بی ژیا نی هاوبه ش پیک بینن. من و تۆش ده بی به به خته وه ری ئه وان شادمان بین.»
خه م و خۆخواردنه وه یه ک له قسه کانی دا هه ست پیده کرا که من زوو تی گه ی شتم. تۆزی بی ده نگ بوو. من و کاتیا ش هه روا سه رمان داخست و ه یچمان نه گوت.

١- کاتیا سووکه له ناوی کاترینایه.

٢- ده بیست بلئ ماشا و قسه که ی قووت دایه وه. ماشا سووکه له ناوی خۆمانه ی ماریایه.

له سهر كورسييه كه نهختی سوورا و دريژهي پيدا: «ئىستا وای دانيین نيوچاوانه كه نه يهيناوه و له گهال كچيكي حه قده سالانهی وهك ماش ۲... ماریا ئەلكساندوڤنا... ئەمه نموونهیهکی باشه، ژيانى هاوبه شم پیک هینا، زۆرم پيخوشه كه ئەوه هاته پيشی. ئەمه به راستی باشتريین نموونهیه.

من پيکه نيم و تيگه يستم چي پيخوشه و چي هاتوته پيشی... پاشان پرووی له من كرد و به له بزيكي گالته ئاميزه وه گوتی: «ئىستا ئیوه راستییه كهیم پی بلین، سادقانه و به بی هیچ له پروو دامانيك. ئەگەر بریار بی ژيانى هاوبه ش له گهال پياويك پيک بيینی كه ئاواتی دانيشتن و گوشه گیرى و حه سانه وهیه، ئىستا كه خودا ده زانی چهنده ئاوات و ئاره زوو له دلتاندا شه پۆل دهدا، بۆ ئیوه تال و کاره ساتبار نییه؟»

من بهو پرسیارهی ئەو رهنگم ههلبزرکا و زۆرم پی ناخوش بوو. چونكه نه مده زانی چ وهلامیكي بدهمه وه.

ئەو به پيکه نينه وه گوتی: «ئىستا پیت وانه بی من بهو قسهیه داواى ئەوهت لی دهكه م شووم پی بکهی. به لام راستییه كهی بلی، کاتيک شهوانه له نیو باخه كه دا پياسه دهكهی خه یالی میردیكي وا ديته میشکته وه یان نا؟ ئەگەر بی پیت وانییه کاره سات ده بی؟»

-«نا، بۆ کاره ساته؟»

-«به لام خهون و خولیايه کی شیرینیش نابی؟»

-«رهنگه نه بی، به لام رهنگه من هه له بکه م...»

به لام ئەو دیسان قسه كهی پی بریم.

-«باشه، نه مگوت؟ ئەو به راستی مافی خویه تی وایر بکاته وه و منیش بۆ ئەو راستویژییه زۆری سپاس دهكه م. زۆریش خوشحالم كه قسه کانمان کیشایه ئەو باره و باسی ئەو شتانه مان کرد.» پاشان گوتی: «ده بی بلیم زهماوه ندیكي ئاوا بۆ من به راستی کاره ساتیكي گه وره ده بی.»

کاتیا گوتی: «ئيوه ش خه یالی سهیر و سه مه ره له سه رتان دهدا! به راستی ئەو خه یالانهی ئیوه له میشکی هیچ شیتیکیشدا نییه و ئاوا بیر ناکاته وه.» ئەوهی گوت و رۆیشت نان و سفرهی شیو ئاماده بکات.

دواى رږوښتنى كاتيا نيمه ههردووكمان بڼهنگ بووين و دهوړوبهريشمان ههمووى نارام بوو و شنهه گهلا و ويزهه بالى ميشوولهش نهدههات. تهنيا جاروبار چريكهه بولبوليكى تر وهك نيواره، دههاته گوئ، شهو بوو و بههه پهلكردن دهچريكاند و پر به باخكه دهخويند، بولبوليكى ديكهش له دوورهه و لهو پهپرى باخكهوه و لهنيو شيويكهوه كه دهورى باخكهه ليددها، لهو شهوهدا بو يهكهه جار وهلامى چريكهه نهمى دهدايهوه. يهكهه توزير بڼهنگ بوو، وهك نهوهه بيههوي گوئ بو پهيامى هاورپكهه ههلات، بهلام دواتر به چريكهههه ليرپراوانهتر و ناوازيكى گهرمتر پانتاي باخكههه پر كرد، دهتگوت بارانى مروارى بهسهر باخ و چيمهنهكهده دهبارئ. نهو دوو بولبوله به ناوازيكى شهيداiane و ناسمانى له جيهانى بولبولاندا كه بو نيمه نامو بو فزهزاي باخكههههه دهپازاندهوه. باخهوان به لاي ساباتكهده تيدهپهپرى و رږوښت له نيو نارنجستانكهه بخواي، تهپهه پي بهو پوستانه قورسانهوه له پيچهلاوپووجي توولهپكهده دهنگى دهدايهوه و دوور دهكهوتهوه. كهسيك دووجار لهو پهپرى شيوهكهوه فيتووى ليدا و دهنگى فيتووهكهه زور ناخوش بوو و ديسان بڼهنگى ولاتى داگرتهوه. خشهه جوولانهوهه گهلايهك يان لهرينهوهه پهردهه ساباتكهه زور به زهحمهت دهبيسترا. بهرامهيهههه خوش فزهزاي باخكههه داگرت و گهيشته بن ساباتكهه و به ههموو لايهكهده بلاو بووه. دواى نهو قسانهه كرديبوومان نهو بڼههنگيهه زورى نارحههت كردم بهلام نههمدزاني بللم چي. چاوم له نهو دهكرده. چاوي نهوئش له تاريكيهكهده دهدهوشاياهوه و له مني دهروانى...

گوته: «ژیان لهم دنیا یه دا چه نده شیرینه!»

من هه ناسه يه کم هه لکيشا و گوتم: «چیت گوت؟»

ئەو دوویاتی کردەو: «ژیان لەم دنیاوەدا چەندە شیرینە!»

ديسان بیدهنگ بووینهوه و من ههروا نارەحت بووم. بەردهوام لە بیرى ئەوهدا بووم که بە پشت راست کردنهوهى قسهکانى سهبارەت بە پیری زویرم کردووه. دەمويست ئەو قسه نهکولیوهى خۆم قههه‌بوو بکه‌مه‌وه و دلخۆشیی بده‌مه‌وه به‌لام نه‌مەزانی چۆن.

ئاخىرى ھەستا و گوتى: «زۆر چاكە ئىتر من دەرپۇم! دايكم بۇ شيو چاودەروانمە. ئەمپۇكە چاوم پىي نەكەوتووە.»

گوتم: «بەلام من دەمويست يەك سۇناتتان بۇ لىدەم!»

ئەو گوتى: «باشە، بۇ كاتىكى ترا!» وەلامەكەشى ساردوسپ كەوتە بەر گوچكەم. -«خودات لەگەل بى!»

ئىستا لىم پروون بوو لىم زىزبوو و ھەستم بە بارى قورسى خەم كرد لەسەر دلم. لەگەل كاتيا ھەتا سەر قالدەرمەكانى دەرى بەرىمان كرد و لەوى راوہستاین ھەتا بە توولە رىكەدا رۆشت و لە تاريكىدا بزر بوو، دواى ئەوہش ماوہيەك چاوم لە رىگاكە برى و لەجىي خۆم نەجوولام. كاتىك زرمەى سمى ئەسپەكەشى ئىتر نەھاتە گوئى، من دەورىكى مالەكەم لىدا و ديسان چوومەوہ بۇ ژىر ساباتەكە و چاوم لە باخەكە و تاريكايى چرى نىودارەكان برى. ماوہيەكى درىژ لەبەر تەمومژى شەونمزادا كە ھەموو دەنگەكانى شەوى پىوہ بوو راوہستام و ئەوہى دەمويست ديسان دىتم و بىستم.

ئەو دووجارى تر ھات بۇ سەردانم. من كە بەبۇنەى ئاخافتنى ئەو شەوہوہ ناپرەھەت بووم ئىستا ئىتر ھەموو نىگەرانييەكانم لە نىو چووبوون و دەتگوت قەتم خەم نەخواردووە. ھەتا كۆتايى ھاوین ھەوتووى دوو - سى جار دەھات بۇ دىدەنيمان. من ھىندەم خوو پى گرتبوو كە كاتىك درەنگ چاوم پىي دەكەوت ھەستم بە تەنيايى دەكرد و بەراستى بى تاقەت دەبووم. بۇيە رقم لىي ھەلدەستا و پىم وابوو بەو كارەى دەيھەوى ئازارم بدات و من ئەو دوورى و خۇبواردنەيم بە زولمىك دەزانى دەرھەق بەخۆم. جۆرىك ھەلسوكەوتى دەكرد لەگەلم دەتگوت بەكۆرم دەزانى، ھاوپرىيەكى خۆشەويست؛ ئەو سەبارەت بە ھەموو شتىك لەگەلم دەدوا و پرسىارى لى دەكردم و چاودەروانىي ئەوہى لىم ھەبوو كە ھەموو شتىكى سادقانە و بە بى پەردە بۇ بدركىنم و ئەوہى ھەيە و نىيە لەگەلى بىنمە گۆرى. رىگاي پى نیشان دەدام و بۇ ھىندى كار ھانى دەدام، يان برى جار لەسەر ھەلەيەك سەركۆنەى دەكردم. بەلام سەرەپراى ئەوہى بەردەوام ھەولى دەدا خوى بىنئىتە رىزەى من و وەك ھاوپرىيەك ھەلسوكەوتم لەگەل بكات، ھەستم دەكرد لەپشت ئەو شتەوہ كە دەيبىنم و تىي دەگەم جىھانىكى تر ھەيە كە زۆر رازاوييە و

بۆ من نه ناسراوه و سه رم لى دهرناچى، نه وىش به پىويستى نه ده زانى نه و ته مه بره وىنى و به ره و نه و پىگايه ده ستم بگرى، ههر نه و وش بوو بووه هوى نه وهى ريزىكى زۆرم هه بى و خو شه وىستى به كهى له دلمدا ره گاژۆ بكات. من له كاتيا و هيندىك له جيرانه كانم بىستبوو كه نه و، جگه له چاوه ديترى و خزمهت كردنى دايكه پيره كهى كه له مالى نه ده ژيا و جگه له كاروبارى ملكه كهى خو و سه ره پهرستى و قه وىتى ئيمه كه له نه ستوى گرته بوو، له كوڤى نه شرافيش^٨ هيندى ئهركى پى پسىردرا بوو كه ههر نه وه تاراده يهك تووشى چه رمه سه رى و كيشه ي كردبوو. به لام سه به رته به وهى كه چۆن ده پروانىته نه و ئهرك و ده رده سه رى يانه و له سه ريهك له مه ر بير و باوه ر و فيكر و گه لاله كانى داهاتوو يه وه و هيو و ئاواته كانى ژيانى نه متوانى هىچ هه لكړينم. ههر كه ره تىك ده مويست باسه كه بىنمه سه ر كاروباره كانى نه و به شى وهى تايبه تى خو نىوچاوانى تىكه دنا و ده تگوت ده يه وهى بل: «له وه گه رى كچى، تو چكارت به و كارانه داوه، سه رت نايشى پرىسكهى تىده به ستى!» و باسه كهى ده گوڤرى. به لام نه و ئاكارهى نه و سه ره تا دلمه ندى ده كردم، به لام دواتر پى راها تم و ئىتر هه و لم ده دا ته نيا باسى نه و شتانه بكه م كه پى وه ندى به خو مه وه هه يه و واى لى هات كه نه و شى وه هه لسو كه وته ش به لامه وه ئاساى ده نواند.

شتىكى تر كه له سه ره تا دا زۆرم پى ناخوش بوو، به لام دواتر پى راها تم و چه زيشم پى ده كرد، كه مه ته رخه مى و به هيند نه گرتنى سه رو پۆ تراك و روا له تى من بوو، ده تگوت نه وه به لايه وه بى بايه خه و به شتىكى سووكى ده زانى. قهت به وشه يان ته وس و تانه ئاماژه ي به جوانى من نه ده كرد و به پىچه وانه وه ههر جارى كيش كه ده ورو به ريه كان له لاي نه و باسى جوانى روخسارى منيان ده كرد، نه و گرژ ده بوو يان بزه يه كى ماندار ده نيشته سه ر لى وى. ته نانه ت چه زى ده كرد عه يىكى چكو له له روخسار و روا له تم بدوژى ته وه، يان ئىرا دىك له هه لسو كه وتم بگرى و بىداته وه به چاومدا و داخ بنىته سه ر دلم. جلو به رگى موده ي روژ كه

^٨ به پى راگه يه نراوى نه شراف كه كاترينى دووه راگه ياند نه شراف مافى نه وه يان بوو له هه موو پارىزگايهك نه نچومه نىكيان هه بى له ژىر چاوه ديترى سه رو كى كا (كه مه قامى سه ركه نه شرافى هه بوو). نه م سه رو كه و خاوه نانى هيندىك پله ي گرنگ وهك قازى و سه رو كى پۆليس و هتد له لايه ن نه دمانى نه م نه نچومه نه وه هه لده بژى دران و به شىكى به رچاوى كاروبارى پارىزگا نه و نه نچومه نه هه لى ده سو وړاند و پى راده گه يشت.

لەبەرم دەکرد یان شیوەیەك كه كاتیا حەزى لى دەکرد لە پوژانى جەژندا لەبەرى
 بكەم، یان قژم بەو مۆدەى دڵخوازی ئەو بوو دابەینم، خیرا تیخی تەشەر و
 توانجى سیرگی میخائیلۆفیچی تیژ دەکرد و دەبوو هۆى زویر بوونی كاتیای
 بیچارە و منیش بەو كارە لە دین دەردەچووم. كاتیا بە دڵ دەیزانى و لى پوون
 بوو كه ئەو منى خۆش دەوى و بە هیچ شیوەیەك نەیدەتوانى تى بگات كه چۆن
 دەكرى پیاویك پى خۆش نەبى ژنە خۆشەویستەكەى بە باشتەین شیوە خۆى
 برازینیتەوه. من زۆر زوو بۆم دەركەوت مەبەستى چییە. ئەو دەیویست دلتیا بى
 كه من ئەهلى دلبەرى و دلداری نیم و منیش كه ئەوهم بۆ دەركەوت ریژەیهك
 خۆنواندن و دلفینى و خۆپازاندنەوه و لارولەنجەى دلبەرانه لە دلتا نەمایەوه
 و بە جى ئەو جورىكى تر خۆنواندن لە ناخدا سەرى هەلتا كه ئەویش خۆپازان
 بە ساكارییهوه بوو كه لەگەل تەمەنم زۆر ناسازگار بوو لە پادەبەدەرىش زەق و
 بەرچاو بوو، بۆیە ئەوى چاوى پیم بكەوتبایە دەیزانى ئەو هەلسوكەوت و
 ئاكارەم سروشتی نییە. دەمزانی خۆشى دەویم بەلام بەو پادەیه گرنگیم پى
 نەدابوو كه بزەنم خۆشەویستییهكەى بۆ من ئەوینیكى ئاگرینه بۆ ژنىك یان سۆز
 و خۆشەویستى بۆ مندالىك. ئەو هۆگرییهى زۆر بە لامەوه پیرۆز بوو و هەستم
 دەکرد كه بۆ ئەو باشتەین كچى دنیا و هەلبەت حەزم دەکرد ئەو وەهمە لە
 زەینیدا بمىنى و بى ئیختیار فریوم دەدا، لەگەل ئەو فریودانەش هەولم دەدا عەیب
 و كەموكوورپییهكانى خۆم لە نیو بەرم و هەستم دەکرد بۆ من باشتەر و بەریوچى تر
 ئەوێهیه كه لایەنە باش و خەسلەتە دەروونییهكانى خۆمى بۆ دەرخەم نەك دیمەنى
 جوانى پوالتەم. پیم وابوو بسك و دەست و پوخسار و خووخدە و هەلسوكەوتم
 بە جوان و ناشیرینهوه هەموو لە یەكەم پوانیندا دیتوو و لە پوانگەى خۆیهوه
 هەلیسەنگاندوو، بۆیە دەیزانى من جگە لە ریگای هەلفریواندن ناتوانم هیچ
 شتیكى تر بە پوالتەم زیاد بكەم. بەلام ئاگای لە پۆحم نەبوو كه شیت و شەیدای
 ئەو بوو و ئەشقى ئەو خەریكە پۆحم تووشى ئالوگۆریكى بنەرەتى دەكات و
 گەشە دەكات و لەو بوارەدا دەمتوانى ئاشقى خۆمى بكەم و دلى لى بستینم،
 چونكه بە دڵ هەستم پیکرد بوو و تیگەیشتبووم كه زۆر بە ئاسانى دەتوانم
 لەگەلى دانیشم و قسەى لەگەلتا بكەم. وردەوردە شەرمىنى بى هۆ و هەلسوكەوتى

ناشارهزایانه و ناسروشتیی پێشووم هیچی نهما و له هه‌مبه‌ریدا پرووم کرایه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد له هه‌موو بارێک له‌شولارم ده‌بینی و ده‌ست به سه‌روقه‌ژمدا دینی و له دووره‌وه بۆنی که‌زیه و لامله هه‌له‌مه‌ژێ و ئاشقی سه‌رتاپامه و ئه‌وه‌ی ده‌یبینی به دلیه‌تی. پێم وابوو ئه‌گه‌ر به‌پێی خووخده‌ی خۆی، وه‌ک خه‌لکی کتوپر بیگوتبایه چه‌نده جوانی ئه‌و قسه‌یه په‌ڕه‌یه‌ک دلی شاد نه‌ده‌کردم و به پێچه‌وانه له ناخی دله‌وه خو‌شحال بووم کاتی‌ک قسه‌م ده‌کرد ده‌مدی ئه‌و دوا‌ی قسه‌که چاوی له چاوم ده‌بری و به ده‌نگێک که له ناخی دلیه‌وه ده‌هات و هه‌ولێ دها وه‌کوو گالته بنوینی ده‌یگوت: «به‌لێ، به‌لێ، جادیاره شتی‌ک له ئیوه‌دا هه‌یه که له هیچ‌که‌سدا نییه. ده‌بی بلی‌م زۆر کچی‌کی باشی!»

ئێستا ئه‌و جو‌ره پاداشانه که دلی له شادی و غوروور لی‌ورپێژ ده‌کردم له بری چ هونه‌ری‌ک پێم برابوو؟ له بری ئه‌وه‌ی گوتبووم ئه‌وینی گری‌گۆری ده‌ره‌ق به‌نه‌وه چ‌کۆله‌که‌ی هه‌ست پێده‌که‌م یان بۆ ئه‌وه‌ی به‌خویندنه‌وه‌ی فلان شی‌عر یان چیرۆک فرمی‌سک ده‌زیته چاوم یان ئه‌وه‌ی مۆتسارتم له شوول‌ه‌وفا^٩ زیاتر خو‌ش ده‌وی. له دلی خو‌مدا ده‌مگوت: «سه‌یره. به چ هه‌ستی‌کی تیژ و ئه‌نگیوه تی‌گه‌یشتم که چ شتی‌کی باش و خو‌شه‌ویسته.» ئه‌گه‌رچی له‌و کاته‌دا هیشتا له باشه سه‌رم ده‌رنه‌ده‌چوو یان ئه‌وه‌ی که چ شتی‌ک شایانی خو‌شو‌یسته. زۆربه‌ی خووخده و سه‌لیقه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی من به دلی ئه‌و نه‌بوو و ته‌نیا جوولانی‌کی برۆ یان روانینی‌کی به‌س بوو که تی‌بگه‌م ئه‌وه‌ی ده‌مه‌ه‌وئ بلی‌م پێی خو‌ش نییه. حاله‌تی‌کی تایبه‌تی روخساری ئه‌و که نیشاندهری دلسۆزی بوو بۆ من، یان ده‌کرئ بلی‌ن هی‌ندیک سووکایه‌تی پێوه‌ بوو، به‌س بوو که تی‌بگه‌م ئه‌وه‌ی ساتیک له‌مه‌وبه‌ر هه‌زم پێ ده‌کرد ئێستا ئیتر لی‌ی بی‌زارم. هی‌ندێ جار هیشتا ده‌می نه‌جوولا بوو تیده‌گه‌یشتم که چ رینوینی یان داخوازییه‌کی لی‌م هه‌یه یان کاتی‌ک چاوی له چاوم ده‌بری و شتی‌کی لی‌ ده‌پرسی‌م هه‌ستم ده‌کرد که من به حاله‌تی چاو و نی‌گایدا ده‌زانم ئه‌وه‌ی دیه‌ه‌وئ بزانی لی‌می ده‌رده‌کیشی. بیر و هه‌سته‌کانی ئه‌و کاته‌ی من هه‌ر ئه‌و بیر و هه‌ستانه‌ی ئه‌و بوو که بی ئیختیار له مندا سه‌ری هه‌له‌دابوو. ئه‌و بیرانه له لایان ئه‌وه‌وه هاتبووه نیو ژیا‌نی منه‌وه و پرووناکی ده‌کرده‌وه. به‌بی

^٩ schlhof

ئەوۋى خۆشم بزانم سەيرى ھەر شتېكم دەکرد بە چاۋى ئەو دەمپروانى و كاتيا و خزمەتكارەكان و سۆنيا و خۆم و سەرگەرمىيەكانىشم بە چاۋى ئەو دەدى. ئەو كىتېبانەى كە لە رابروودا تەنيا بۇ تاراندى خەم و خەفەت دەمخوئىندەوۋە لە ناكوا لەبەر چاۋم بوۋنە باشتىن كىتېب كە خۆش و بىگەردىن چىژەكانى ژيانى پى دەبەخشىم و ئەوۋەش تەنيا بەو ھۆيە بوو كە لەگەل ئەو سەبارەت بەو كىتېبانە قسەمان دەکرد يان پىكەوۋە دەمانخوئىندەوۋە يان ئەو بۆى دەخوئىندەوۋە. لە رابردوودا دەرسەكانى سۆنيا و سەروكەللەلىدان لەگەل ئەو بۆم بوۋبوو بە ئەركىكى قورس و دژوار و من خۆم ناچار دەکرد ئەو ئەركە بەجى بىنم. بەلام كاتىك ئەو دەھاتە سەر دەرسەكەمان و گىنگى بە پىشكەوتنەكانى سۆنيا دەدا من لە خۆشيانا گەزگەز بالام دەکرد و چىژم لە دەرس كوتنەوۋە وەردەگرت. لە رابردوودا فېربوۋنى پارچە مۇسقىيەك و لە بىر نەچوۋنەوۋە بەلامەوۋە كارىكى دژوار و تەنانەت مەھاللىش بوو؛ بەلام ئىستا كە دەمزانى ئەو گويم بۇ شل دەكات و تىم دەگا و ھانم دەدا چل جار لەسەر يەك پارچە مۇسقىيەكم لىدەدا بە جۇرىك كە كاتىاي بىچارە لۆكەى لە گوچكەى خۆى دەخست، بەلام ھىشتا لىى ماندوو نەدەبووم و سات لە دواى سات تامەزروتر دەبووم. سۆناتە دووپاتەكانى قەدىمى نازانم بۇ لە بەر چاۋم گۇرا بوون. ئەوانم بە شىۋەيەكى نوئ دەژەنى كە زۇر روۋنو باشتىر بوون و چىژى تايبەتيان پىۋە بوو. تەنانەت كاتىاش كە زۇرم خۆش دەويست و ۋەك خۆم دەمناسى لەبەر چاۋم گۇرا بوو. ئىستا تىدەگەم كە ئەو قەت ئەو ئەركە لەسەر شانى نەبوو كە دايكايەتى بۇ ئىمە بكات و ھاۋدەمىكى ئاۋا فىداكار و بەو شىۋە دىسۆز لە خزمەتى ئىمەدا بى. تازە ھۆگرى و دىسۆزى سادقانى ئەو خۆشەويستەم بۇ دەردەكەوت كە ئىمەى ۋەك جگەر گۆشەى خۆى چاۋ لىدەکرد و دەمزانى چ ھەقىكى بەسەر ئىمەوۋە ھەيە و چەندە چەندەى زەحمەت بۇ كىشاۋىن. بۆيە خۆشەويستى ئەو ئافرەتە فىداكارە زياتر لە دىلدا جىگىر دەبوو. ئەو بوو كە منى فېركرد چاۋىك لە ھالى ژىر دەستان و رەعيەتەكان، تا دەگاتە خزمەتكارانى مالى بكام و بە چاۋىكى تازە لىيان پروانم. ئەگەرچى ھىندى پىكەنىنىيە بەلام دەبى بلىم من ھەتا تەمەنى ھەقدە سالان لەگەل خزمەتكارەكانمان گەورە بووم و ژياوم، بەلام لەبەر چاۋم ئەوان نامۇتر لەو

کهسانه بوون که قه‌تم نه‌دی‌بوون. بۆ تاقه جاریکیش نه‌که‌وتمه بیری ئه‌وه‌ی که ئه‌م مرو‌فانه‌ش وه‌ک من دل‌یکی پر له سو‌ز له سینگیاندا هه‌یه یان هیندی جار ئاواتی شتیکیان له دل‌دایه یان له‌وانه‌یه خه‌میک له دل‌یاندا بی. باغ، لی‌ره‌وار و مه‌زراکانمان له ماوه‌ی ئه‌و سالانه‌دا که له‌به‌ر چاوم ئاسایییان ده‌نواند له ناکاو له‌به‌ر چاوم ره‌نگ و دیمه‌نیکی نو‌ییان به‌ خو‌وه گرتبوو. ئه‌و هه‌قی بوو که ده‌یگوت به‌خته‌وه‌ریی راسته‌قینه له ژیاندا ته‌نیا یه‌ک شته و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که مرو‌ف بۆ که‌سیکی تر بژی. پی‌شتر ئه‌و قسه‌یه‌ی ئه‌وم زۆر پی سه‌یر بوو و به‌ شتیکی بی مانام ده‌زانی. به‌لام بر‌وا به‌و کاره بی ئه‌وه‌ی خو‌م ئاگادار بم له دل‌مدا ره‌گاژوی ده‌کرد. ئه‌و دل‌ی به‌ره‌و دنیا‌یه‌کی پر له شادی ده‌کردمه‌وه بی ئه‌وه‌ی گو‌رانیک به‌سه‌ر ژیانمدا بی‌نی، یان شتیکی پی زیاد بکات. ته‌نیا بوونی خو‌ی بوو تیکه‌ل هه‌ست و رو‌ح و گیانم ده‌بوو. ئه‌وه‌ی له مندالییه‌وه له ده‌ور و به‌ری من وشک و بیده‌نگ بوو، به‌ هاتنه‌وه‌ی ئه‌و رو‌حی به‌ به‌ردا کرایه‌وه و زمانی گرت و په‌له‌ی بوو و ده‌یویست بزیته‌ نیو رو‌ح و گیانم و لی‌وریژی بکات له شیرینی.

ئه‌و هاوینه زیاتر ده‌چوومه سه‌رئ بۆ ژووره‌که‌ی خو‌م و له‌سه‌ر جی‌وبانه‌که‌م خو‌م راده‌کیشا و به‌ جیی خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک که به‌هاری رابردوو له ناخدا ریشه‌ی داکوتابوو، به‌ جیی ئاوات و هیواکانی داهاتوو، هه‌زی به‌خته‌وه‌ریی ئیستا هه‌موو گیانی داگرتبووم. خه‌و نه‌ده‌چووه چاوم، هه‌ل‌ده‌ستام و ده‌چووم بۆ سه‌ر پی‌خه‌فه‌که‌ی کاتیا و له پالیدا داده‌نیستم و پی‌م ده‌گوت که به‌خته‌وه‌رم و ئه‌م‌پ‌وش که بیر له‌و رو‌ژانه ده‌که‌مه‌وه بۆم ده‌رده‌که‌وی که به‌خته‌وه‌رییه‌که‌م پی‌ویستی به‌ هیچ باس کردنیک نه‌ده‌کرد و ئه‌و خو‌ی هه‌ستی پی‌ده‌کرد. به‌لام به‌ منی ده‌گوت که خو‌شی پی‌ویستی به‌ هیچ شتیک نییه و زۆر به‌خته‌وه‌ره و ماچی ده‌کردم. من باوه‌رم به‌ قسه‌کانی ده‌کرد و پی‌موا بوو پی‌ویسته و عه‌داله‌تیش وای ریک خستوو که هه‌موان به‌خته‌وه‌ر بن. به‌لام کاتیا له بیری خه‌وه‌که‌شیدا بوو و ته‌نانه‌ت هیندی جار خو‌شی تووره و جارز نیشان ده‌دا و منی له پی‌خه‌فه‌که‌ی دوور ده‌خسته‌وه و ده‌خه‌وت. منیش تا ماوه‌یه‌کی زۆر له می‌شکی خو‌مدا هو‌کاری به‌خته‌وه‌ریم لیک ده‌دایه‌وه و وه‌ردم ده‌کرد. هیندی جار هه‌ل‌ده‌ستام و ده‌ستم ده‌کرد به‌ دوعا کردن، ئه‌م‌جاره‌یان به‌ زمانی خو‌م، تا‌کوو سپاس له خ‌ودا بکه‌م بۆ ئه‌و

بهخته وهرييهى به نسيبي كردووم. ژووره كهه كړوكپ بوو. ته نيا پرخهى نه رم و يه كهاو يى كاتيا و چركه چركى كاتژميره كه دهات و منيش له سهر جيگا كهه هم شهانه وشانم دهگورپى و ئوقره لى هه لگيرابوو و خه و نه دهچوو و چاوم و دوعام ده كرد و خاچى خوم دهكيشا و خاچه كهى له ملما بوو ماچم ده كرد. ده رگاي ژووره كه پيوه درابوو و په نجه ره كانيش داخرا بوون، ويزه مى شووله يه كه له نيو ژووره كه دا دهات و له لاجه سهرم نزيك ده بووه و دوور ده كه و ته وه. منيش ده مويست قهت له و ژووره نه چمه ده ري و تاهه تايه رپوژ نه بيتته وه و هم دuxe خو شه كه روى له ناميز گرتووم هه روا بمينيته وه و هم حاله شيرينه لى تيك نه چى. پيم وابوو خوليا و بير و دوعا كانم هه موويان بوونه وه ريكي گيانله بهرن و له و تاريخيه دا له گه لدا ده ژين، به دهورى چريا و پيخه فه كه مدا دهفرن يان بوونه ته چه ترى سهرم و بير و خه ياله كانى من هه موو بير و خه ياله كانى نه ون و هه سته كانيشم هه موو هه سته كانى نه ون. نه و كاته هيشتا نه مده زانى نه و حاله ي من نه ويني ناوه. پيم وابوو هم حاله له وانه يه هه ميشه بوم بيتته پيشى و هم هه سته شتيكه كه به شيوهى به لاش له نيو دلا سهر هه لده دا.

سى

رپوژيک له کاتى دروينه ي گهنما، دوانيوه رپو له گه ل کاتيا و سونيا چووين بو نيو باخه كه و له سهر كورسييه كه زنجى خه لوه تى هه ميشه مان بوو و له وئ خه م و ده رده دله كانمان به يان ده كرد و به باماندا ددا، له ژير سيبه رى زيزفونيكى ليوارى شيوه كه، كه له و به رى نه ووه ديمه نى دارستان و مه زراكان ديار بوون، دانيشتين. سى رپوژ بوو كه سيرگى ميخائيلو فيچ نه هاتبوو بو سهر دانمان. نه و رپوژه چاوهروانى بووين، به تايبه ت له بهر نه وهى به گزيره كه مانى گوتبوو كه بو پيراگه يشتنى گهنم و دروينه وانه كان دى بو مه زراكه. نزيك كاتژمير دوو له دووره وه چاومان پي كهوت به سوارى نه سپ له مه زراى چاوداره وه دهات. كاتيا چاويكى له من كرد و بزه ي هاتى و فه رمانى دا كوڅ و گيلاس بينن كه سيرگى

میخائیلو فیچ زۆر حەزی لێ دەکرد. پاشان لەسەر کورسییەکە پالێ دایەو و
چاوی قووچاند و خۆی کردە خەو. من لقیکی خوار و پڕ گەلای زیزفۆنم
شکاندەو، لەگەڵ ئەوێ دەستم هەموو بە شیلەیی ساقەتەکەیی تەپبوو، ملم نا لە
باوەشینی کاتیا و لەگەڵ ئەوێشدا کتیبم دەخویندەو. بەلام لەپەستا سەرم
هەلدینا و چاویکم لە توولەریی مەزراکە دەکرد کە سیڕگی میخائیلو فیچ لەوێو
دەهات. سۆنیا خەریک بوو لەبن دارەکە بە خۆل و چیلکە و بەرد خانووچکەیی بۆ
بوکەلەکەیی دروست دەکرد. پۆژیکی گەرم بوو و با سەریوێ نەدەهات، هەواکەیی
مات و هەوریکی تەنک ئاسمانی داگرتبوو. لە بەیاننێیەو هەواکەیی دیار بوو
گژەبا و تۆفانی پێوێیە و بە شیوێ ئاسایی بەر لە تۆفان ئۆقرەم لێ
هەلدەگیرا، بەلام لای عەسر هەورەکان پەوینەو و خۆر بە تەوێلی ئاسمانی
هەساوێو پێکەنی و تەنیا لە ئاسۆییەکی دوور دەستەو جارجار گەرمەیی هەوریکی
دەهات و گەوالە هەوریکی پەش کە بەدەم ئاسۆو مابوو لەگەڵ غوباری سەحرا
تیکەل دەبوو. جاروبار ترووسکەیی هەورە برووسکەییەک درزی دەخستە نیوچاوانی
ئاسۆ و دەگەشتە تروپکی کێوکان و بۆ چرکەییەک زەوی و ئاسمانی پێکەو گری
دەدا. دیار بوو تۆفان تێپەریو و لانی کەم ئەو پۆژە ئیتر کاری بەسەرمانەو
نابی. بە جادەیی پشت باخەکەدا بەردەوام عارەبانەیی پڕ لە کلۆش و باقەیی گەنم
کە بە قەد دوو بالای پیاویان لەسەر هەلچنێبوون و جێپەجیری تایەکانیان دەهات،
بە قورسی بەرەو ئەم لایە دەهاتن و عارەبانەیی خالی بە تەقووت و خێرا بەرەو
مەزرا دەگەرانەو و دروینەوان و عارەبانەچییەکان لاقیان بە لیواری عارەبانەکەدا
شۆڕ کردبوو و کراسەکانیان بەدەم باوە دەشەکانەو. تەپوتۆژیکی چر کە
لەپێگەکە هەلدەستا، نە دەرەوییەو و نە دەنیشتەو، ئێمەش لە پشت لک و
پۆپی دارەکانەو دەماندی. لە مەودایەکی دوورتر لە خەرمانەکەو دەنگی
جێپەجیری تایەیی عارەبانە و چەرەوگۆرەیی دروینەوانەکان دەهاتە گوێ و ئەو
باقە و کلۆشانەییە سەر عارەبانەو لە پشت باخەکەو تێپەریبوون دەماندی لە
سەر خەرمانەکە کۆما دەکرین و دەبێتە خۆیانیک و ئامادەیی دەکەن بۆ گێرە
کردن. من خەرمانە هێلکەییەکانم دەدی کە بە نووکی تیژەو جار لەگەڵ جار
بەرتر دەبوونەو و شیوێ سەربانی مالۆچکەیی پووشینەیان دەدا بەردەوام

بەر زتر دەبوونەو و پالە و سەپان بە دەوریدا ھەل دەسووپان. بەرەو پووی من لەنیو گەنمجارە پڕ تەپوتۆزە کەشدا عارەبانە خەریکی ھاتوچۆبوون و لەوێو باقە ی زیڕینی گەنم وەبەر چاو دەکەوتن و دەنگی جیڕە و تەقوکتی عارەبانە و ئاواز و گۆرانیی دروینەوانەکان لە دوورەو دەکەوتە بەر گۆی. لە لایەکی کێلگەکەو، گەنمجار ی دروینەکراو جار لەگەڵ جار بەربلاوتر دەبوو و ریزی دروینەوان بەریان لی دەگرت و لە دواي خۆیانەو بە ناریکی سوالە و مەلۆیان بەجیدەھیشت. ناوێ نیوان کێلگەکان کە چەقەقە ی گۆل شینی لی پوابوو، ھەر وەھا کراسی رەنگاوپرەنگی ژنانی گوندنشین کە داھاتبوونەو و لەدواي دروینەوانەکانەو دەپۆشتن و خەریکی بەستنی باقە و گۆلچینەو بوون، جوانییەکی تایبەتی بە مەزراکە بەخشیبوو و دلی پی شاد دەبوو. کاتی ک دەتروانییە پشت سەری ژنەکان و ریزی ریک و تەکووزی باقەکانت دەدی کە بەسترا بوون و بە مەودای دیاری کراو دادەنران، شیواویی کێلگەکە نەزم و ریکوپیکیی بە خۆو دەدی و لەبەر چاوم دەتگوت لەناکاو ھاوین بۆتە پاییز. تەپوتۆز و گەرما ھەموو دەشتەکی داگرتبوو و تەنیا دەستی بەو زنجە خەلۆت و دلگەری ئیمە نەگەشتبوو، دەنا خەلکی زەحمەتکیش لە ژیر قرچە و کولەکۆلی ھەتاوی چلە ی ھاویندا و لەنیو ئەو گەرما و تەپوتۆزەدا قسەیان دەکرد و خەریکی گالته و چرەوگورە بوون و ئاو پاوەستایە ئەوان رانەدەوستان. کاتیا لەسەر کورسییەکی بەر سیبەرە فینکەکە پاکشابوو و لە ھەوت سالان راست بووبۆو و لەژیر لەچکەییەکی مەلمەلی سپی کە دەموچاوی پی داپۆشیبوو بە نەرمی و شیرینی پرخە ی دەھات. گیلای پەش و ئاودار لەسەر دەورییەک بریقە ی دەھات و کراسەکانی ئیمە خاوین و فینک بوون و ئاوی نیو دۆلکەکە زولال و تازە و پووناک، تیشکی خۆر لە نیوان لقاەکانەو دەپژایە نیوی و بووبوو شەبەنگ و چاوی دەلاواندەو و من دلم خۆش بوو و لەبەر خۆمەو دەمگوت: «چبکەم؟ خەتای من چییە بەختەو ەرم؟ بەلام چۆن دەتوانم ھەمووان لەو بەختەو ەرییە ی خۆمدا بەشدار بکەم؟ کی ھە یە کە خۆم و ھەموو بەختەو ەرییەکانی خۆمی پی ببەخشم.»

خۆر له پشت چلهپۆیهی دارهکاندا خۆی هه‌شار دابوو، تۆز و غوماری سه‌حرا
 ر‌ه‌ویبۆوه و ئاسۆ له‌ژێر ترووسکه‌ی شه‌فتوولی هه‌تاودا ر‌ووناکتر و
 دره‌وشاوهری ده‌نواند، هه‌وره‌کان هه‌مووی به پانتاییی ئاسماندا بل‌او
 بووبوونه‌وه و له پشت داره‌کانه‌وه له‌سه‌ر خه‌رمانه‌که سی خۆیانی دیکه هه‌لچندرا
 بوو و فه‌لاو سه‌پانه‌کان به ده‌وریدا ده‌هاتن. عاره‌بانه‌کان دیار بوو بۆ دوایین جار
 باریان ده‌هینا. ژنانی گوندنشین شه‌نه له‌سه‌ر شان و کۆلی پر له گۆله گه‌نم به
 کۆله‌وه به ده‌نگی به‌رز و به‌ده‌م گۆرانی گوتنه‌وه به‌ره‌و مال ده‌چوونه‌وه سی‌رگی
 میخائیلو‌قیچ له هیچ کوی دیار نه‌بوو، ئه‌گه‌رچی چه‌ند کاتژمێر له‌مه‌و به‌ر دیتم
 به سواری ئه‌سپ به تووله‌پێی سه‌ره‌وخواری ئه‌و دیوی باخه‌که‌دا ده‌هات بۆ ئه‌م
 لایه‌وه. له ناکاو له لایه‌که‌وه که چاوهر‌وانی نه‌بووم وه‌دیار که‌وت. ده‌وریکی
 شیوه‌که‌ی لێدا بوو و ک‌لاوه‌که‌ی له‌سه‌ری داگرتبوو، خێرا و به‌هه‌له‌داوان ده‌هات
 بۆ لای من و ر‌وخساری ترووسکه‌ی شادیی تیگه‌را بوو. که دیتی کاتیا خه‌وی
 لیکه‌وتوو لێوی خۆی گه‌ست و به پێدزه و له‌سه‌ر نووکی لاقی هاته پێشی. دیتم
 زۆر د‌لی خۆشه، هه‌ر ئه‌و شادییه بی هۆیه‌ی که من زۆرم هه‌ز پێده‌کرد و ناوم
 نابوو "ئه‌شقی سروشتی" ده‌تگوت کورپ‌ژگه‌یه‌که له قوتابخانه ر‌ایکردوو و هه‌زی
 ژیان و شادی و بز‌وزیه‌کی مندا‌لانه له هه‌موو گیانی ده‌باری.

لیم نزیک بۆوه و له‌گه‌ل گوشینی ده‌ستم به سرت‌ه گوتی: «ده‌ی چۆنی، خاتوو
 وه‌نه‌وشه‌ی تازه پشکووتو، حال‌ت چۆنه، باشی؟» له وه‌لامی مندا که حالیم لی
 پرسی گوتی: «من حال‌م زۆر باشه. ئه‌م‌پ‌رۆ سێزده سال‌انم و هه‌ز ده‌که‌م وه‌ک
 ئه‌سپ‌یک غار بده‌م و به هه‌موو داره‌کاندا هه‌لگه‌پ‌یم.»

چاوم له چاوهر‌ پر بزه‌کانی بری و گوتم: «ئه‌شقی سروشتی‌ها؟» هه‌ستم کرد ئه‌و
 ئه‌شقه سروشتیه‌ی شوینی له‌سه‌ر منیش داناوه.

وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لێ!» چاویکی قرتاند و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ددانی به خۆیدا ده‌گرت
 پێنه‌که‌نی گوتی: «ته‌نیا نازانم چکارت به لووتی کاترینا کارل‌و‌ف‌نا داوه؟» من که
 ئاگام له خۆم برابوو و له‌گه‌ل ئه‌وه چاوم له ئه‌و بریبوو هه‌روا کاتیام باوه‌شین
 ده‌کرد و نه‌مزانیبوو له‌چه‌که‌که له‌سه‌ر دموچاوی لادراوه و گه‌ل‌ای لقه داره‌که له
 سه‌روچاوی ده‌دری، ده‌ستم کرد به پیکه‌نین.

به سرتە، وەك ئەوەی حەز نەكەم كاتیا خەبەری بێتەو، بەلام لە راستیدا چونكە پێم خۆش بوو بە سرتە لەگەڵی بدویم، گوتم: «ئێستا ئەگەر لەخۆی بپرسی دەلی خەو نەچۆتە چاوی و ھەر بەخەبەریش بوو.»

ئەویش بە جوولاندنەوێ لیوی و لاسایی كردنەوێ من یانی ھێندە بە سووكی قسەم كردووێ لێم ھالی نەبوو. كە چاوی بە دەوری پر لە گێلاس كەوت، یانیھا بە دزییەو دەستی بۆ دەبا، ھەلی گرت و پوشت بۆ لای سۆنیا لە بن دارەكە و لەسەر بووكەكانی دانیش. سۆنیا سەرەتا توورە بوو بەلام سیرگی میخائیلوڤیچ خیرا دلخۆشیی دایەو و دەستی كرد بە یاری كردن لەگەڵی و پێكەو دەستیان كرد بە كێبەركێی گێلاس خواردن.

گوتم: «پێتان خۆشە بڵێم گێلاسی دیکەشتان بۆ بێن؟ یان چۆنە خۆمان بچین لێكەینەو؟»

ئەو دەورییەكەى ھەلگرت و بووكەلەكانی خستە نۆیەو و سێ بە سێ چووین بۆ نۆو باخەكە. سۆنیا بە دواى ئێمەدا ھەلدەھات، پێدەكەنى و شاقەلى چاكەتەكەى سیرگی میخائیلیچى گرتبوو و دەیویست بووكەلەكانى لى بستینیتەو. سیرگی میخائیلیچ بووكۆكەكانى پێدایەو و پرووى لەمن كرد و ئەگەرچى ئێتر ھىچ كەسى لى نەبوو بە دەنگى ئێمە خەبەرى بێتەو ھەروا بە سرتە گوتى: «ئاخەر چۆن دەلییت خاتوو وەنەوشە نیت؟ من لەو دۆزەخ و تەپوتۆز و گەرمايەو بەو زەحمەتە ھاتم بۆ ئێرە چونكە ھەستم بە بۆن و بەرامەى وەنەوشە كردبوو، ئەویش نەك بۆنى توندی وەنەوشە، بەلكوو بۆنى نەرمى وەنەوشەى تازە پشكووتوو كە رەنگىكى تۆخى ھەيە و لەگەل بۆن و بەرامەى توانەوێ بەفر و شینكەى بەھارى تێكەلە.»

لەگەل ئەوێ دەمویست ئەو شەرمە پر لە شادییە بشارمەو كە وتەكەى ئاویتەى گیانى كردبووم، لێم پرسى: «دەى، پێم بلى، كاروبارەكان چۆن؟»
-«زۆر باش، نازانى ئەم خەلكە چەندە باشن، برۆا بكە ھەتا زیاتریان دەناسى زیاتر لە دلدا جى دەكەنەو و خۆشت دەوین!»

گوتم: «بەلى، ئەمڕۆ بەر لەوێ ئێو بێن، لە نۆو باخەكە دانیشتبوو، چاوم لە كارەكانیان دەكرد و لەناكاو وێژدانم ناپەھەت بوو كە ئاوا ئاسوودە و

تهوهزهل لهژێر سیبهر دانیشتبووم و دهست له رهش و سپی نادم و هینده شادم و خوۆشی رادهبویرم که...»

قسهکهی پێ بریم و دلسۆزانه چاوی له چاوم بری و به لهبزیکی زۆر کارتیکهه گوتی: «دهی خوۆشهویستهکهه، باش نییه به دهربرینی ئهم ههستانه خوۆت بنوینی. کار مهسهلهیهکی جیدییه. پیروژه. خودابهو رۆژه نهکا که ههز بکهه ههستی ناسکی خوۆتان بنوینن.»

-«بهلام من تهنیا لهلای ئیوه باسی ههستی خوۆم کرد!»

-«بهلی، دهزانم! بهلام ئیستا باسی ئهو گیلایانه بکه.»

دهرگای باخی میوهکه داخرا بوو و باخهوانهکانیش له هیچ کوێ دیار نهبوون. (ئهو ئهوانی ناردهبوو که یارمهتی دروینهوانهکان بدن). سۆنیا ههلاتهوه بۆ مالم کللی دهرگای باخهکه بێنی. بهلام ئهو ماتل نهبوو ههتا ئهو کللهکه دینی و به دیواری باخهکهدا ههنگهرا و تیل شوورهکهی ههلاویه و بازی دا نیو باخهکهوه. گویم له دهنگی بوو لهو دیوی دیوارهکهوه دهیگوت: «ئهگەر گیلایان دهوێ دهورییهکهه دهنی!»

گوتم: «نا، دهمهوێ خوۆم گیلای لیکهمهوه! دهچم کللهکه دینم. دهترسم سۆنیا نهتوانی ببینیتهوه.»

بهلام لهگهڵ ئهوهشدا دهمويست بزایم له نیو باخهکهدا چی دهکا، چۆن چاو له دارهکان دهکات و که دهزانی چاوی هیچ کهسی بهسهروهه نییه چۆن به کهیفی خووی ههلهسووپێ. لهپاستیدا نهدهویست بۆ چرکهیهکیش لێ دوور بکهومهوه. به پیدزه به نیو بنجه گهزگهزکهکاندا دهوری دیوارهکهه لیدا و چوومه ئهو شانیهی تری باخهکه و ئهو شوینهی دیوارهکهی نهوینتر بوو، بهرمیلیکی خالی لهوێ بوو بردهه بن دیوارهکه و چوومه سهری به جوړیک که زگم گهیشته لیواری دیوارهکه. بهسهه دیوارهکهدا خوۆم نووشتاندهوه و چاوم به نیو باخهکهدا گێرا، پیرههاری چروپری گیلای به گهلاهی پان و مشارییهوه سهریان لیکدابهو و گیلای رهش و ئاودار و گهیشتوو لهنیوان گهلاکاندا شوپ بووبوونهوه. پاشان سهرم کرد به ژێر تیل شوورهکهدا و له پشت لقی پر چل و گهلاهی دار گیلایکی گهوره چاوم پێی کهوت. به راستی پێی وابوو من چووم بۆ کللی و هیچ کهسی لێ نییه که چاوی

بەسەرىيەوۋە بى. كالاۋەكەي لەسەرى داگرتىبوو و چاۋى قوۋچاند بوو، چوۋبوۋە سەر لىقىكى دوۋىچاچەي دارگىلاسىكى پىر و تۆپەللى جىۋەي لى كىردىۋوۋە و لە بەينى قامكەكانىدا گىزموۋولەي دەكرد. لەناكاۋ شانى ھەلتەكاند و چاۋى ھەللىنا و بە زەردە خەندەۋە شتىكى گوت. ئەو بىزەيە و ئەۋەي گوتى ھىندە لەگەل زاتى ناسازگار بوو كە من لەۋەي كە بەدزىيەۋە چاۋى لىدەكەم زۆر پەشىمان بوۋمەۋە. پىم واىە گوتى: «ماشى، خۆشەۋىستى دىلم!» لە دلى خۇمدا گوتىم: «شتى وا نابى!» ئەو دىسان بە بىزەيەكى ئارامتر و نەرم و ناسكتىر دوۋىپاتى كىردەۋە: «ئاخ، ماشا گىيان، خۆشەۋىستى دىلم!» بەلام من چەند جار ئەو وشەيەم بە پوۋنى بىست و دىلم ۋەھا بە پىرتاۋ كەۋتە كەۋتە كوت و سەرتاپام كەۋتە لەرزىن و شادىيەكى وا ئاۋىتەي پۇچ و گىيانم بوو كە بى ئىختىيار دەستىم بە دىۋارەكەۋە گرت بۇ ئەۋەي نەكەۋم و خۇم پىسۋا نەكەم. ئەو خىشپەي منى بىست و واق وىرماۋانە سەرى بۇ لاي من ۋەرسوۋراند و كەچاۋى پىم كەۋت سەرى داخست، دەمودەست ۋەك مىندالىكى شەرمىن پەنگى سوۋر ھەلگەپرا و دەتگوت تەۋاۋى خۋىنى جەستەي لە پوۋمەتىدا كۆبۇتەۋە. دەۋىست شتىك بلى، بەلام نەيتۋانى و بەردەۋام پەنگى ھەلدەبىزكا و سوۋر ھەلدەگەپرايەۋە. لەگەل ئەۋەشدا ئاخىرى سەرى ھەللىنا و چاۋى لىكردىم و زەردەيەكى گرت، مىنىش گىزىمەۋە. شادىيەك پوخسارى گەشانەۋە. ئىتر بۇ مىن مامە گەۋرە و ھاپىرى باۋىك نەبوو كە بىلاۋىنىتەۋە و شتىم فىربكات و سەركۆنەم بكات، ئىتر پىاۋىك بوو ھاۋشانى خۇم كە مىن خۇش دەۋىست و لىم دەترسا، ھەر ۋەك چۆن مىنىش ئەۋم خۇش دەۋىست و لىي دەترسام. ئىتر ھىچم نەگوت و تەنبا چاۋمان لە يەكتىر كىرد. بەلام لەناكاۋ نىۋچاۋانى تىك نا و بىزەي سەرىلىۋى پەۋىيەۋە، چاۋى لە بىرىقە كەۋت و بە لەبىزىكى سارد و باۋكانە لەگەل كەۋتە ئاخافتىن، بە جۆرىك كە دەتگوت كارىكى نەشيام كروۋە و ئەۋىش لە كارىك كە كىردىۋى پەشىمان بىت و وىيىم پى بدات.

گوتى: «پىرۇ خۋارى، دەست و لاقت بىرىندار دەبى. خۇت كۆلەۋار دەكەي. ئەو سەروقتە ئالۋزاۋەت چاك كە. چاۋ لىكە چىيت كىردۋە لە خۇت!»

منیش شه‌رمه‌زار و ره‌نجاو له دلی خو‌مدا گوتم: «بۆ هه‌ستی خو‌ی ده‌شاریته‌وه؟ بۆ ده‌یه‌ه‌وئ ئازارم بدات؟» هه‌ر له‌و کاته‌شدا مه‌یلیکی ئاگرین دلی داگرتم که نه‌متوانی خو‌ی لی ببویرم، بۆیه هاتمه سه‌ر ئه‌وه‌ی بیخه‌جلیتم و هیزی خو‌می له‌سه‌ر تاقی بکه‌مه‌وه.

گوتم: «نا، ده‌مه‌وئ خو‌م گیل‌اس لی‌که‌مه‌وه.» نزیک ترین لقم گرت و خو‌م هه‌ل‌دایه سه‌ر دیواره‌که و پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و فریا که‌وئ و پێشم پئ بگرئ بازم دایه نئو باخه‌که‌وه.

گوتی: «په‌ککوو، چه‌نده کاری شیتانه ده‌که‌ی!» دیسانیش سوور هه‌ل‌گه‌را و له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا تۆزئ خو‌ی توو‌ره کرد و له‌و ری‌گایه‌وه هه‌ولئ دا شه‌رمه‌زارییه‌که‌ی خو‌ی بشاریته‌وه، گوتیشی: «به‌و کاره له‌وانه بوو به‌لایه‌ک به‌سه‌ر خۆت بئنی. ئیستا چۆن ده‌توانی لێره برۆیه ده‌ری؟»

ئهم جاره‌یان زۆر له جاری پێشوو زیاتر خه‌جلا بوو، به‌لام من به‌و خه‌جلان و په‌شوکانه‌ی ئیتر خۆش‌حال نه‌بووم. به‌لکوو ده‌ترسام. شه‌رمه‌زارییه‌که‌ی ئه‌و منیشی گرت‌ه‌وه. سوور هه‌ل‌گه‌رام و خو‌م له چاوی دزییه‌وه و چونکه نه‌مده‌زانی چی بلییم، ده‌ستم کردن به گیل‌اس لی‌کردنه‌وه؛ ئه‌گه‌رچی هیچ ده‌فریکم پئ نه‌بوو تیئ که‌م. خو‌مم لۆمه ده‌کرد و له‌و کاره شیتانه‌یه‌ی خو‌م په‌ژێوان بووم و ده‌ترسام. پیم وابوو به‌و کاره‌م ریز و ئابرووی خو‌م بۆ هه‌میشه له‌لای ئه‌و له ده‌ست داوه و له‌به‌ر چاوی سووک بووم. هه‌ردوو‌کمان نا‌ره‌حه‌ت بووین و مه‌تقمان نه‌ده‌کرد. سۆنیا به هه‌لاتن هات کلیه‌که‌ی هی‌نا و ئیمه‌ی له‌و ته‌نگ‌ژه‌یه ده‌رباز کرد. ماوه‌یه‌کی زۆر هی‌چمان قسه‌مان نه‌ده‌کرد و هه‌ردوو‌کمان له‌گه‌ل سۆنیا ده‌دوان. کاتی‌ک گه‌راینه‌وه بۆ لای کاتیا، ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌وه پید‌ا‌گریی ده‌کرد که نه‌خه‌وتوو و هه‌موو قسه‌کانی ئیمه‌ی گوئ لی‌بووه من دلم حه‌سایه‌وه و سیرگی می‌خائیلی‌چیش دیسان هه‌ولئ ده‌دا له‌بزی باو‌کانه‌ی خو‌ی ده‌ره‌ق به من درێژه‌ی پئ بدات. به‌لام له‌و کاره‌دا ئیتر سه‌رکه‌وتوو نه‌ده‌بوو و منیش ئیتر فریوم نه‌ده‌خوارد. ئیستا وتو‌یژی چه‌ند رۆژ له‌مه‌وبه‌رمانم به جوانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه.

كاتيا گوتبووی که پياوان له ژنان ئاسانتر ئاشق دهبن و باشتەر دوتوانن ههستی
خۆيان دهربرن. گوتبووی: «پياوان دوتوانن به ژنيك بلين خۆشيان دهوئ، بهلام
ژنان ناتوانن.»

سيړگي ميخائيلوڤيچ وهلامی دايهوه: «بهلام به پروای من پياوانيش نابي و
ناتوانن بلين که ژنيكيان خۆش دهوئ.»
من گوتبووم: «بۆ؟»

-«چونکه ئهگەر بلين، درۆيان کردوو. ئهو دهربرينه چ مانايهکی ههيه؟ وهک
ئهو وایه لهگهڵ گوتنی «خۆشم دهوئي» پزيسکيک وهک تهقینهوه سه رههلبدا و
ئهو ئاشق بي، ويدهچي لهگهڵ دهربريني ئهو قسهيه په رجويهک رووبدات.
دياردهيهک خۆ بنويئي و پوژ له پوژاواوه ههلبی. من پيم وایه ئهو پياوانه دهست
له سه ر دليان دادهنين و به له بزيکی جیددی، وهک ئه وهی کاريکی گه وره يان
کردبي و شانازيان خولقاندبي دهلين "خۆشم دهوئي" يان خۆيان
هه لده خه له تينن، يان له وه خراپتر، رووبه رووه کيان هه لده فريوينن.»

كاتيا پرسىبووی: «ئه گەر پياوان رازی دلي خۆيان دهرنه برن ژنان چۆن بزائن
که سيک خۆشی دهوين؟»

-«من نازانم چۆن. ههر کهس زمانى تايبه تی خۆی ههيه، جگه له وهش زمانى
ههست له هه موو زمانیک روون و ئاشکراتره. من کاتيک چيروک ده خوینمه وه
ده يهينمه بهر چاوی خۆم که ئالفريد يان ملازم ستريلسکي^۱ کاتيک ده لين
"ئيلئونورا، خۆشه ويسته کهم، خۆشم دهوئي!" حه تمه ن سيمايه کی خه مبارى ههيه
و پيان وایه له ناکاو رووداويکی سه ير و سه مه ره رووده دا، ئه گه رچى هيج
رووداويک ناقه ومی. نه له خۆشه ويستيه که ياندا گورانیک رووده دا نه له
خۆياندا. هه ردووکیان هه ر ئهو چاو و لووت و برويه يان ههيه که پيشتر بوويان
و هيج شتيک نه گوراوه.»

من هه ر له و کاته دا هه ستم کردبوو که په ياميکی جیددی بۆ من له و گالته يه دا
شاردراوه ته وه. به لام کاتيا ريگای نه ده دا که سيک کارى قاره مانى چيروکه کان به
که م بگري يان گالته يان پي بکات.

^۱ strelsky

گوتهی: «ئێوه بۆ ئهوه نابن پیاو چاوه‌پروانی قسه‌ی جیددیتان لێ بکات. ئێستا به‌ راستی بیلێ، یانی تا ئێستا هیچ کات به‌ ژنیکت نه‌گوتوووه‌ خۆشم ده‌وێی؟»
ئهو پێکه‌نی و گوتهی: «هیچ کات ئه‌وه‌م نه‌گوتوووه‌ و ناشیلێم و قه‌تیش له‌به‌ر ژنیکی سه‌ر داناخه‌م و چۆک دانه‌ده‌م.»

من ئهو قسانه‌م به‌ پروونی وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌ و به‌ خۆم ده‌گوت: «به‌لێ، ئهو پێویست ناکا بلێ خۆشی ده‌وێم. من خۆم باش ده‌زانم خۆشی ده‌وێم و هه‌رچه‌ندیش بیهه‌وێ خۆی بگرێ و گرینگیم پێ نه‌دات که‌لکی نییه‌ و ناتوانی ئهو باوه‌ره‌ له‌ دلی من بسپێته‌وه‌.»

ئهو شه‌وه‌ زۆر که‌می قسه‌ له‌گه‌ڵ کردم، به‌لام من له‌ هه‌موو قسه‌یه‌کیدا له‌گه‌ڵ کاتیا و سۆنیا ده‌دوام و له‌ هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و پروانینیکیدا ئه‌شق و سۆزم ده‌دی و گومانم له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌ دلته‌نگی ده‌کردم و له‌ناخه‌وه‌ هه‌لیده‌چۆقاندیم که‌ نه‌مه‌دزانی بۆ چی به‌ پێویستی نازانی هه‌ستی دلی خۆی ده‌ربرێ و خۆی ساردوسر و که‌تره‌خه‌م ده‌نوێنی؟ ئه‌گه‌رچی هه‌موو شتیکی پروون و ئاشکرا بوو و زۆر به‌ ئاسانی ده‌کرا تامی شیرینی به‌خته‌وه‌ری بجێژین. به‌لام خۆم به‌ تاوانبار ده‌زانێ که‌ بازم دابوووه‌ نیو باخه‌که‌وه‌ و چووبووم بۆلای، هه‌ر ئهو هه‌ست به‌ تاوان کردنه‌ش زۆری ئازار ده‌دام. پێم وابوو ئهو به‌ هۆی ئهو کرده‌وه‌یه‌م ئێتر من به‌ شیاوی رێژ و حورمه‌ت نازانی و ئهو کاره‌ی من زویری کردووه‌.

دوای چایی هه‌ستام و چووم بۆ هۆلی میوانداری که‌ پیاوۆکه‌ له‌وێ بوو، چوومه‌ پشت پیاوۆکه‌ و ئه‌ویش هات. له‌به‌ر ده‌مم راوه‌ستا و گوتهی: «هه‌وایه‌ک لیده‌. زۆر له‌ میژه‌ هیچم لێ نه‌بیستووێ.»

-«منیش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ هاتم بۆ لای پیاوۆکه‌...» راست چاوم له‌ چاوی بری و لێم پرسێ: «سیرگی میخائیلیچ لێم دلمه‌ندی؟»
-«نا، بۆ ده‌بی لیت دلمه‌ند بم؟»

سوور هه‌لگه‌رام و گوتم: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوانیوه‌رۆ به‌ قسه‌ی ئێوه‌م نه‌کرد!»
له‌ مه‌به‌ستم تیگه‌یشت، سه‌ریکی له‌قاند و بزه‌ی هاتی، نیگای چاوانی پێی گوتم: «هه‌لبه‌ت کاره‌که‌ت جوان نه‌بوو، به‌لام من وزه‌ی ئهو کاره‌ له‌ خۆمدا شک نابهم.»

له پشت پيانۆكه دانىشتم و گوتم: «كهوايه دهكرى بلىين كارىكى نهشيام
كردوو و ئىمه دۆست و هاوپاين و لىم زوير نابى؟»

-«قسى وادهكهى! جا چۆن به شتى ئاوا نىوانمان تىك دهچى!»

لهو هۆله گهوره و جىدار و بنمىچ بهرزهدا تهنيا دوو مۆم لهسەر پيانۆكه ههلكرا
بوو و لايهكانى دىكهى هۆلهكه نيوه تاريك بوون و مانگهشهوى هاوين له
پهنجهره ئاوهلاكانهوه ئاگاي له ئىمه بوو. بىدهنگى بالى بهسەر ههموو لايهكدا
كىشا بوو، تهنيا جاروبار ترپهى ههنگاوى كاتيا له دالانه تاريكهكهوه دههات،
يان پرمهپرم و سم له زهوى كوتانى ئهسپهكهى ئهوه كه لهبهر پهنجهرهكهدا
بهستبوويهوه. له پشت سهرمهوه لهسەر كورسييهك دانىشبوو، بهجۆرىك كه
نهمدهتوانى بيبىنم. بهلام ههنتهشى ئهوه له نيو هۆله نيوه تاريكهكه و ههموو
شوئىنىك و له نيو ئهوه دهنگانهدا كه دهبيستران و ههروهها له نيو دلى مندا
ههستى پىدهكرا. ههموو سهرنج و جوولانهوهيهكى، ئهگهرجى لىم ديار نهبوو، له
دلدا رهنگى دهدايهوه. من سۆناتى فانتىزى مۆتسارتم لىدا كه ئهوه خۆى بۆى
هينا بووم و من ئهوه ههوايه لهلاى خۆى و لهبهر دلى ئهوه فىر بووبووم. پىزهيهك
بىرم له لاى ئهوه ههوايه نهبوو كه لىم دهدا. بهلام واديار بوو باشم لىدهدا و
ههستم كرد زۆرى بهدله. چىژى ئهوم لهو ههوايهدا ههست پىدهكرد كه دهمزهدنى و
بى ئهوهى پىويست بى چاوى لى بكهم ههستم به چاوى دهكرد كه له پشته سهرمى
برىبوو. ههروا كه قامكهكانم لهسەر جگى پيانۆكه له خۆوه دهجوولان و ئهम्باره
و بارىان دهكرد لهناكاو و بى ئىختيار ئاورم دايهوه و چاوم له چاوى كرد.
تارمايى سهرى لهبهر شۆقى كزى مۆمهكه ديار بوو. دانىشتبوو، ههنىشكى نابوو
سهر چۆكى و لاروومهتى لهسەر لهپى دهستى داناوو، چاوى له من برىبوو و
چاوانى برىقهيان دههات. من به دىتنى ئهوه نىگايهى زهرديهكم گرت و دهستم له
ژهنين ههنگرت. ئهويش بزديهكى هاتى بهلام به تهشهروهوه بهسەر ئاماژهى به
دهفتهرى نۆتهكه كرد كه درىژهى پىدهم. كاتىك ژهنين تهواو بوو مانگ
گهشستبووه نيوهراستى ئاسمان، رووناكتر بوو و تريفهى زىوينى له
پهنجهرهكهوه دههاته ژوورى و لهگهڵ شۆقى كزى مۆمهكان تهركى هۆلهكهى
رووناك دهكردهوه. كاتيا لۆمهى كردم كه بۆچى ئاههنگهكم له جوانترين شوئىندا

پاڤرتوو و لهسهریهک زۆر خراپم ژهنیوه. بهلام سیرگی میخائیلیچ به پیچهوانه لهسهر ئهو باوهڤه بوو که له ههموو جارێکم باشتتر ژهنیوه. لهنیو ژوورهکاندا دهستی کرد به پیاسه کردن و له هۆلهکهوه دهچوو بۆ ژووری میوانداری و لهوێوه دههاتهوه بۆ هۆلهکه و ههموو جارێک چاوی له من دهکرد و بسکهی سمیڵی دههات. من زهردهم دهگرت و تهنانهت ههزم دهکرد بهبی هۆ پیبکهنم، چونکه ئهوهی که ئهو پۆژه و لهو کاتهدا پرووی دابوو زۆری دلخۆش کردبووم و ههموو جارێک که ئهو له هۆلهکه دهچوووه دهڕی من کاتیام توند له باوهشم دهگرت که له پهنامدا پاوهستا بوو و جیگایهکی که له ههموو ئاندامانی ئهوم پێ جواتر بوو، یانی بهرخهبهبهی نهرم و ناسکیم ماچباران دهکرد، کاتیکی ئهویش دهگهرايهوه بۆ هۆلهکه حالهتیکی جیددیم به خۆوه دهگرت و به زۆری ددانم به خۆمدا دهگرت بۆ ئهوهی پینهکهنم.

کاتیا پێی گوت: «ئهم کچه ئهم شهو بۆواي لیها توووه؟»

بهلام سیرگی میخائیلیچ وهلامی نهدايهوه و تهنیا زهردهیهکی بۆ من گرت. ئهو باش دهیزانی من بۆ وادهکه.

له ژووری چکۆلهی میوانداری، لهبهر دهڕگای ساباتهکه که بهرهو پرووی باخهکه دهکرايهوه پاوهستا و گوتی: «بروانن، چ شهویکه!»

ئیمه چووین بۆ لای. راستی دهکرد. شهویک بوو که من قهتم شهویکی تری لهو شیوهیهم نهديتوووه. مانگهشهو له پشت ئیمهوه له دیوهخانهکهی دها و تریفه بارانی دهکرد، ئیمه مانگمان نهدهدی و نیوهی سیبهری سهربانی دیوهخانهکه و ئهستوونهکانی و پهردهی ساباتهکه که قیلهوقانچ به لایهکیدا شۆر بووبوووه

enraccourci دهکهوته سهری رێچکه خیزرپێژکراوهکه و چیمهنی بهر دهڕگای مالهکهمان. شوینهکانی تر ههمووی پرووناک بوون ئاونگیکی زیوینی لی نیشتبوو که له تریفهی مانگدا نوقم بووبوون. رێگای پانی باخهکه که ههردوو بهری به گۆل نهخشابوو، ههتا ئهو سهری باخهکه پۆشیتبوو و له تهوموژدا بزر بووبوو. نیسیی دهوهنی شیلان و داری پهڕژینی باخهکه به شیوهیهکی کلومنجر کهوتبووه سهری و پرووناک و سارد بوو و کهندولهندی خیزهکان لهسهری دهرهوشانهوه.

١- کورت نوێن. له دهقهکهدا به زمانی فهڕهسی هاتوووه.

سەربانی نارنجستان لە پشت دارەکانەو و دیاربوو و تەمیک لەو پەری شیوەکەو
 ھەلەستا و چرتر دەبوو. دەوێنی یاسی بنەوش کە ئیتر گەلایان پیو ھەماوو
 ھەتا سەر چلوو کەیان پووناک بوون. گولەکان بە شەونم خووسا بوون و بە
 جوانی لیک دەکرانەو. لە ڕیگای نیوان دارەکاندا تاریک و پوون وەھا تیک
 ھالابوون کە دیمەنەکە ی نە لە ڕیگا دەچوو نە لە دارستان، بەلکوو لە مالی
 شەفاف و بریقەدار دەچوون کە دەجوولان و دەلەرزینەو. لەلای راستەو، لەبەر
 سیبەری دیو خانەکە ھەموو شتیک ڕەش بوو و دار و دەوێن و ڕیگا لیک
 نەدەکرانەو و تارادەیک ترسناک بوو. بەلام چلەپۆپە ی پر لک و گەلا و جوان و
 خەیاڵ بزوینی چناریک کە مەعلووم نەبوو بۆچی ئاوا نزیک، لەپال دیو خانەکە
 مابوو و لە تاریکییەو بەرەو تریفە ھەلەدکشا و زۆر سەیر دەھاتە بەرچاو کە
 بەرەو ئاسمانی بی سنوور ھەلنافری و لە ڕەنگی کەھوویدا بزر نابی.

گوتم: «وێرن با بچین پیاسەیک بەکەین!»

کاتیا ڕازی بوو بەلام گوتی وا باشتەر جزمە لەپی بەکەم.

گوتم: «پیویست ناکات کاتیا، سیرگی میخائیلیچ قۆلم دەگرێ.»

دەتگوت قۆلی ئەو ناھیلێ ئاوانگ لاقم تەر بکات! بەلام لەو کاتەدا ئەم قسەیکە ی
 من بۆ ھەر سیکمان سروشتی دەنواند و وەک شتیک سەیر نەدەچوو. ئەو ھیچ
 کات دەستی منی نەدەگرت. من خۆم قۆلم دەخستە قۆلی ئەو، بۆیە ئەو ئەم
 کارە منی بە نااسایی نەدەزانی. ھەر سیکمان لەژێر ساباتەکە چووینە خواری.
 ئاسمان و باخ و ھەوا و ھەموو دنیا بۆ من لەگەڵ تەواوی ئەو شتانە ی ھەتا ئەو
 کاتە دەمناسی جیاوازی ھەبوو.

کاتیک بەرەو ڕووی خۆم، چاوم لەو ڕیگایە دەکرد کە بەسەریدا تێدەپەرین،
 دەتگوت ناتوانین لەو زیاتر بچینە پیشی و دنیای شتەکان ھەر لەوی کۆتایی پی
 دی و ھەموو پاژەکانی سروشت لە جوانیی خۆیاندا چەقیان بەستوو و جوولە
 ناکەن. لەگەڵ ئەوێشدا دەجوولاین و بۆ پیشەو دەڕۆشتین. دیواری جادوویی
 شەو و جوانییەکانی دەقەلەشایەو و ئیمە ی بۆ نیو خۆی بانگھێشتن دەکرد و
 ئەویش ھەر وەک ئەو باخە ئاشنایە دەھاتە بەرچاو، درەختەکانی و شەقام
 وتوولەری و گەلای وەریو و ئیمە بە راستی بەسەر ئەو ڕیگایەدا بەرەو پیشی

دەچووین، پێمان لەسەر پەلە تاریکوڕوونی خاک دادەنا و گەلای وشک لەژێر پێماندا خشیە دەهات و لکە داری تەرۆپر بە گەلای تەرچکەووە لە دەموچاومان دەدران، ئەو قۆلی لە قۆلدا بوو و بە راستی پێنوینی دەکردم و بە شیوەیەک ئارام و یەکھاوی هەنگاوی هەلدینایەووە و کاتیاش کە لەگەڵمان بوو کەوشەکانی سێرە دەهات، مانگە شەویش گرد و ڕووناک لە ژوور سەرمان بە تاقی ئاسمانەووە بوو و لەنیوان لک و پەلی بی جوولەیی درەختەکانەووە تریفە بارانی دەکردین.

بەلام دیواریکی جادوویی لەگەڵ هەموو هەنگاویکماندا لەپاش و پێشەووە ڕیگاکی لی دەتەنین و من باوەڕم نەدەکرد هەروا بتوانین بۆ پێشەووە بڕۆین، ئێتر بڕوام بە راستیی هیچ شتیک نەبوو.

کاتیا لە ناکاو گوتی: «ئەیه‌ڕۆ، قەبۆق!»

لەدلی خۆمدا گوتم: «کی بوو ئەمەیی گوت؟ بۆ؟» بۆشم دەرکەوت کە کاتیا بوو لەگەڵمان و لە بۆق دەترسا و چاوم لەبەر پێم کرد. بۆقیکی چکۆلانی بوو بازیکی دا و جوولەیی لە خۆی بڕی وەکوو سیبەریکی کەمڕەنگ لەسەر قورە بریقەدارە کە مایەووە.

ئەو پرسیی: «ئێو لە بۆق ناترسن؟»

من سەرم بۆ لای ئەو وەرسووڕاند. جیگای داریک لە قەراغ ڕیگاکی خالی بوو و تریفەیی مانگ دەموچاوی ڕووناک کردبۆووە. دەموچاوی زۆر جوان بوو و دیار بوو زۆر شیرین کامە...

پرسیبووی «ئێو لە بۆق ناترسن؟» مانای ئەو وتەییەش لە گوێمدا ئەووە بوو کە «خۆشم دەویی، کچە شیرینەکەم!» هەروەها نیگای و دەست گوشینەکەیی "خۆشم دەویی" دوویات دەکردەووە و ئەو پەيامەیی لە پەلەیی ڕووناکی و نیسیکان و هەموو شتیکدا دوویات دەبۆووە.

دەوری باخەکەمان لێدا. کاتیا بە هەنگاوی ورد و خێرا لە تەنیشتمانەووە دەهات بەلام ماندوو بووبوو و کەوتبوووە هەناسە بڕکی. گوتی کاتی ئەوێە بگەڕێنەووە و منیش زۆر دڵم پێی سووتا. فەقیرە! لە دلی خۆمدا دەمگوت: «ئایر بۆچی نازانی ئەوێ لە دڵمادیە هەستی پێ بکا؟ بۆچی هەمووان گەنج نین؟ بۆچی

هه مووان تامی ئەشق و به کاوی دل گەشتن ناچێژن؟ بۆچی هه مووان وهک ئەم شهو و وهک من و ئەو به خته وهر نین؟»

گه پراینه وه بۆ مائی، به لام ئەو ماوه یهک لهوئ مایه وه، ئەگه رچی که له شیر دهستیان به خویندن کردبوو و له مائیدا هه مووان له خهویکی قوولدا بوون و ئەسپه کهی ئەویش له بهر پهنجیره که له نیو گیاوگژهکاندا به سترابوو زیاتر و زیاتر پرمه پرمی دهکرد و سمی له زهوی دهکوتا. کاتیا وهبیری نه دههیناینه وه که درهنگ وهخته و ئیمهش به قسه ئاسمان و پرێسمانمان لیک گری دها و وهها گهرم دها تبووین و دلخۆش بووین ئاگامان له خۆمان و له دنیا برابوو و بهو شیوهیه ههتا سهعات دووی دوای نیوه شهو دانیشته که مان درێژهی کیشا. بۆ جاری سیههم که له باب خویندی و کازیوه ولاتی سپی داگیرا که ئەو رۆیشت. زۆر ساده و ئاسایی، وهک هه میشه مائناوایی کرد و بهبی ئەوهی هیچ قسه یهک له زاری هه لفری لیم دوور کهوته وه. به لام من دهمزانی ئەو هی خۆمه و من ئیتر قهتی له دهست نادم و ئەشقی ژیان و بوونمه. که بۆم ده رکهوت به راستی خۆشم دهوئ، کهولی دلم له لای کاتیا کرده وه. ئەو زۆری پیخۆش بوو و ئەو درکانندی نهیهنییهی من خۆشحالی کرد. فه قیره ئەو شهوه به ئاسوودهیی خهوت، به لام من ماوه یهکی زۆر له بهر سابات که راوه ستام و چوومه نیو باخه که پیاسه م کرد. ئەو وشانهی ئەو به سهر زاریدا هاتبوو و هه موو جوول و هه ل سوکه وته کانیم وهبیر خۆم دههینایه وه و بهو ریگیانه دا دهگه پامه وه که له گه ل ئەودا پییدا رۆیشتبووم. ههتا به یانی به خه بهر مامه وه و بۆ یه کهم جار هه لاتنی خۆرم دی و به ره به یانم به وشیاریه وه رابوارد، دوای ئەوه له تهواوی ماوهی ته مه نمدا نه شهویکی ئاوام دیته وه و نه گزنگ و به یانیکی لهو جوړه. له دلی خۆمدا گوتم: «به لام نازانم بۆ زۆر ساده و ئاسایی نالی خۆشی دهویم؟ خودا دهمزانی چ کیشه و گرفتیک له هیچو پوچ تیک هه ل ده کیشی و خوی به پیر دهمزانی، که چی ده بینین هه موو شتیک ئاوا ساکار و جوانه! بۆچی دهرفه تی ئاوا که رهنگه جاریکی تر هه ل نه که ویته وه به فیرو دها؟ ئاخر بلی "خۆشم دهوئی!" به زمان بیدرکینه! دهستم بگره، سه رت له سهر دهستم دانه وینه و بلی خۆشم دهوئی! خۆ ئاسمان نارووخی! سوور هه لگه ری، شه رمانه له هه مبه رمدا سه رت داخه و ئەو کاته منیش هه موو شتیک

دەلێم. یان هیچ نالێم، بەلکوو لە ئامیژت دەگرم و دەتگوشم بە خۆمەو و لەگەڵ تۆ دەبمە یەک، دەبین بە گیانیەک لە دوو جەستەدا، ئەمجار سەرم دەنێم بە سنگتەو و دەگریم» هەر لەناکاویش گومانێک دلی داگرتم کە «ئێستا ئەگەر بە هەلە چووبیتم؟ ئەگەر خوشی نەویم چی؟»

ئەو هەستە ترسیکی تالی خستە دڵمەو. خودا دەزانی ئەو گومان و درپۆنگیە بەرەو کوێ پەلکیشم دەکات! پەشۆکاوی ئەو و خۆم وەبیر هینایەو کاتیەک بەسەر دیواری باخەکەدا بازم دا و چووم بۆ لای. خەمیکیش نیشتە دلم و بی ئیختیار فرمیسک بە پوومەتدا هاتە خواری و پەنام بۆ خودا برد، دواي ئەو بیرکی ئازارشیکن لە سەرمدا هەلقوڵی و هیوای خستە دڵمەو. بپرێم دا کە ببمە خۆپاریز و پۆژوو بگرم و پۆژی لە دایک بوونم بچم بۆ کلێسە و لە دلی خۆمدا شووی پی بکەم و ببم بە بووک.

بۆ؟ چۆن؟ ئەو حالەتە چۆن دیتە پیشی؟ تیناگەم. بەلام هەر لەو ساتەو دەزانی، لێم پوون بوو کە هەروا دەبی. خۆر بە تەواوی هاتبوو سەری و هەموو خەریک بوون لە خەو هەستن کە من چوومە نیو ژوورەکە ی خۆم.

چوار

سەروەندی پوژوو میجرای مریەم بوو و هەر بەو هۆیە هیچ کام لە کەسانی مالی ئەو پۆژوو گرتنە ی منیان بەلاو سەیر نەبوو.

لە ماوی ئەو حەوتوووەدا ئەو بۆ جاریکیش نەهات بۆ سەردانمان و من نەک پیم سەیر نەبوو و نیگەرانی و خەمی ئەوم لە دڵدا کۆ نەکردەو و لێی دلمەند نەبووم، بەلکوو دلخۆشیش بووم کە ئەگەر ئێستا نەیت پۆژی لە دایکبوونم بە دنیایەو دیت. لەم حەوتوووەدا هەموو پۆژیک زووتر لە کاتی ئاسایی لە خەو هەلدەستام و هەتا ئەسپەکەیان بۆ لە فایتوون دەکردم، بە تەنیا لە نیو باخەکەدا پیاسەم دەکرد و ئەو کارە خراپانە ی کە پۆژی رابردوو کردبووم وەبیر خۆم دەهینانەو و بیرم دەکردەو دەبی چبکەم بۆ ئەو ی شەوی بە ئارامی سەر

بىنئىمە سەر سەرىن و ئازارى وىژدانم نەبى و تەنانەت بۇ جارىكىش تووشى ھەلە
 نەبم و كارىكى نەشیاو ئەنجام نەدەم. لەو پۇژانەدا ژيانى بەبى تاوان و ھەلەم
 بە كارىكى زۇر ئاسان دەزانى و پىموابوو تەنیا تۇزىك ھەول و خۇپارىزى تەواو
 و دەبم بە ئاوى شەوئ. كاتىك فایتوونەكەيان دەھىنا من لەگەل كاتيا، يان
 ئەگەر ئەو لە ھەوئىلدا نەبوايە لەگەل يەكىكى تر لە خزمەتكاران سوار دەبووم و
 دەچووم بۇ كلىسە كە نزيكەى سى وىرست مەوداى ھەبوو. كاتىك دەگەيشتمە
 كلىسە، ھەموو جارىك وەبىرم دەھاتەو كە دەبى دۇعا بۇ ھەموو ئەو كەسانە
 بکەم كە بە «دلىكى پر لە پاكى و خودا پەرسىيەو» دىنە نىو كلىسا و ھەولم دەدا
 ھەر بەو ھەستەو لە پلىكانى چىمەنپوشى ھەرىمى كلىسەو سەركەوم و بچمە
 ژوورئ. نزيكەى دە - دوازەدە پەغىت و خزمەتكارى بە پۇژوو لە كلىسە دەبوون و
 من ھەولم دەدا بەو خاكەپرايىيەو كە بەسەر خۇمدا سەپاندبوو وەلامى كرنوشى
 ئەوان بدەمەو و خۇم دەچووم بۇ لای قوتووى مۇمەكان و مۇم لە سەربازە پىرە
 مۇمدارەكە دەكرى و ھەلمدەكرد و ئەو كارەم بەو پەرى خاكەپرايى و خۇبەكەم
 گرتن دەزانى. لە نىو دەرگانەيەكەو كە وىنەى پىرۇز و مىزى پەرسىگەى لە
 كلىسە جيا دەكرەو شالى گولڈوزى كراوى سەر مىزەكەم دەدى كە دايكم
 پىشكەش بە كلىسەى كرىبوو و لەسەر پەفەى بەر پىي وىنەى پىرۇز دوو
 پەيكەرەى دارىن سەرنجيان بۇ لای خۇيان رادەكىشام. دوو فرىشتە بوون بە
 ئەستىرەو و من بە مندالى ئەو دوو فرىشتەيەم زۇر پى گەرە بوو، ھەرودھا
 كۆترىك بە خەرمانەى زىپىنەو، كە لە رابردوودا زۇرم ھەز لىي بوو. لە پشت
 شوينى كۆرى سروودەو لەگەنىكى كۆنە و قوپاو سەرنجى راکىشام كە منيان لە
 نىو ئەودا سەرانشو دابوو و خۇشم وەك دايەخىوى مندالى خزمەتكارەكەمان لە
 لای بووم كە سەرانشويان دا. قەشەى بە سالآچوو بە عەبايەكەو كە لە شالى
 تابووتەكەى باوكم ئامادە كرابوو لە دىوى جلان ھاتە دەرئ و رىپورەسمى عىشاي
 رەببانى ھەر بەو دەنگ و لەبزمەو بەرپوۋە برد كە لەو كاتەو فامم كرەوتەو لە
 ھەموو رىپورەسمە پىرۇزەكانى مالىدا بىستبووم: لە كاتى سەرانشو سۇنيا دا و
 لە رىپورەسمى يادمانى باوكمدا و لە پرسە و بە خاك سپاردنى دايكمدا. دەنگى
 لەرزۇكى جانكوشى كلىسە لە نىو پانتايى پەرسىگەدا بوو بە زايەلە و پىرئىزىك

که هه‌میشه له هه‌موو عیشای په‌بانییه‌کاندا له کلیسا بوو له پال دیواره‌که‌دا
خۆی راست کردبووه و به چاوانی پر له فرمیسه‌که‌وه چاوی له وینه‌ی پیرۆز
بریبوو و قامکه لیک هه‌لپیکراوه‌کانی به نیشانه‌ی پارانه‌وه به لکه‌ی ریشکۆداری
له‌چکه په‌نگ بواردوووه‌که‌یه‌وه ده‌گوشی و زاره بی ددانه‌که‌ی ده‌جوولاند و
دۆعایه‌کی ده‌خویند. ئەمانه ئیتر بابته‌ی وردبینی و یاد و بیره‌وه‌رییه‌کانم
نه‌بوون. به‌لکوو له‌به‌ر چاوم مه‌زنایه‌تییه‌کی رووحانی هه‌بوو و پیرۆز و هه‌لگری
مانایه‌کی زۆر قوول بوو. من گویم بۆ وشه‌به‌وشه‌ی ئەو دۆعا و پارانه‌وانه ئەو
پاده‌گرت و هه‌ولم ده‌دا هه‌ستی دلم له‌گه‌ل ئەوان سازگار بکه‌م و پاک و خالیسانه
هه‌موویان دووپات بکه‌مه‌وه و له‌هه‌ر جێیه‌که‌دا له‌ ماناکه‌ی تی نه‌ده‌گه‌یشتم داوام
له‌ خودا ده‌کرد دلم به‌ حه‌قیقه‌تی ئەوان رووناک بکاته‌وه و له‌هه‌ر کۆییه‌که‌دا له
وشه‌ی دۆعاکان حالێ نه‌بوایه‌م و به‌ جوانی نه‌مبایه‌ دۆعایه‌کی خۆکردم له
جیگای داده‌نا و کاتیکی دۆعای په‌ژیوانی ده‌خویندرایه‌وه رابرووی خۆم وه‌بیر
ده‌هاته‌وه رابردووی پاکێ منداڵیم له‌هه‌مه‌به‌ر سه‌فای رۆحم له‌و کاته‌دا هینده‌ په‌ش
ده‌هاته‌ به‌ر چاو که فرمیسه‌ به‌ چامدا ده‌هاته‌ خواری و له‌ ترسانا سه‌رتاپای
گیانم ده‌له‌رزى. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ستم ده‌کرد ئەو تاوانانه ده‌به‌خشرین و
ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر تاوان و کرده‌وه‌ی ناحه‌زتریش له‌سه‌ر رۆحم قورسایى بکات
په‌ژیوان بوونه‌وه له‌وان بۆم شیرینتر ده‌بی. کاتیکی قه‌شه‌ له‌ کۆتایى دۆعاکانیدا
گوته‌: «په‌حمه‌تی خوداتان لی بی!» هه‌ستم کرد له‌پێوه ئاسووده‌یییه‌کی جه‌سته‌یی
ئۆخزنی پێ به‌خشییم. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ناکاو رووناکی و گه‌رمییه‌کی رازاوی و
شیرین دلی پرشنگ باران کردبیتم. رپۆره‌سمی عیشای په‌بانی کۆتایى هات و
قه‌شه‌ لیم نزیک بووه و پرسیی حه‌ز ده‌که‌م بۆ به‌جێ هینانی عیشای تایبه‌ت بیت
بۆ مالمان و هه‌ر کاتیکیش بۆ ئیمه‌ گونجاوتر بی ئەو کاته‌ دی. من زۆر که‌وتمه
ژیر کاریگه‌ری سۆز و خۆشه‌ویستی ئەو و سپاسم لیکرد که‌ ئاوا له‌ بیرى
ئیمه‌دایه‌ و چاکه‌مان له‌گه‌ل ده‌کات و گوتم رازی به‌ زه‌حمه‌تی ئێوه نیم و خۆم دیم
بۆ کلێسه‌.

گوته‌: «حەز ده‌که‌ی خۆت ته‌شريف بێنی؟ ئەو هاتنه‌ به‌لاته‌وه‌ دژوار نییه‌؟
منیش نه‌مه‌دەزانی چ وه‌لامیکى بده‌مه‌وه‌ که‌ تووشی تاوانی هه‌وا و ده‌مارزلی نه‌بم.

دواى عيشاى رهبانى ههميشه فايټوونهكهم دهناردوه و ئهگهر كاتيام لهگهل بووايه به پټيان دهگهراينهوه و كاتيڪ تووشى رټبواران دهبووم خاكهپرايانه كړنوشم بۇ دهربدن و ههولم دها دهرفهټيكم بۇ ههلكهويى كه ههركهس پټويستى به يارمهټى بى، يارمهټى بدهم يان رټنمايى بكهه يان ئهگهر پټويست بايه فيداكاريى بۇ بكهه. ئهگهر عارهبانويهك وهرگهپرابى بۇ ههستانهوهى يارمهټيان بدهم، يان لانكهى كورپهيهكى گرياو راژينم تاكوو ژير بيتهوه. يان كاتيڪ به باريكه رټيهكهده دهرؤيشتم ئاماده بووم لادهم بۇ نيو قوروچلپاو تاكوو رټبوارهكهى كه بهرهو روم دههات بهسهر راسته رټيگاكهده بروات. شهويكيان گويم ليټوو گزيرهكهمان به كاتياى دهگوت كه يهكيك له مووژيكهكانى ئيمه كه ناوى سميون بوو، هاتووه داواى تهختهيهك دهكات بۇ تابووتى كچهكهى و ههوهها رټولټيكي به قهرز دهويى تاكوو بۇ خويندنى دوعاى مردوو و تهلقين و ناشتن بيدات به قهشه. من پرسيم: «بۇ؟ مهگين دهستهنگه؟» گزير له وهلامدا گوتى: «بهلى، زور ههژاره. به جورىك كه شهوانه خوئى و مندالهكانى به برسويهتى سهر دهنينهوه!» وهك ئهوه وابوو چالووكيك بكهه به دلامدا. لهگهل ئهوهشدا دهگوت بيستنى ئهوههواله شادى كرىوم. كاتيام فريودا و گوتم دهمهويى توژيڪ پياسه بكهه و ههلاتم بۇ ژوورهكهه و ئهوهى پارهى ههمبوو ههلم گرت(ههلبهت شتيكى وانهبوو بهلام ههموو دارونهدارم بوو) خاچى خووم كيشا و لهبهر ههيوانهكه چوومه خوارى و له نيو باخهكهوه خووم گهيانده گوندهكه و چووم بۇ مالى سميون، كه له شوينيكي لاپهر ههلكهوتبوو، به جورىك كه هيچ كهس نه ميينى چوومه پشت پهنجهرهى مالهكهى، پارهكهه لهسهر ليوارى پهنجهركهه دانا و به قامك له پهنجهركهه دا و ههلاتم. دهنگى كرانهوهى دهرگاي مالهكهى هات و كهسيك هاته دهرى، بانگى كردم بهلام من له ترسانا ئهژنوم لهرزى. وهكوو تاوانباريڪ خووم گهياندهوه مالى و سهرتاپاي گيانم وهك سههوللى لى هات. كاتيا پرسىي له كوئى بووى و چى پرووى داوه، بهلام من تهنانهت له پرسيارهكهشى تينهگهيشتم و وهلام نهدايهوه. لهناكاو ههموو شتيك لهبهر چاوم زور سووك و بى بايهخ بوون و بيزم له مال و سامان و ژيان ههستا. خووم كرد به ژوورهكههده و دهرگام لهسهر خووم داخشت و ماويهكه له نيو ژوورهكههده هاتم

و چووم. هینده شیوا بووم که له هه موو کار و بیرکردنه وهیه که عاجز بووم و سه رم لهو ههستهی خۆم ده رنه ده چوو. بیرم له شادیی دانیشتوانی ئەو ماله ده کردوه که رهنگه سه بارهت بهو کهسهی ئەو پارهیهی له بهر په نجه ره که یان داناوه قسه بکه، له لایه کیشه وه داخه لی ده هات که بۆچی به دهستی خۆم پاره کهم پی نه دان. بیرم له وه ده کردوه ئەگەر سیڤگی میخائیلیچ ئەو شته ببیستی چی ده لی و زۆریش خۆش حال بووم که هیچ کهس قهت لهو کارهی من ئاگادار نابێ و هه مووان، یه که له وان خۆشم هینده لاواز و خهتابار ده هاته بهر چاو و ده رهق به خۆم و هه مووان خۆشه و یستییه کی وا له دلم هه لده قوولی که بیرم مه رگ بۆم بوو به خولیای به خته وه ری. پیده که نیم و دوعام ده کرد و ده گریام و سه بارهت به هه موو عالم و هه وه ها خۆشم ئەشقیکی گه رم و ئاگرین له دلمدا سه ری هه لدا. له نیوان دوو عیشای ره ببانیدا له کلیسا ئینجیلیم ده خوینده وه و باشتر و باشتر لهو کتیبه ده گه یستم و چیرۆکی ژیا نی پاک و خودایی شروقه کراو له ودا به لامه وه دلگرت و ساده تر ده بوو و قوولایی ئەندیشه و ههستم له گه ل خوینده وهی ئەو کتیبه سه ر سوور هینه رتر و رازاوی تر ده بوو. به لام له لایه کی تره وه، کاتیک سه رم له سه ر هه لده گرت و بیرم له ژیا ن و ئەو شتانه ده کردوه که له ده ورو به ری خۆم ده مدی، دیسان هه موو شتیک له بهر چاوم پروناک و ساده ی ده نواند. بۆم ده رکهوت که خراپه کاری چه نده دژواره و خۆشویستی خه لک چه نده سانا یه و چه نده خۆشه هه موو کهس خۆشی بووی و ریزت بۆ دانی. چه نده خۆش ده بوو که هه مووان به نه رمی له گه لم بجوولینه وه و میهره بان بن. ته نانهت سو نیاش، که من ده رسم پی ده گوت گۆرا بوو و هه ولی ده دا باشتر ده رس بخوینی و فی ربی و من لی نا رازی نه بم و رقم لی هه لنهستی. هه مووان هه ل سو که وتیا ن له گه ل من جو ریک بوو که من له گه ل ئەوان. کاتیک ده بوو بهر له چوون بۆ کلیسه و تۆبه کردن و دانیپانان بچم بۆ لای دوژمنا نی خۆم که گه ردن ئازایان لی بخوازم، هه رچی می شکی خۆم هه لده گو شی و ده مه ی نا و ده مبرد له ده ره وهی مالی جگه له کچی کی جیرانمان هیچ که سم به زهین نه ده گه یشت، ئەویش له مه و بهر له بهر چاوی خه لک پی پی که نی بووم و ئەو ئیتر لهو کاته وه سه ری نه کرد بوو به مالماندا. نامه یه کم بۆ ئەو که نووسی و له ویدا

ددانم پیدانا که تاوانبارم و به هۆی ئەو کاره ناحه زەمەوه داواى لیبوردنم لیکرد. له وهلامى مندا نامەیهکی نووسیوو و لەودا ئەو خۆی داواى لیبوردنى له من کردبوو و تاوانى منى بهخشیوو و گەردەنى ئازاد کردبووم. من کاتیک ئەو چەند دێره ساکارەم خویندەوه که هەلگری هەستیکی قوول و شیرین بوون هینده خوشحال بووم که دەستم کرد به گریان. دایەنەکەشم کاتیک داواى لیبوردنم لەو کچه دەکرد فرمیسک به چاویدا دەهاته خواری. له دلی خۆمدا دەمگوت: «ئەوانه بۆچی دەرەهەق به من ئاوا میهرەبان و دلنەرم؟ من چیم کردوو که شایانی ئەو ریز و خوشەویستییه بم؟!» بى ئیختیار سیرگی میخائیلیچم وهبیر دەهاتهوه و یادى تا ماوهیهکی زۆر له میشکم نەدەچوو دەرئ. جگه لهوه چارهیهکم نەبوو و تەنانەت لهو کارەدا شتیکی خراپم نەدەدی. بەلام ئیستا به هیچ شیوهیهک وهک ئەو شەوهی بۆ یهکەم جار زانیبووم خوشم دەوی بیرم لی نەکردەوه، بەلکوو بى ئیختیار ئەوم لهگەل هەموو بیریک پیوهندی دەدا که داهاتوومی دەرتهوه و له هەموو گەلەیهکدا که بۆ ژیانم دامدەرشت ئەوم دەکردە هاوبەش. ناخۆشییهک که له رابردوودا شوینی لەسەر دانابووم له دلم سەردرایهوه. ئیستا خۆم لهگەل ئەو به یهکسان دەزانی و لهو بەرزاییهوه که پۆحم دەستی پیی راگەشتبوو، زۆر به باشی له حالوبالی ئەو تیدەگەیشتم. ئەوهی پیشتر له هەلسوکهوتی ئەودا دەمدی و پیم سەیر بوو ئیستا بۆم پوون بووبۆوه. ئیستا بۆم دەرەکهوت که ئەو کاتهی گوتبووی «مروڤ کاتیک بهختهوهره که بۆ کهسیکی تر بژی» مەبهستی چی بووه و به تهواوی لهگەلی هاوړا بووم. پیمواوو من و ئەو دەستمان به ئاشتی و سەفا و بهختهوهرییهکی بى پایان رادهگا. ئیتر بیرم له سەفەری هەندەران یان هاتوچۆی گەوران و کۆروکوڤونەوهی گەوره و بریقوباقی ژیانى زەنگینانە نەدەکردەوه. ئیستا ئاواتی دیکەم هەبوو، ئاوتی ژیانیکی هیمن و پرووناکیی بنەماله له گوند و گیانفیدایی و ئەشقی هەمیشەیی هاوړی لهگەل شوکرانه و ریز که لیوړیژ بوو له شادی و پاکی و میهرەبانى.

هەر وهک بریارم دابوو سألپوژی له دایکبوونم چووم بۆ کلیسه بۆ تازه کردنەوهی پهیمان لهگەل خودا. کاتیک له کلیسه دەگەرامەوه شادی و بهختهوهرییهکی بیگەرد له دلمدا بوو که له ژیان دەرسانم و له هەر هۆکاریک که

لهوانهیه شوینیکی تر لهسەر دلم دانئ و بهختهوه‌ریم زایه بکات. به‌لام هەر له‌گه‌ل له فایتووکه دابه‌زیم له قالد‌رمه‌کانی سابات وه‌سەر که‌وتم ده‌نگی ئاشنای فایتوونیکم بیست که به‌سەر پرده‌که‌دا تیده‌په‌ری و که ئاورم دایه‌وه چاوم به سیرگی میخائیلیچ که‌وت. ئەو هاتبوو پیرۆزبایی سال‌پوژی له دایک بوونم پی بلیت و پیکه‌وه چووین بۆ ژووری میوانداری. له‌و کاته‌وه ئەوم ده‌ناسی قه‌ت به‌ راده‌ی ئیستا له هه‌نته‌شیدا هه‌ستم به ئاسووده‌یی نه‌کردبوو و به‌سەر خۆمدا زال نه‌بووبووم. دنیا‌یه‌کی نوێ له دلمدا پیک هاتبوو که ئەو ده‌ستی پیی رانه‌ده‌گه‌یشته‌. دنیا‌یه‌ک بوو له‌و په‌ری تیگه‌یشته‌نی ئەو. له ئاخفتندا شه‌رمم لی نه‌ده‌کرد. پیموایی هۆی ئەو حاله‌ تازیه‌می بۆ ده‌رکه‌وت و زیاتر له کاتی ئاسایی له‌گه‌لم نه‌رم و میهره‌بانانه ره‌فتاری کرد و ریزگرته‌که‌ی ره‌نگیکی رو‌حانی به‌خۆوه گرت. من چووم بۆ لای پیا‌نۆکه به‌لام ئەو ده‌رگا‌که‌ی داخست و کلێله‌که‌ی نایه‌ گیرفانی.

گو‌تی: «ئهم حاله‌ی خۆت به‌ مۆسیقا مه‌فه‌وتینه‌. مۆسیقای حاکم له دلی ئیوه‌دا له‌م کاته‌دا هینه‌ جوانه‌ که دلنه‌وازترین ئاهه‌نگه‌کانی دنیا پیی ناگا.»

من زۆرم ئەو قسه‌یه‌ی به‌ دل بوو و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هینه‌دیک ناره‌حه‌ت بووم چونکه‌ دیتم ئەو ئاوا به‌ ئاسانی له‌ رازی دلم تی گه‌یشته‌ که ده‌مویست له هه‌مووانی بشارمه‌وه و ئەو ئاوا به‌ روونی لاپه‌ره‌ی ناخمی خوینه‌وه‌. کاتی نان خواردنی نیوه‌رۆ گو‌تی بۆ ئەوه‌ هاتوو پیرۆزبایی سال‌پوژی له دایکبوونم پی بلی و هه‌روه‌ها خودا‌حافیزیم لی بکات که پوژی دوایی ده‌چی بۆ مۆسکۆ. که ئەو قسه‌یه‌ی ده‌کرد له کاتیای ده‌روانی، به‌لام دواتر به‌ دزیه‌وه‌ چاویکی له‌من کرد و تیگه‌یشتم که ده‌ترسی ئاسه‌واری گو‌ران له‌ روخسارمدا ببینی. به‌لام من له‌و هه‌واله‌ واقم ورنه‌ما و تووشی هه‌یه‌جان نه‌بووم و ته‌نانه‌ت لیشم نه‌پرسی که سه‌فه‌ره‌که‌ی زۆر ده‌خایینیان نا. ئەم‌پ‌رۆ گێرانه‌وه‌ی ئەو حاله‌م زۆر به‌لاوه‌ دژواره‌ به‌لام ئەو پوژه‌ له‌ پیشدا ده‌مزانی ئەو هه‌واله‌م پیده‌دا و هه‌روه‌ها ده‌شمزانی که ناچی بۆ سه‌فه‌ر. به‌لام پیموابوو له‌ خه‌ویکی شیریندام و ئەوه‌ی له‌ داها‌توودا رووده‌دا، رووی داوه‌ و من ماوه‌یه‌کی درێژه‌ که لیی ئاگادارم و ئاشنایه‌ بۆم و له‌ داها‌توودا جاریکی تر رووده‌داته‌وه‌ و من ده‌زانم که روو ده‌دات.

ئەو دەيوست لە دواى نەھار بەبى پراوستان بپروا بەلام كاتيا كليسا شەكەتى كەردبوو چوو سەرخەويك بشكىنى و سىرگى ميخائيليچ ناچار بوو ھەتا كاتيا لە خەو ھەلدەستى لەوى بمىنىتەو ھە مالىئاوايى لى بكات. خۆر لە نيو ژوورەكەى دابوو و ئىمە چووين بۆ ژىر ساباتەكە. ھەر كە دانىشتىن من زۆر بە ئارامى دەستم كەرد بە قسە كەردن و شتىكم گوت كە دەبوو چارەنووسى ئەشقم ديارى بكات و ھەر كە دانىشتىن دەستم پىكەرد، نە تۆزى زووتر نە درەنگ تر، بۆ ئەو ھىچ قسەيەك نەكەرى كە باسەكە بە لاپىدا بكىشى و ببىتە بەر بەستىك لەسەر پىي ئەو قسانەدا كە دەمەوى بىكەم. خۆشم تىناگەم كە ئەم ھىمنايەتى و لىپرانە و لەبىزى راشكاوانەى من لە كوئو ھاتبوو. دەگوت شتىكى ئازاد لە ئىرادەى من لە زمانى منەو قسە دەكا. ئەو بەرانبەرم دانىشتبوو و ھەنىشى لەسەر محەجەرەكە دانابوو و لىقىكى ياسى بنەوش كىشابوو پىشى و پەلكەكانى دانەدانە لىدەكردەو. كاتىك من دەستم كەرد بە قسە كەردن ئەو لقەكەى بەردا و ھەنىشى لەسەر مێزەكە دانا و سەرى كەردە سەر لەپى دەستى. ئەو حالەتە لەوانە بوو حالەتى كەسىكى تەواو بى خەيال يان زۆر پەشوكاوبى.

من راست چاوم لە چاوى برى و بە لەبىزىكى مانادار و وشەى دانار دانار لىم پرسى: «بۆ دەپۆى؟»

ئەو دواى گت گرنيك سەرى داخست و وەلامى دايەو: «دەچم بە دواى كاروبارەكانمدا!»

من دىتم ناتوانى بۆ وەلامى پرسىارىكى ئاوا خۆمانە، كە چاوى لە چاوم برىبى درۆ بكات. گوتم: «بپروانە، ئىو زۆر باش دەزانن كە ئەمپۆ بۆ من چ پۆژىكە. ئەمپۆ بە زۆر ھۆكارى جۆراوجۆر بۆ من زۆر گرینگ و خۆشەويستە. ئەگەر ئەو پرسىارە لە ئىو دەكەم لەبەر ئەو نىيە كە وابنوینم ھۆگریم بە كارەكانتانە (ئىو دەزانن كە خوم پىگرتوون و خۆشم دەوين!) ئەگەر دەپرسم بۆ ئەو ھىە بە راستى دەمەوى راستىيەكەى بزەم و ھەر دەبى بىشيزانم. بۆچى دەپۆن؟»

گوتى: «گوتنى ھۆكارى راستەقىنە بۆ من زۆر دژوارە. لە ھەوتووى پابردوودا من زۆرم بىر لە ئىو و خۆم كەردەو و ئاكامى ئەو بىركەدەوانە ئەمە بوو كە بۆم

دەركەوت دەبی برۆم. ئیوه دەزانن بۆ چی و ئەگەر منتان خۆش دەوی ئیتر
پرسیارم لی مەكەن.»

دەستیکی بە نیوچاوانیدا هیئا و چاوی قووچاند و درێژە ییڤا: «وہ لām دانەوہی
پرسیارەكە ی ئیوه زۆر دژوارە بۆم و ئیوہش زۆر باش دەزانن بۆ!»
دلم كەوتە كوتەكوت و خۆی دەكیشا بە سینگمدا.

گوتم: «ناتوانم تیڤگەم. ناتوانم. بە لām ئیوه پیم بلین، تۆ ئەو خودایە ی
دەپەرستی، تۆ ئەو پۆژە ی كە بە ئاواتەوہم پیرۆز و موبارەك بی، پیم بلین. من
دەتوانم ھەرچی بیلین بە ئارامی گوئی بۆ شل بكەم.» باری دانیشتنەكە ی گوپی،
چاویکی لە چاوم كرد و دیسان لقیکی یاسی بنەوش كیشایە پیڤشی.

دوای گت گرتنیکی كورت، بە دەنگیك كە بیھوودە ھەولێ دەدا ئارام و ئاسایی
بنوینێ گوتی: «باشە، ئەگەرچی ئەو كارە گەوجانە یە و ویناچی ھەستی خۆم بە
وشە دەربیرم، ئەگەرچی ئەو كارەش بۆ من زۆر دژوارە ھەول دەدەم وە لامتەن
بدەمەوہ.» پاشان وەك ئەوہی بە ھۆی ژانیکی جەستە ییەوہ، خۆی گرژ بكات،
نیوچاوانی تیك نا.

گوتم: «دە ی؟»

گوئی: «وای دانین كە پیاویك ھەبوو، ناوی دەنیین "ئەلف"، بە سالآچوو و
دلمردوو، كچیکی جوانیش، بلین خانمی "ب"، كە گەنج و بەختەوہر بوو. نە لە
نیو خەلكدا ژیاوو و ئەزموونی داب و نەریتەكانی ئەوانی ھەبوو و نە شتیکی لە
باری ژیانەوہ دەزانی. بارودۆخی بنەمالە جوړیك بوو كە "ئەلف" ئاشقی ئەو
كچە جوانە بوو، وەكوو كچی خۆی و ھیچ دلنگەرانییەكی نەبوو كە ھۆگرییەكە ی
بۆ ئەو پەنگیكی تر بەخۆوہ بگری.»

بیڤدەنگ بوو بە لām من ھەودای وتەكانیم نەپچراند.

پاشان بە دەنگیكی خیراتر و بە لەبزیکی لیپراوانە، بی ئەوہی چاو لە چاوم
بكات درێژە ییڤا: «بە لām "ئەلف" لەبیری چوو بوو كە كچە زۆر گەنجە و ژیان بۆ
ئەو وەك یاری وایە و لەوانە یە بە ئاسانی ھۆگری ئەو تووشی گوپان بی و
ئەگەر بگوپی كچە ھەر وەك یارییەكی تازە پیڤشوازیی لیڤدەكات. بە لām لەوہ خافل
بوو كە لەناكاو ھەستیكی تر، تال و دژوار، قورس وەك پەشیمانی خۆ لە دلی

دەھالېنىڭ ۋە ئەو ھالەتە ترس دەشكىنىيەتە گيانى. ترسەكەشى ئەو ھەمىيەتتە بولۇپ كەتتى. پېئوۋەندىي دۆستانەي پېئوۋىيان دەپچىرى ۋە زايە دەپ. بۇيە بېرىپ دەدا بەر لەو ھەوتان ۋە تېداچوۋنە لىي دۈۈر بىكەۋىتەۋە. «ئەۋەي گوت ۋە دىسان ۋەي نواند كە لەخۋەيە ۋە چاۋانى قوۋچاند ۋە دەستىكى پېدا ھېنان.

من بەسەر پەشۋاۋىي خۇمدا زال بووم ۋە بە دەنگىك كە دەتگوت لە ناخى بېرىكەۋە دېتە دەرى پىرسىم: «بۇ لەۋەي ئەشەكەي رەنگىكى تىرەخۇۋە دەگرى توۋشى ترس دەپىت؟» دەنگم ئەگەرچى لەسەرەخۇ ۋە لەبزم ئارام بوو بەلام رەنگە ئەۋ پىي ۋابوۋ تانە ۋە توانجى پېۋە بوۋە. چۈنكە بە لەبىزىكى زویرانە ۋەلامى دايەۋە:

«ئېۋە گەنجى، بەلام من ئىتر لاۋ نىم. ئېۋە دەتانەۋى يارى بىكەن، من ئىتر تاقەتى يارىم نىيە. يارى خۇتان بىكەن، بەلام نەك لەگەل من. دەنا من بېۋا بە قىسەكانى ئېۋە دەكەم ۋە ئەۋ كاتە ئىتر من ھاۋارە لە خۇم. قورم بەسەردا دەكرى ۋە ئېۋەش پەشىمان!» ئەمانە قىسەيەك بوۋن كە "ئەلف" بۇ "ب"ى دركاند. چاكە ئەۋانە ھەموۋى قىسەي ھەلىت پلىتە. بەلام ئېۋە دەزانن من بۇچى دەمەۋى بېۋم. ۋەرە با ئەۋ باسە بېرىنەۋە. تكات لىدەكەم!»

من بە دەنگىك كە ئۇناق ۋە گریان بەرى گرتېۋو گوتىم: «نا، نا! نايېرىنەۋە! پىم بلى با تېبگەم. "ئەلف" "ب"ى خۇش دەۋىست يان نا؟» ئەۋ ۋەلامى نەدايەۋە.

من گوتىم: «ئەگەر خۇشى نەدەۋىست بۇچى بە ھىۋاي كىرېۋو؟» بەپەلە قىسەكەي پى بىرىم «بەلى، بەلى، داۋاي لىبوردن دەكات! كارەكەي ھەلە بوو. بەلام چاكە، بەخىر گوزەرا ۋە لىك جىا بوۋنەۋە، بە باشى ۋە بە خۇشى!»

بە ھەۋلىكى زۇر تۈانىم دەنگم لە سىنگم دەركىشم ۋە گوتىم: «چۇن بە باشى ۋە بە خۇشى؟ چى لەۋە ترسناكتەرە؟ يانى ھىچ رېگە چارەيەكى تر نەبوۋ؟» ئەۋەم گوت ۋەتەكەي خۇم توۋشى ترسىكى كىردم كە لەرزى شكاندە گيانم.

دەستى لەسەر پوخسارى لابرە كە بە ھۇي پەشۋاۋىيەۋە سىي ھەلگەرا بوو، راست چاۋى لە چاۋم بىرى ۋە گوتى: «چۇن نەبوۋ؟ رېگە چارە دوۋدانە بوۋن. بەلام تۇ خۇدا لىم گەرپ با قىسەكەم بىكەم ۋە ھەۋل بەدە دان بە خۇتا بىرى ۋە لىم

تیبگهی» ههستا و به بزهیهکی خه ماوییه وه که دنیا یهک خه می لی دهباری درێژهی به قسهکانی دا: «هیندی کهس دهلین "ئهلف" شیتی نواند و عاشقی "ب" بوو و ههگبهی دلی خوی بو هه لپشت و "ب" ته نیا پی پیکه نی. ئاخر بو ئه و ماجه راکه ته نیا گالته یهک بوو و بهس. به لام بو "ئهلف" باس باسی ژیان بوو و فهوتان و تیدا چوون له گۆریدا بوو.»

من له رزیم و ده مویست دیسان بیه رمه نیو قسهکانی و بلیم چۆن دهویرێ قسه یهکی ئاوا به زاریدا بی، به لام ئه و دهستی له سه ر دهستم دانا و نه یه یشت ده مم بکه مه وه.

به دهنگیکی له رزۆک درێژهی به قسهکانی دا: «هیندی کهس دهلین که کچه دلی پی سووتا و بهسته زمانه چونکه بی ئه زموون بوو و ئاگای له حال و بالی خه لک نییه، پی وابوو دهتوانی ئه وی خو ش بووی و شووی پیکرد، "ئهلف" ی گه له خو ش خه یالی ئه وی به راست زانی و پی وابوو عومری له نو ئ نووسراوه ته وه و جوان و جیل بو ته وه. به لام کچه خوی دیتی که ئه وی هه ل خه له تاندوو و خو شی فریوی خواردوو...» سیرگی میخائیلیچ که دیار بوو تاقه تی درێژه پیدانی ئه و باسه ی نییه به و ئاکامه گه یشت که «لیگه ری با ئیتر له و باره وه نه دوین.» پاشان دهستی کرد به پیاسه کردن.

ئه و گوتی که ئیتر قسه نه کهین و من دیتم که خوی هه لده گوشتی و له قسه یهک ده گه ری که به منی بل. ده مویست قسه بکه م به لام نه مده توانی، وهک ئه وه وابوو چزوویهک له دلم هه لچه قیبی. سه رم بو لای ئه و وه رسوو پراند. پهنگی بزپکا بوو و لیوی خواره وهی ده له رزی. زۆرم دل پی سووتا. به هه ولکی زۆر ئه و دیواری بیده هنگیه م رووخاند و به دهنگیکی هیواش که له دلمه وه هه لده قوللا و ده ترسام هه ر ئیستا له ده ریای ئه سریندا نوقم بی، گوتم: «لایه نیکی تریش هه یه. هیندی که سیش ده لین "ئهلف" "ب" ی خو ش نه ده ویست و زویری کرد، زۆری په نجان و پی وابوو ریگای راستی گرتۆته بهر. رو یشت و شانازی به کاره که ی خویه وه ده کرد که مه علوم نه بوو تاجی له سه ری کی ناوه. ئه وه ئیوه ن نهک من که ئه و کاره به گالته ده زانی. من هه ر له پوژی یه که مه وه دلم پیدای.» دیسان گوتیشم: «...به لی به گیان و دل عاشقت بووم و دلم پیدای!» ئه م جاره یان بی ئیختیار

دەنگم بەرز کردەو و دەنگی ئارام و لەسەرە خۆم بوو بە ھاواریکی ھۆقانە کە تەنانەت خۆشم ترسم لی دەنشیشت.

بەرەو پووی من پراوەستا بوو و پەنگی بە پووەو نەما بوو. لیوی سات لە دوای سات زیاتر دەلەرزى و دوو تنۆک فرمیسک لە سووچی چاوی ھاتنە دەری و بە سەر پوومەتیدا خلیسکان.

بە دەنگیکی نزیک بە ھاوار کردن گوتم: «ئەو کارەى ئیو زۆر ناحەزە، زۆر کاریکی دزیو!» ھەروەھا بە ھەستیکی گریانای و رقیکی لە گەرودا پەنگ خواردوو گوتم: «ئاخەر بۆ؟» دەموست ھەستم و برۆم و لیی دوور کەومەو.

بەلام نەیهیشت ھەستم و سەری کردە سەر چۆکم و لیوی نایە سەر دەستە لەرزۆکەکانم. ماچی کردن و بە فرمیسکی پشتی دەستی خووساندم.

گوئی: «خودایە گیان، بۆ نەمدەزانی؟»

بەردەوام دووپاتم دەکردەو: «بۆ؟ ئاخر بۆ؟» دلێشم بە تیشکی بەختەوهری پووناک بوو. بەختەوهرییەک کە ھەمیشە پیم وابوو لە دەستم دەرچوو و پیموا بوو تازە دەستم پیی راناگاتەو.

پینچ خولەک دواتر سۆنیا بە ھەلەداوان خۆی گەیانە لای کاتیا لە قاتی سەری و ھاواری دەکرد و مالاھەکی لە خۆشیانا وەلەرزین دەخست و دەیگوت: «ماشای دەیهەوئ شوو بکات بە سیرگی میخائیلیچ.

پینچ

ھیچ ھۆکاریک نەبوو کە زەماوەندەکەمان وەدوا بخەین. نە من ئەو دەویست نە ئەو. ھەلبەت کاتیا دەویست بچیت بۆ مۆسکۆ و بۆ جیازیی من ئەو دە پێویستە بیکرئ یان پاسپیرئ بۆمان ئامادە بکەن، بەلام دایکی سیرگی میخائیلیچ لەسەر ئەو پێداگر بوو کە کورەکەى بەر لە زەماوەند فایتوونیکى نوئ بکړئ و قەنەفە و کاغەز دیواریی مالاھەکیان بگۆرئ، بەلام ئیمە ھەردوو کمان لەسەر ئەو سوور بووین کە کاتیک ئەو کارانە ئەنجام دەدەین کە زۆر پێویست بئ و دواتر دەرڤەتی ئەو کارانەمان دەبئ و زەماوەند دوو ھەوتوو دوای سالپوژی لە

دایکبوونم، به بیدەنگی و به بی جیازی و میوانی و برازاو و خواردنەوهی شامپانی و ئەو شتانە، وەلحاسل بە بی رپۆرەسمی باو که بۆ زەماوەند بەرپۆه دەچی توانیمان ژيانی هاوبەش دەست پێکەین. ئەو بۆی باس کردم که دایکی زۆر نارازییە که زەماوەندەکەمان بەبی رپۆرەسم و ئۆرکیسترا و مۆسیقا بەرپۆه دەچی و بارخانەیک سندوق و کەلوپەل بۆ مالهەکیان ناچی و مالهەکە لە تەریک بنەکەیهوه هەتا بنمیچ نوێ ناکرێتەوه و وەکوو زەماوەندەکە خۆی نابێ که سی هەزار پۆبلی خەرج هەلگرتبوو و لەگەڵ ماریۆشکای کلیل داری خۆی خەریکی دابین کردنی مافوورە و پاخەر و پەردە و دەر و قاچاخی پێویست بوو که پێی وابوو بۆ ژیان و بەختەوهری ئیمە زۆر زەروریه. لە مالی ئیمەش کاتیا هەر وابوو، لەگەڵ کووزمی نیشنا^{١٢}ی دایەنم خەریکی تەگبیر و رابوون. ئەو پێی وابوو ئەو کارە زۆر جیدیدیە و بۆ گالته نابێ. ئەو لێی پوون بوو که قسە و باسی من و دەزگیرانەکەم سەبارەت بە داهاووومان تەنیا هیندیک راز و نیاز و وراوهی ئاشقانیه و هەلبەت ئەویندار و دلدۆراویش لەوه زیاتریان لێ چاوه‌پروان ناکرێ. بەلام لە راستیدا بەختەوهری داهاوووی ئیمە تەنیا پەیه‌ندی بە برینی جوان و دوورینی شارەزایانە کراس و پەراویزی پوومیزی و گولدۆزی و دەسمال و سفرە و ئەو جوهرە شتانەوه هەبە. پۆژی چەند جار زانیاری نەینی لە نیوان پۆکروۆسکوۆیا و نیکولسکوۆیا ئالوگۆر دەکرا و سەبارەت بەوهی که لەو دوو مالەدا چی رادەبرێ و کاریان بە کوێ گەیاندوو. ئەگەرچی سیرگی میخائیلیچ پێوه‌ندییه‌کی زۆر دۆستانە دایە زانند بوو، خۆمانە بوونەکە بە سیاسەتیکی زۆر ناسک رازاندبووه که لەژێرهوه ژەنگ و غەوری جوړیک دژایه‌تی لەخۆ گرتبوو. من لەگەڵ دایکی ئەو، تاتیانا سمیونوفا زۆرتر سەری ئاشنایه‌تیم داخستبوو و دەمدیت ژنیکی خۆنۆین و لووت بەرزە و زۆر کۆنە پەڕستانە هەلسوکه‌وت دەکات و لە کاروباری بنەمالەدا زۆر سەختگیرە. سیرگی میخائیلیچ ئەوی زۆر خوش دەویست و لە قسە دەرەدەچوو، ئەویش نەک بە هۆی خوشەویستی دایک و عەولادەوه بەلکوو لە ناخی دلەوه خوشی دەویست و ئەوهی بە باشتترین و بە هۆشتترین و دلپاکترین و دلۆقانتترین ژنی دنیا دەزانی.

^{١٢} KOUZMINICHNA

بەستەرێکی کچی کوردی

تاتيانا سميونوۋنا ھەمىشە لەگەل ئىمە دالەرم و مېھرەبان بوو و بە تايبەت دەرھەق بە من، زۆرىش دلخۇش بوو كە كۆرەكەي ژن دىنى. بەلام كاتىك وەك دەسگىرانى كۆرەكەي دەچووم بۇ سەردانى پىم وابوو ھەزى لىيە من تىبگەيىنى كە كۆرەكەي دەيتوانى ژنىكى باشتىر بىنى و من واباشە ئەووم لە بىر نەچى. لەو ھەستەي ئەو دەگەيشتم و پىم وابوو مافى خۇيەتى وابىر بىكاتەو.

لە ماوۋى ئەم دوو ھەوتوودا ئىمە ھەموو پۇژى چاومان بە يەكتر دەكەوت. ئەو بۇ ناننى نيوەپۇ دەھاتەو و ھەتا نيوەشەو لەوى دەمايەو. بەلام لەگەل ئەوەشدا كە دەيگوت ناتوانى بەبى من بژى - منىش دەمزانى بەپاستىيەتى - قەت پۇژىك ھەتا سەر لەلای من نەدەمايەو و ھەروەھا ھەولى دەدا و وك جاران و بە شىوۋى ئاسايى بە كارەكانى خۇى پابگا. لە ماوۋى پۇژانى دەسگىرانەتيماندا پىوۋەندىي پوالەتيمان گۇپرانىكى بەسەردا نەھات. وەك پابردوو بە يەكترمان دەگوت "ئىو" و ئەو تەنانەت دەستىشى ماچ نەدەكردم و نەك بۇ دەرۋەتەك نەدەگەرا لەگەل من بە تەنيا بى بەلكو لە دەست دەرۋەتەكانىش ھەلدەھات. دەتگوت دەترسى خۇى تەسلىمى ئەو خۇشەويستىيە گەرموگورەي من بىكات كە لە دلدا بوو و تارادەيەكىش لە ئاكامەكەي دىرۇنگ بوو. نازانم ئەو گۇپابوو يان من. ئەوۋەندە بوو من خۇم لەگەل ئەو يەكسان دەدى و خۇپانان بە ساكارىيەو كە لە پابردوودا ھەزم لىي نەبوو ئىتر لە ھەلسوكەوتى ئەودا نەمدەدى و زۇرجار چىژم وەردەگرت كە ئىتر پىاوېك لەگەل خۇمدا نابىنم كە رېز و ترس لە دەروونمدا ھەلخپىنى و بە جىي ئەو مىندالىكم دەدى زۇر مېھرەبان و بەھوى بەختەوۋەريەو پەريشان بوو. زۇر جار بە خۇم دەگوت: «چەندە بە ھەلە چووبووم. ئەو مۇۋىك بوو كتومت وەك خۇم.» ئىستا دەمزانى كە ئەو بەو شىوۋەيەي كە ھەيە بەرەو پووى خۇم دەبىنم و بە تەواوى دەيناسم و ئەو دەموچاۋەي دەمناسى زۇر سادە بوو لەگەلما. ھاودل و يەكپەنگ. تەنانەت ئەو پلان و بەرنامانەي بۇ داھاتوومان داماندەپشت و دەمانويست ژيانمان بە پىي ئەو دىرۋە پىدەين راست وەكوو يەك وابوون. تەنيا كاتىك ئەو باسى دەكرد پووناكتر و ئاشكراتر دەبوو.

لەو پۇژانەدا ھەوا خۇش نەبوو و ئىمە زۇربەي كاتەكانمان لە مالەوۋە پادەبوارد و لە ژوورى دەخزاين و لە نيوان پەنجەرە و پىانوۋكەدا دادەنىشتىن و قسەمان

دەکرد، قسەى زۆرشیرین و ھاودلانه. شۆقى مۆمەكە لە شووشەى تاریكى پەنجەرەكەى دەدا و دەیکرد بە ئاوینه و جارجار دڵۆپی باران لە شووشەى بریقەدارى پەنجەرەكەى دەدا و وەك فرمیسك بەسەر گۆناى لووسیدا دەخزییه خواری. باران لە سەربانى دەدا و ترپەى دەهات و خورەخوپی پلووسك دەهات و تەپایی لە كەلینی پەنجەرەكەو دەزایە ژووری و ھەستیكى گەرمتەر و پرووناكتر و پڕ شادیتى لە خەلۆەتى ئارام و پڕ ئۆقرەماندا پێك دینا.

جاریك كە شەو زرنگابوو و ئیەمە ھەروا لە ژووری پێكەو دانیشتبووین گوتی: دەزانى ماوێهەكە دەمەھوێ شتیكت پێ بلیم. كاتیك پیاووت دەژەنى ھەمیشە لە بیرى ئەو دەدا بووم.

گوتم: «پێویست ناكات، دەزانم دەتەوێ بلی چى!»
ئەو زەرەدیەكى گرت.

-«بە راستیمە. ھەر باسیشى مەكە.»

-«باشە، ھەر گویى مەدەیه، لەسەر چووان مەچۆ!»

-«نا، ئیستا پیم بلی، دەتویست چیم پێ بلی؟»

-«چاكت لە بیرە، كاتیك من ماجەرەى ئاغای، "ئەلف و خانمى" ب"م بۆ باس كردى؟»

-«مەگین ئەو چیرۆكە بى تام و بى بنەمایەت لە بیر نەچۆتەو؟ چاك بوو بە خیر گوزەرا و پێسەكەى لى نەكردینەو بە خورى و كارمان بەم جییه نەگەشت!»

-«بەلى، زۆرى نەما بوو من بە دەستى خۆم ژيانم پەش دابگێرم و لەم بەختەوهرییه خۆم بى بەش بكەم. ئیوێ منتان نەجات دا. بەلام گرینگ ئەوێهە من درۆم دەكرد و ھەر ئەوێش تووشى شەرمەزایی كردووم، ئیستا دەمەھوێ ئەو بارە لەسەر دلم لابەم و ددانى پێدا بنیم كە بە دڵ خۆشم دەویستی.»

-«ئەیهەرۆ، جائەو قسەیه! باسى ئەو ھەر مەكە!»

بە بزەیهكەو گوتی: «خەمت نەبى. من تەنیا دەمەھوێ پاكانە بۆ ئەو كارەى خۆم بكەم. من كاتیك ئەو قسانەم دەكرد دەمویست بەلگە بۆخۆم بەینمەو.»
-«چ بەلگە ھێنانەوێهەك؟ نابى بیر لەشتى وا ھەر بكەیهو.»

«بەلئى، من بەلگەي خراپىم دەھىنايەو. كاتىك دواي ئەو ھەموو ھىوابراوى و ھەلەكانم و ناكام بوونە لە ژياندا، ھاتمەو ھە بۆ گوند دلىا بووم كە ئەوين و ئەويندارى ئىتر بۆ من كۆتايى ھاتوو و جگە لە ئەركى رابواردنى پاشماوھى تەمەن ھىچ ئەركىكى دىكەم نىيە و ھىندە سەرقالى ئەو مەسەلانە بووم و تووشى ئاستەنگيان كەردبووم كە بۆ ماوھىيەك بە ھىچ شىوھىيەك بىرم لە چۆنىەتتى ھەستم دەرھەق بە ئىو و ئەوھى كە ئەو ھەستە بەرھەو كۆيم دەكىشى و بە كۆي دەگا، نەدەكردەو. ھىوادار بووم و بى ھىواش. ھىندى جار پىموا بوو دتھەوى دلم لى بستىنى و ھىندى جارىش باوھرم بە سەداقەت و پاكيى ئىو دەكرد و نەمدەزانى بە راستى چىكەم. بەلام دواي ئەو شەوھە – لە بىرتانە، ئەو شەوھى لە باخەكەدا پىاسەمان كرد – ترس سەرتاپاي داگرتم. بەختەوھىيى ئەمروم لە رادە بەدەر پى مەزن بوو و بە كارىكى مەحالم دەزانى و قەت بروام نەدەكرد بەم پۆژە بگەم. ئەگەر ھەوسارى دلم رەھا كەدايە و بالى ھىوام پى ببەخشىبايە و پاشان ھىواكەم بالى بشكايە و بە ناكامى بگەشىتبايە چى رووى دەدا؟ بەلام، با ئەوھش بلىم من تەنيا بىرم لە خۆم دەكردەو، چونكە پىاويكى خۆبين و بەدخووم.»

چاوى لە من برى و تۆزى بىدەنگ بوو.

«بەلام ئەوھى لە دلمدا بوو زۆر بى بنەما بوو. ترسەكەي من بەجى بوو. من ئىوھم بە گەورەترىن خەلاتى دنيا دەزانى و خۆشم ھىچ شتىكم بە جەرگەوھ نەبوو و نەمدەزانى لە بەرانبەر ئەو خەلاتە گەورە و پىرۆزەدا چىتان پىشكەش بكەم. ئىوھ نەمامىكى شلك و ناسك بوون، خونچەيەك بوون لەحالى پشكووتندا. دلتان بۆ يەكەم جار بە نوورى ئەوين پروناك دەبوو، كەچى من...»

گوتم: «بەلئى، راستىيەكەيم پى بلىن...» بەلام لەناكاو لە وەلامىكى ترسناك كە رەنگ بوو بىداتەوھ دەترسام. گوتم: «نا، پىويست ناك شتىك بلىن!»

ئەو لە رىوھ لە مەبەستەكەم تى گەيشت و گوتم: «دەتھوى بزانى كە پىش تۆ كەسىكم خۆش وىستوو، وانىيە؟ وەلامەكەي دژوار نىيە. نا، ھىچ كەسم خۆش نەووستوو. قەت قەت ھەستىكى وەك ئىستام...» بەلام كتوپر، وەك ئەوھى بىرەوھىيەكى تال وەك برووسكە بە زەينىدا تىپەپىي، بە حالەتتىكى خەمناكەوھ گوتم: «ئىستاش بە تەواوى وجوودەوھ پىويستم بە دلنەرمى و مېھرەبانىي ئىوھ

«نا ئهوانه خه يالن خو شه ويسته كه! قهت ئه وه بۆ ئيوه به سنده ناكات.»

ديسان گوتى: «ئيوه گهنج و شو خوشه نكن!»

له وهى كه پرواى به قسه كانم نه ده كرد رقم ههستا. دهتگوت به هوى جوانى و شو خوشه نكييه كه مه وه لۆمه م دهكات.

به دلمه ندييه وه گوتم: «پيم بلئ بزانم، ئيوه بۆچى منتان خوش دهوى؟ له بهر گهنجييه كه ميان له بهر خۆم؟»

وهلامى دايه وه: «نازانم، بهلام خوشم دهوین.» پاشان بهوردى و نيگای گهرمى چاوى له چاوم برى.

ئيتتر قسه م نه كرد و نه خوازراوانه تى پامام. له ناكاو ههستيكي سهير له ناخدا سهرى هه لدا. سه رهتا ئه وهى له ده ور به رم بوو هيچيم نه ده دى. پاشان روخسارى له بهر چاوم بزر بوو و ته نيا چاوانى مانه وه كه دهتگوت راست له بهر چاومدا ده دره وشينه وه. دواى ئه وه هه ستم كرد كه ئه م چاوانه له نيو هيلوونى چاوانى مندان و پيشيان تاريك داگه راوه و من له نيو ئه واندا هيچ نابينم و ناچار بووم پيلووى چاوم داخه م تاكوو خۆم له وه هه ستى چيژ و ترسه ده رباز كه م كه ئه وه نيگايه له ناخدا هه ليخراند بوو.

پوژى بهر له زه ماوه نده كه مان هه واكهى زور خوش بوو و دواى پيژنه بارانى كو تاى هاوين يه كه م ئيوارهى سارد و زيپرینی پاييز دلئ خه لكى پرووناك ده كرده وه. ولات ته ر و بر و پر له گولكاو بوو، هه واكهى سارد و گه لای ئه رخه وانى داران ده دره وشانه وه و باخ و دارستان به رين و به ربلاوتر ده هاته بهر چاو و رهنگى خه زانيان لئ نيشتبوو: خه زه لوهرى رهنگين و دارى پووته ل و بئ گه لا بهرگيكي ئالتوونى بوون كه سروشت له بهر ى خوى كردبوو. ئاسمان پرووناك بوو و رهنگه پهريوه كهى سه رمای لئ داده پرژا. من چوومه نيو پيخه فه كه مه وه، شاد و دلخوش له وهى كه به يانى، پوژى زه ماوه نده كه مانه، پوژيكي خوش و پر له شادى و پيكه نين ده بوو.

پوژى دواى له گه ل هه لاتنى خور له خه وه ستم و بيرى ئه وهى كه «ئه مپوؤ...» ترسى خسته دلمه وه. ئه وه خه ياله زور به لامه وه سهير بوو. چووم بۆ نيو باخه كه. خور تازه هه لاتبوو و تاووبان گهرم داها تبوو، تيشكى زيپرینی خور له

نیوان لکی پرووته‌لی دارانه‌وه دادرپژا و به‌سه‌ر چیمه‌نی زهره و تووله‌پری
خیزرپژکراوی پر له خه‌زه‌لی باخه‌که‌دا دابه‌ش ده‌بوو. فه‌رشی گه‌لای وهریو له‌ژیر
داره‌کاندا خشی‌ه‌ی ده‌هات. ورده‌ په‌ره‌نگی تۆوی وشک و سووره‌ه‌لگه‌راوی دره‌ختی
بناو وه‌ک هیشوو به‌ لک و په‌لکه‌کانیه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه و گه‌لای سیس و هیشتا
ده‌ست له‌ لق به‌رنه‌بوو، س‌ر و تۆز لی نیشتوو سپی ده‌چوونه‌وه. تۆپی پر په‌لکی
گوله‌ بژوین لوول و چرچ بووبوون و ره‌ش هه‌لگه‌را بوون. یه‌که‌م جار بوو که
زوقم و خووسار له‌سه‌ر چیمه‌ن و گیا و گژی نیو باخه‌که و بنجی شکاو و به‌ لادا
که‌وتوو گیاهه‌ویداری په‌نا دیواره‌که که‌وتبوو و تارای زیوینی به‌سه‌ردا کیشا
بوون. ئاسمان ساو و بی هه‌ور بوو، تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد شینایی بوو!

بروام به‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ی خۆم نه‌بوو و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: «یانی به‌ راستی
ئه‌م‌پویه؟ یانی به‌راستی سبه‌ینێ به‌یانی ئیتر من لی‌ره له‌ خه‌و هه‌لناستم؟ یانی
هه‌ر به‌ راستی له‌مه به‌دواوه لی‌ره چاوهرپوانی نابم و بۆ بینینی ساته‌کان
نابژیرم، تا‌کوو بگاته ئی‌ره و بچم به‌ره‌و پیری؟ ئیتر شه‌وانه له‌گه‌ل کاتیا باسی
ئه‌و ناکه‌م؟ ئیتر له‌گه‌ل ئه‌و له‌ هۆلی پۆکروڤسکوڤیا له‌ پشت پیانۆ دانانیشم؟
ئیتر به‌ شه‌وی تاریک تا ده‌ره‌وه‌ی مال به‌پری ناکه‌م؟ ئیتر بۆی بی تا‌قه‌ت نابم؟»
به‌لام وه‌بیرم هاته‌وه که‌ شه‌وی رابردوو گوتبووی جاریکی تر بۆ دوا‌یین جار
دیمه‌وه و کاتیا له‌سه‌ر ئه‌وه پید‌ا‌گری ده‌کرد که‌ من کراسی بوو‌کینی له‌به‌ر بکه‌م و
خۆم بر‌ازینمه‌وه و گوتبووی: «ده‌بی بۆ سبه‌ینێ ته‌مرین بکه‌ی!» منیش بۆ ساتیک
هاتمه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی به‌لام دواتر دیسان دوودل بووم که‌ له‌به‌ری بکه‌م یان نا.
«یانی له‌مه به‌ه‌ل‌اوه له‌گه‌ل خه‌سووم ده‌ژیم و ئیتر چاوم به‌ نادیزا^{١٢} و گری‌گۆری
پیر ناکه‌وی و له‌ کاتیا دوور ده‌که‌ومه‌وه؟ ئیتر به‌ر له‌خه‌وتن دایه‌نم ماچ ناکه‌م و
ئیتر گویم له‌ «شه‌و خۆش خاتوو گیان»ی نابی و به‌ شیوه‌ی قه‌دیمی خاچم
بکیشی و دامپۆشی؟ ئیتر ده‌رس به‌ سۆنیا نالیم و یاری له‌گه‌ل ناکه‌م و به‌یانی
رای ناتله‌کینم تا‌کوو له‌ خه‌و هه‌ستی و ئیتر گویم له‌ قرشکه‌ی پیکه‌نینه‌کانی
نابی؟ یانی من به‌ راستی ئه‌م‌پۆ ده‌بمه‌ مروڤیکی دیکه و له‌گه‌ل ژیا‌نی ئیستام
بی‌گانه ده‌بم؟ یانی به‌ راستی ئه‌م ژیا‌نه نوییه بۆ هه‌میشه ده‌م‌گریته خۆی و له‌

^{١٢} Nadyeja

بایست‌ترین‌بک‌کی‌ک‌بی‌ک‌ردی

پايردووم دادهپرئ؟» زۆر بئ سەبرانه چاوهپرئ بووم. تىكهوتن لهگهڵ ئەو بىر و خەيالانه و ململانى كردن لهگهڵيان زۆر بەلامهوه دژوار بوو. ئەو زوو هات. تەنيا كاتىك كه لهگهڵيدا بووم پروام كرد كه ئەمپرۆ دەبمه هاوسەرى و ئەو خەيالە ئىتر ترسىنەر نەبوو بەلامهوه.

بەر لە نيوەرۆ چووين بۆ كليسه تاكوو لە پرپورەسمى عيشاى رەببانيا بەشداری بکەين كه بۆ شادیی رۆحى باوكم بهرپۆه دهچوو.

كاتىك گهراينهوه بۆ مالى له دلى خۆمدا گوتم: «ئەگەر ئىستا زىندوو بووايه!...» بەبى ئەوهى زمانم بگهپرئ خۆم بە قۆلييهوه نووساند، كه نزيكترين هاوپرئى كهسيك بووه كه ئەمپرۆ بىر و خەيالئى منى بە خۆيهوه خەرىك كردوو. كاتى دۆعا، نيوچاوئم خسته سەر بەردى ساردى تەركى تويزگهكه و باوكمم وهك كاتى زىندوو بوونى هاته بهرچاو و دلىا بووم كه ئەو له حالئى رۆحى من تىدهگا و ئەو شوكر كردنەمى بە دل دەبئ و تەبهرووكم پىدهدا و تەنانەت ئەمپرۆ پىموايه رۆحى ئەو لەو كاتهدا لەوئى بوو و بە سەرسەرى ئىمهوه دەفرى و تەبهروكى ئەوم لە خۆمدا هەست پىدهكرد و بىرهوهرى و هيو و بە كاوى دل گەيشتن و خەفەت، هەموو پىكهوه تىكهڵ دەبوون و هەستىكى خوش و پر شكۆ بوو كه زۆر لهگهڵ هەواى خوش و ئارام و بىدەنگى دەشتى پرووتەن و ئاسمانى كەمپەنگ دەهاتهوه كه پرشنكى روون و كەم تىنى خۆر هەولئى دەدا كۆلمەكانى من بسووتىنى و بەسەر هەموو شتىكدا دادهپرئا. بە دل هەستم كرد كه هاوپرئەم لەو هەستەى من تىدەگات و هاوبەشى ژيان و خەيال و ئاواتەكانمه. بە ئارامى شان بە شانئى من هەنگاوى دەنا و بىدەنگ بوو، پوخسارى كه من جارجار چاوم لىدەكرد حالەتئىكى جىددى لە خۆ گرتبوو، ئاويتەيهك لە خەم و شادى، هەر ئەوهى لە سروشتىدا هەبوو و لە دلى منىدا.

لەناكاو پرووى بۆ لاى من وەرگىرا و من بۆم دەرکەوت دەيههوى شتىك بلئ. لە دلى خۆمدا گوتم: «ئەگەر باسى هەر ئەو شتە نەكات كه له دلىمايه چبكه؟» كه قسەكهى كرد باسى باوكم بوو، ئەگەرچى ناوى نەهينا. گوتم: «پۆژىك بە گالته پىئى گوتم "ماشا بخوازه!"»

من قۆلیم به قۆلی خۆمهوه گوشتی و گوتم: «ئەگەر بمایه چەندە خۆشحال دەبوو!»

ئەو چاوی لە چاوم بری و وتەکەى خۆى دريژە پيڤا: «بەلام ئیوه ئەو کاتە منداڵ بوون. من ئەو کاتە ئەم چاوانەتم ماچ دەکرد و خۆشم دەویستن، بەلام تەنیا بەو ھۆیەى شیوہى چاوی ئەوى دەدا و قەت پيڤ وانەبوو پۆژيک ئەوانم لەبەر خاترى خۆى خۆش دەوی. من ئەو کاتە ئیوهم بە ناوی "ماش" بانگ دەکرد.»

گوتم: «ئەى بۆ ئیستا وا بانگم ناکەى؟»

گوتم: «راستت دەوی دەمویست ھەر ئەو کارە بکەم. ئیستا ئیتر ھەست دەکەم ھى خۆمى و لەگەڵ پۆح و گیانم تیکەڵ بووی!» بە چاویکی میھرەبان و ئارام و شیرین کامەوہ تیى روانیم.

بەلام ھەروا لە نیو گەنمجارى درینە کراو و پيڤيڤ کراودا بە دواى جیگاپيڤيەک دا دەگەراين کە بەحال دیار بوو و جگە لە خشپەى پيى خۆمان و قسەکردنمان ھيچ شتيكى دیکەمان نەدەبیست. لە لایەکەوہ، لەو بەرى شیوہکەوہ ھەتا دارستانە پایزە لیڤراوہ دوورەکە، جارەگەنمەکەمان دەدى کە بە سرووت و وردە کلۆشى مەیلەو قاوہیى داپۆشرا بوو، لە دوورەوہ چاومان بە جوتیارىک کەوت بە نیروئاموور خەتيكى رەشى بە زەویيەکەدا کيڤشا بوو و خەتى جووتەکەى جار لەگەڵ جار پانتر دەبووہ. رەوہ ئەسپى داوینی گردەکە بەو جارە ديڤەدا بلّاو بووبوونەوہ و دەتگوت زۆرمان لى نزیکن. لە لایەکی دیکەوہ، لە پيڤشمانەوہ، ھەتا دەگەيشتە باخ و دیوہخانەکە، کە لەو بەرى دارستانەکەوہ دیار بووشیوہرەکان رەش دەچوونەوہ. جیگاجيڤگاش رەپستەى پایيزى شين بووبوو. ھەتاو پرووناک و کەم تين پرشنگى نەرمى خۆى بەسەر ھەموو جیگایەکدا دەباراند و سەرما وەک داوہ جالجالووکە زوقميكى تەنكى بەسەر ھەموو شويڤنيکدا کيڤشا بوو. تالى باريكى کەرەسيسە بە دەم نەرمە باوہ لە ئاسمان دادەبارين و دەنيشتە سەر وشکە گیا و سرووتى سەرما بردووی جارەگەنم و جۆى درويڤنەکراو و جارى وابوو دەچوونە چاومانەوہ و دەنيشتنە سەر قژ و شان و پيلمان، کاتيک قسەمان دەکرد دەنگمان بە ھەواوہ لە ژوور سەرمان لە ھەواى ساکندا دەمایەوہ و دەتگوت تەنیا ئەو دوو کەسەين لەسەر زەوى و لە ناوہندى دنياى پيکەوہ دەگەرپيڤين،

چونكه ئەو گومبەزە كەھوو، كە خۆرى كەسیرە بووی پایز لەسەر سینگی دەدرەوشایەو و دەلەرزى، ئێمەى دەلاواندەو.

منیش دەمویست بە ئەو بَلِّیم "تۆ" بەلام لە پروم هەلنەدەهات. بە دەنگى خیرا و وەك ئەوێ سرتە بكەم بە گوێیدا، گوتم: «بۆ ئەوێ بە توندی دەپۆی؟» هەر خیراش سوور هەلگەرام.

ئەو هەنگاوی شل كردهو و بە نیگایەكى نەرمتر و شادتر كە بەختەوێ تیدا رەنگى دابوو، پەپوولەى چاوی بەرەو پوخسارم هەلفراند و بە شنەى پى خۆشەویستی نیگای لاواندمیەو.

كاتیک گەپاینەو بۆ مالى دایكى لەوێ بوو و مالهكەمان پى بوو لە میوان و هەتا ئەو كاتەى لە كلیسە گەپاینەو و سواری فایتوون بووین و بەرەو نیکولسكایا وەرپى كەوتین، ئیتر لەگەڵیدا بە تەنیا نەكەوتم.

كلیسا دەرپى بَلِّین چۆل بوو. بە لاچاوێك دایكیم دەدى، كە راست لەسەر مافوورەیهكى پال شوینی كۆمبیژان راوەستا بوو و چاوم بە كاتياش كەوت كە كلاًوێكى بە قردیلەى بنەوشەو لەسەر نابوو و فرمیسك بە پرومەتیدا دەهاتە خوارى و دووسى كەس لە خزمەتكارەكانیشمان كە لەوێ ئامادە بوون، بە وردى چاویان لێدەكردم. چاوم لە ئەو نەبوو بەلام هەنتەشى ئەوم لە تەنیشك خۆم هەست پێدەكرد. بە وردى گویم بۆ دۆعاكان راداشتبوو و لە دلى خۆمدا دووپاتم دەكردنەو، بەلام ئەو وشانە لە گیانمدا دەنگى نەدەدایەو. نەمدەتوانى بە بى ئامادە بوونى دلم دۆعا بكەم و بە نیگایەكى خالى لە وینەى پیرۆز و مۆمەكان و نیشانەى خاچ كە بە نیو پشكى قەشەو گۆلدۆزى كرابوو و هەروەها پشكى ئەو كاتیک پرووى لەوینەى پیرۆز دەكرد و لە پەنجەرەى كلیساكەم دەپوانى و هیچ تێنەدەگەیشتم. تەنیا هەستم دەرگە شتیكى نائاسایى خەریكە لە ناخدا پروودەدا و گۆرانیکم بەسەردا دى. كاتیک قەشە خاچ بە دەستەو پرووى لە ئێمە كرد و لەگەڵ پیرۆزبایی بە منى گوت كە هەرخۆى سەرانشۆى داوم و خودا ویستووێتى كە هەرخۆشى مارەم بكات، پاشان كاتیا و دایكى ئەو هەردووكمانیان ماچ كرد و دەنگى گریگۆریم بیست كە بانگى فەیتوونەوانەكەى كرد، سەرم سوور نەما و نەترسام، چونكە كارەكە كۆتایى پى هاتبوو و هیچ شتیكى نائاسایى و نەگونجاو

له گه‌ل ئه‌و رازه پیرۆزه‌ی له دلی مندا پرووی دابوو نه‌هاتبوو پێشی. ئیمه‌ یه‌کترمان ماچ کرد و ئه‌م ماچه زۆر سه‌یر و له‌گه‌ل هه‌ستی ئیمه‌ نامۆ بوو. من له دلی خۆمدا گوتم: «که‌وايه هه‌ر ئه‌وه بوو؟» له‌به‌ر سه‌کۆی کلیساکه‌ بووین و ده‌مانویست پێ بنیینه‌ هه‌وشه‌ که‌ ده‌نگی تایه‌ی فایتوونیک به‌ژێر گومبه‌زی کلیسه‌دا بای دایه‌وه‌ و هه‌وايه‌کی تازه‌ له‌ پوخساری دام. ئه‌و کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ناو و قۆلی گرتم و سواری فایتوونه‌که‌ی کردم. له‌ په‌نجه‌ره‌ی فایتوونه‌که‌وه‌ مانگم دی به‌ ئاسمانی ساردوه‌وه‌ خه‌رمانه‌ی دابوو. ئه‌و خۆشی سوار بوو و ده‌رگای فایتوونه‌که‌ی به‌ توندی پێوه‌دا. به‌و زرمه‌یه‌ دلم رێک گوشترا. ئه‌و کاره‌ی هێنده‌ لیبراوانه‌ بوو که‌ تا پاده‌یه‌ک زیزی کردم. گویم له‌ کاتیا بوو هه‌رای ده‌کرد: «له‌چکه‌که‌ت بده‌ به‌سه‌رتا، سه‌رمات ده‌بی!» فایتوون سه‌ره‌تا به‌ ته‌قوکت به‌سه‌ر رێگای سه‌نگه‌په‌ش کراودا پو‌یشت و پاشان به‌ جاده‌ی نه‌رم و خاکیدا بای دایه‌وه‌ و ئیمه‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. من له‌ سووچیکی که‌ژاوه‌ی فایتوونه‌که‌دا خۆم کوشمه‌له‌ کردبوو و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ده‌شتی پان و به‌رین و پروناکم ده‌دی و جاده‌که‌ که‌ له‌ژێر تریفه‌ی ساردی مانگه‌ شه‌ودا دوور ده‌که‌وته‌وه‌. چاوم له‌ ئه‌و نه‌ده‌کرد به‌لام له‌ خه‌یالی خۆمدا هه‌ستم به‌ بوونی ده‌کرد. له‌ دلی خۆمدا گوتم: «یانی چی؟ ئاکامی ئه‌و کاته‌ گرینگه‌ی که‌ ئه‌و هه‌مووه‌ چاوه‌روانی بووم هه‌ر ئه‌وه‌ بوو؟» ده‌تگوت هه‌ر خێرا و ئاوا به‌ زوویی، به‌ ته‌نیا مانه‌وه‌ له‌ پال ئه‌ودا ئازاردەر و پر سووکایه‌تییه‌ بۆم. سه‌رم بۆ لای ئه‌و وه‌رسووړاند و ویستم شتیک بلیم، به‌لام وشه‌یه‌ک له‌ زارم نه‌هاته‌ ده‌ری. ده‌تگوت ئه‌و هه‌ست و خۆشه‌ویستییه‌ی پێشوو له‌ دلمدا نه‌ماوه‌ و جیی خۆی داوه‌ به‌ ترس و دله‌خورییه‌ و وه‌په‌زی.

ئه‌و له‌ وه‌لامی ئه‌و پوانینه‌ی مندا به‌ نه‌رمی گوتی: «من تا ئیستا بروام نه‌ده‌کرد ئه‌و کاره‌مان ئاوابه‌ خێرای سه‌ر بگرێ.»

گوتم: «به‌لێ، به‌لام نازانم بۆ ده‌ترسم!»

-«له‌ من ده‌ترسی، خۆشه‌ویسته‌که‌م؟» ده‌ستی گرتم و سه‌ری کرده‌ سه‌ری و ماچی کرد.

ده‌ستم وه‌ک شتیکی وشک و بی گیان له‌ ده‌ستیدا مایه‌وه‌ و شتیکی سارد له‌ ناخه‌وه‌ دلی رێک ده‌گوشیم.

به هیواشی گوتم: «به لئی!»

به لَام هەر لهو کاته‌دا دَلَم به توندی که‌وته کوته‌کوت. ده‌ستم له‌رزی و ده‌ستی
ئەوم گو‌شی. گه‌رمم بۆوه و دوا‌ی ته‌زوویه‌کی سارد، تینیکی گه‌رم به سه‌رتاپای
له‌شمدا می‌رووله‌ی کرد و گه‌رمی داهینام. چاوانم له تاريکیدا له چاوانی ئەو
ده‌گه‌ران و له‌ناکاوه‌ستم کرد که لیی ناترسم و ترسه‌که‌ی ساتیک له‌مه‌و به‌رم
ئەشق و خو‌شه‌ویستی بوو. ئەشقیکی تازه و نه‌رمتر و به‌هێزتر له پی‌شوو. هه‌ستم
کرد که ته‌واوی بوون و مانم به هۆی ئەوه‌وهیه و له سایه‌ی وزه و ئەشقی ئەودا
هه‌ستم به شیرین کامی ده‌کرد.

شہش

پوڙانئىكى زور و چەند ھەتتو، ھەتا دوو مانگى پەھەق ڙيان لە خەلۆھتى
 گوند، بەو جۆرەى كە ئەو كاتە بىرمان ليدەكردهو، بى ئەوھى پى بزاني
 تىپەرى، بەلام لە راستيدا ئەو دوو مانگە پى لە ھەست و خۆشى و ھەيەجانە بۆ
 شيرين كردنى تەمەنمان بناغەيەكى پتەو بوو. ئەو خەون و خەيالانەى بۆ ڙيانى
 لادىيمان لەبەر چاومان گرتبوو و پلانمان بۆ دارشتبوو بەو جۆرەى كە
 پيشبينيمان كردبوو لە ئاو دەرئەھات. ئەگەرچى ڙيانمان كەمتر لە خەون و
 خولياكانمان شيرين و دلگىر نەبوو، بەلام لە ڙيانى ھاورپى لەگەل سەختگىرى و
 بەجىھىنانى ئەرك و لەخۆ بردوويى، دەرھەق بە ھاورپەگەز كە من بەر لە پىك
 ھىنانى ڙيانى ھاوبەش بىرم لى دەكردهو، لەودا ھىچ ئاسەھوارىك وەبەرچاو
 نەدەكەوت. بە پىچەوانە تەنيا ھەستى خۆپەرستانە و دلدارى لە نىوانماندا بوو و
 ئاواتى بە شەرم و ھەيا بوون و شادىي بەردەوام و بىھۆ و لەبىربردنەوھى
 شتەكانى دىكە لە گوڤيدا بوو. راستە ئەو جاروبار دەرچوو ڙوورى كارەكەى و
 خۆى خەرىك دەكرد، يان ھىندى جار بۆ كارىك دەرچوو بۆ شار، يان بۆ
 بەرپۆھەردنى كاروبارى ملكى گوندەكە، بەم لاو بەو لادا دەرپۆشت، بەلام من
 دەمدى كە دوورى و بەجى ھىشتنى من زور بە لايەوھ دژوارە و ئەو خۆى ھەموو

رۆژیک کاتیگ هات بۆ ژووره کهم خه‌ریکی دۆعاکردن بووم. من چاوێکم لێکرد و درێژه‌م به دۆعا و پارانه‌وه کهم دا. ئهو له پشت میژه که دانیشته و کتیبی لێک کرده‌وه تا کوو خه‌لوته که له من تێک نه‌دات. به‌لام من هه‌ستم ده‌کرد که چاوم لێده‌کات بۆیه سه‌رم بۆ لای وه‌رسووړاند. ئهو زه‌رده‌یه‌کی گرت و من ده‌ستم کرد به پیکه‌نین و ئیتر نه‌متوانی درێژه به دۆعا کردن بده‌م.

– «بەلى، بەلام توۋ درىژەى پى بە. من دەرۇم!»

ئەو وەلامى نەدايەو و ويستی بروات بەلام من نەمەيشت بروات.

– «خۆشه‌ويسته‌كه‌م، وهره له‌به‌ر دڵی من با پێكه‌وه دۆعا بخوینین!»

له تهنیستم راوهستا و هەر دوو دەستی ناشارەزایانە بەردایەوه و بە روخساریکی جیددی و لەبزیکی نارەوان دەستی کرد بە دۆعا کردن. هیندی جار پرووی بۆ لای من وەردەسووراند و لە چاوانیدا خویندەمەوه که لە روخساری مندا بە دواى یارمەتى و هانداندا دەگەرێ.

کاتیکی دۆعاکەى تەواو بوو پیکەنیم و باوەشم پێداکرد و توند بە خۆمەوه گوشى. سوورەهەلگەرا و دەستەکانمی ماچ کرد و گوتی: «هەموو شتیکی من تۆی، ژيانى منى! هەر دەلێی دیسان بوومەتەوه منداڵیکی دە سالان و تۆ لە باوەشى بەسۆزتا دەملاوینیتەوه!»

مالەکەى ئیمە یەکیکی لەو خانووبەرە قەدیمیانە بوو که چەند بەرە پشت بە پشت لەویدا رایانبواردبوو و لەویدا یەکتریان خۆش ویستبوو و ریزیات بۆ یەکتەر دانابوو. هەموو شتیکی بۆنى خۆشى یادەوهری شیرینی بنەمالەى لیدەهات، یادەوهرییهک که لەگەڵ ئەوهى پیم نایە ئەو مالەوه دەتگوت لە ناکاو هەموویان بوونەتە یادەوهری منیش. هەموو بەرنامە و رێک و پیکیهکی بنەمالە لەژێر چاوەدێری تاتیانا سمیۆنۆفنا دابوو که بە شیۆهیهکی سوننەتى بەرپۆه دەچوو. هەلبەت نەدەکرا بلێی هەموو شتیکی جوان و ناسک و بێ عەیب بوو بەلام لە خزمەتکارەکانەوه بگرە هەتا دەگاتە کەلوپەل و خۆراک، هەموو شتیکی بە خاوینى و رێکوپێکی و بە رادەى پێویست ئامادە بوو و وردبینی و سەرنج بەسەر هەموو شتیکیدا حاکم بوو، بۆیه ئەو نەزم و تەکووزییه وای لیدەکردی بە چاوی ریزەوه لەو مال و حالە بروانی. لە ژووری میوانداریدا قەنەفەکان جووت جووت بەرەو پرووی یەک داندرابوون و وینەى باب و باپیران بە دیوارەکانەوه هەلواسرا بوون و مافوورە و فەرپش و کەنارەى دەستکردى مالێ لە ژوورەکاندا راخرا بوون. هۆلەکە دوو دۆلاب و پیاوێهەکی گەورە و قەدیمی لیبوو، هەركام بە شیوازیکی و قەنەفە و کورسیلەى چکۆلەى رازاوه بە پەراویزی زیوین و نەخشونگاری سەرنجراکێشەوه. لە ژوورەکەى من، که بە سەلیقەى تاتیانا سمیۆنۆفنا رازابووه، باشترین قەنەفەکانى مالێ که هی سەدەکانى رابردوو بوون و بە شیوازی جوړاوچۆر دروست کرابوون و هەروەها ئاوینەیهکی بالā نوینی کۆن که من سەرەتا نەمدەتوانی بە ئاسوودەى و بەبێ دلەخورپە لەبەریدا پەوهستم و

تێیدا له خۆم بپروانم، بهلام دواتر بۆ من وهک هاوڕێیهکی له میژینه و خۆشهویستی لی هات. دهنگی تاتیانا سمیۆنۆفنا قهت له نیو مالهکهدا وهبهر گوی نهدهکهوت، بهلام ههموو شتیکی وهک کاتژمێریکی کۆکراو به ریکوپیکی بهرپۆه دهچوو. ههلبهت ژومارهی خزمهتکارهکان زیاتر له پادهی پیویست بوون و ههموویان پیلای بێ پاژنه و لمهییان لهپێ دهکرد چونکه تاتیانا سمیۆنۆفنا زۆری رق له سپره و تهقهی پاژنهی کهوش بوو و به ناخۆشترین دهنگی دهزانی و لهپۆه پێی دهرهلهدهبوو. خزمهتکارهکان ههموویان به کاری خۆیان دهنازین و لهترسی لۆمه و سهركۆنهی خاتوونی گهرهی مائی دهلهرزین و له دلهوه من و میردهکه میان خۆش دهویست و پێزیان بۆ دادهناین و دیار بوو ئهرکی خۆیان بهو پهڕی تامهزرۆیهوه بهرپۆه دهبن. ههموو پۆژانی شهممه تههرکی ژوورهکانیان دهشتهوه و فهرشهکانیان دهتهکاند. پۆژانی یهکهمی مانگ رپۆرهسمی عیشای رههبانی له مالهوه بهرپۆه دهچوو و ئاوی متفهپرکیان له ههموو شتیکی دهپرژاند و له پۆژناوهکانی تاتیانا سمیۆنۆفنا و کۆرهکهیدا میواندارییان ریک دهخست و (له پۆژناوی منیشدا بۆ یهکهم جار لهم پاییزهدا) ههموو خزم و جیرانهکان بانگهێشتن کرابوون و لهو کاتهوه تاتیانا سمیۆنۆفنا له بیرى بوو قهت ئهو بهرنامهیه چهتی تینهکهوتبوو و به ریکوپیکی بهرپۆهیان بردبوو. میردهکهم قهت خۆی له بهرپۆهبردنی کارباری مائی وهرنهدهدا و جگه له کاری کشت و کال خۆی له هیچ کاریکی تر نهدهدا که ئهوهش خۆی له خۆیا کاریکی قورس و دژوار بوو. تهنانهت زستانانیش زۆر زوو له خهو ههلهدهستا، به جۆریکی که کاتیکی له خهو ههلهدهستام ئهوم له پال خۆمدا نهدهدی. کاتی خواردنهوهی چایی دههاتهوه، که ههمیشه دووبه دوو دهمان خواردهوه و دهکری بلیین لهو جهنگهیهدا که ههول دان و دهردهسههریهکانی ملکداری کۆتایی پێ هاتبوو، زۆر به نهشه و کهیف خۆش بوو، حالیک که ئیمه پیمان دهگوت «ئەشقی سروشتی». من زۆر جار داوام لیدهکرد پیم بلی بهیانی چیی کردوو و گوزارشتی هینده بێ سهروهوبههری پیدهدام و قسهی تیکهولیکهی بۆ ههلهدهپرستم که ههردوو کمان لهبهر پیکهنین لهوانه بوو لهخۆ ببینهوه. بری جار چاوم له چاوانی و دهمولیوی دهکرد که دهجوولانهوه و سهرم له قسهکانی دهرنهدهچوو و تهنیا چیژم له دیتنی و بیستنی دهنگی وهردهگرت.

دەپىرسى: «دەى، ئىستى چىم دەگوت؟ پىم بلى!» بەلام من نەمدەتوانى وتەكانى دووپات بىكەمەو. زۆر قۆرم دەھاتە بەرچاۋ كاتىك دەمدى باسى شىتىكى تر جگە لە خۇمان دەكات. ئاخەر ئەو كارانەى لە گوند پرووى دەدا لە چاۋ بەختەوهرىي ئىمە كوا بۇ ئەو دەبوو باسى بىكەى! ماوهرىك دواتر بوو من وردەوردە سەرم لەو كارانە دەردەچوو كە دەيىرد و ھۆگىرىم پى پەيدا كىردن. تاتيانا سىمىۋنۇقنا ھەتا كاتى خواردىنى ناننى نىوهرۇ لە ژوورەكەى نەدەھاتە دەرى. بە تەننى چاى دەخواردەو و لە رىگى خىزمەتكارانەو سلاو و داخوازىيەكانى بۇ دەناردىن و لە حال و بالمان ئاگادار دەبوو. لەو خەلۋەتە چكۆلەى ئىمەدا كە لەویدا ھەموو دىنامان لە بىر دەچۋو و بە ھۆى مەستى و ھەز و خۇشەوئىستىيەو زىاتر لە دىننى شىت و ماخولىياكان دەچوو، كاتىك پەيامىك لە سوۋچى پىر لە تەزم و ئەزموونى ئەو دەو بۇ لامان دەھات دەنگدانەو و زايەلەيەكى ھىندە سەيرى ھەبوو كە من كاتىك خىزمەتكارى تايىبەتى دەھات و لە پرووى ئەدەبەو دەستى لەسەر يەك دادەنا و بە لەبىزىكى ئارام و وشەى داناردانار دەيگوت تاتيانا سىمىۋنۇقنا فەرموويان لىتان بىرسىم دواى پىاسە و سەيرانى دويشەو چۆن خەوتوون و ئەگەر دەتانەھوئى لە حالى ئەوئىش ئاگادار بن دەبى عەرزتان بىكەم كە شەوى پابىردو لەبەر ژانى لاکەلەكە و وەرپىنى ئەو سەگە نەگبەتتىيە خەوى لى نەكەوت، زۆر جار خۇم پى پانەدەگىرا و لە قاقاى پىكەنىنم دەدا. خىزمەتكار دىرژەى بە قسەكانى دەدا: «ھەرۋەھا فەرموويان لىتان بىرسىم كە شىرىنى ئەمپۇتان بە دل بوو يان نا، فەرمووشى كە ئەو شىرىنىيەى ئەمپۇ تاراس دروستى نەكردوۋە بەلكوۋ نىكۇلاشا بۇ يەكەم جار دەستى بۇ ھەوئىر بىردوۋە و ئەگەرچى ھەوئل دەستىيەتى بەلام خراب لە كار دەرنەھاتوۋە، بەلام نان سووخارىيەكەى سووتاندوۋە.» ئىمە بەر لە فراوئىن كەمتر يەكترمان دەدى. من بە تەننى دەمامەو و كىتىم دەخوئىندەو و پىانۇم دەژەنى و ئەوئىش نامەى دەنوۋسى يان ھىندى جار دەچوۋە دەرى. بەلام كاتىمىر چوارى دوانىوهرۇ لە ژوورى نىشىمەن كۆ دەبوۋىنەو. دايە گىان مەند و سەنگىن لە ژوورەكەى دەھاتە دەرى و قەيرە كچانى ئەشرافىي دەستتەنگ و ژنانى خوازەلۆك كە ھەمىشە دوۋسى كەس لە مالى ئىمە بوون، كۆ دەبوۋنەو و مىردەكەم بە پىي خەسلەتى قەدىمى ھەموو پۇژىك قۆلى دەخستە قۆلى دايكى و

دایکیشی لهسەر ئهوه پێداگر بوو من قۆلم بخهمه قۆلهکهی تری کۆرهکهی و ههلبهت چوونه ژوورهوهی ههر سێکمان له دهرگاکهوه نهدهگونجا و شانمان تیک دهرینجان. ئهوهشم له بیر نهچی دایهگیان ههمیشه لهلای ژوورووی میزهکه دادهنیشته و سهروهیری خۆی دهنواند و ئاخافتهکان زۆر ماقوولانه بوون و دهبوو هیندیک فهرمی بن، بهلام قسه ساده و ئاساییهکانی من و میردهکهم زۆرجار فهرمی بوونی کۆرهکهی تیک دها و چیژوخۆشیی پێ دهبهخشی. هیندی جار دهمهقالی له نیوان دایک و کوردا ساز دهبوو و ههر کام به گوێرهی گالته پیکردن شتیکی بهوی دیکه دهگوت و من زۆرم چیژ لهو باس و دهمقرانه وهردهگرت، چونکه خۆشهویستی و ئهشقی قوولی ههردووکیان بۆ یهکتری لهو کاته تایبهتانهدا دهردهکهوت. دواي فراوین تاتیانا سمیونوفا دهچوو بۆ ژووری میوانداری و لهسەر کورسیی دهستهداری خۆی دادهنیشته و گهردهی تووتنی دهساوییهوه یان پهڕهی ئهوه کتیبانهی دهبری که تازه بهدهستی گهیشتبوون و لیکی جیا دهکردنهوه و ئیمه به دهنگی بهرز کتیبمان دهخویندهوه بهلام دلخوازترین و چیژبهخشتترین رابواردنمان ژهنینی بیانۆ بوو، که ههر جاره تاریکی تازهی دلمانی دهلهراندهوه و دهتگوت دهرگای دلمان سهر له نوێ بۆ ئهشقی یهکتر دهکریتهوه. ههر جاریک که ههواي دلخوازی ئهوم دهژهنی ئهوه لهسهر قهنهفهیهکی دوور دادهنیشته، به جۆریک که من نهدهتوانی دهموچاوی ببینم و به هۆی شهرمهوه ههولێ دها کاریگهرییهک که مۆسیقا لهسهر دلی دادهنا و له پوخساریدا پهنگی دهدايهوه، له منی بشاریتهوه. بهلام زۆر جار که ئهوه چاوهروانی ئهوه نهبوو ههلهدهستام و دهچووم بۆ لای و ههولم دها شوینهواری ههیهجان و ترووسکهی سروشتی چاوانی و دلۆپی فرمیسی قهتیس ماو له نیویدا ببینم که بیهووده ههولێ دها له منی بشاریتهوه. دایکی زۆر جار دهیویست بیت بۆ هۆلهکه و چاومان لێ بکات بهلام له راستیدا دهرسا بیزارمان بکات و هیندی جار که وای دهنواند سهرنجی ئیمه نادات، به شیوهیهک که دهیویست جیددی بنوینی، بێ ئهوهی گوێ به ئیمه بدات به نیو هۆلهکهدا تیدهپهڕی، بهلام من دهمزانی هیچ کاریکی له ژوورهکهی خۆی نییه و دهچیت و خیرا دهگهپتهوه. ئامادهکردنی چایی ئیواره لهسهر من بوو و دیسان ههموو کهسانی بنهماله له

ژووری میوانداری له دەوری میژەکه کۆ بووبوونەو. ئەم کۆرە فەرمییە له دەوری سەماوەریک که وەک خۆر دەدرەوشایەو و تیکردنی چایی و ناردنی پەرداخ و پیالە بۆ چایی خۆران هەتا ماوەیەک دەبوو هۆی بە خۆدا شکانەو. پێم وابوو هێشتا شایانی ئەو شانازییە نیم. جحیلتر و ھەرزەتر لەو بووم که شیاوی ئەو بەم لە سەماوەریکی ئاوا جوان و گەورە چایی تیکەم و پەرداخێ پر لە چایی بخەمە سەر کەشەفی نیکیتا و بلیم بیبات بۆ پیووتیر ئیقانوچیچ یان بۆ ماریا مینچنا^{۱۴} و بپرسم «قەند مەیل دەفەرموون؟» پاشان چەند کۆ قەند لە پال پەرداخێ پر لە چایی دایەنی بەسالا چوو یان ئەو خزمەتکارانە دابنیم که شایانی ریزگرتنی ئەربابەکانیان بوون. زۆرجار مێردەکەم دەیگوت: «ئەو بژی! ئافەرەم! راست وەک خاتوونیکی بەرپر و مەند و ماقوول!» ئەو زیاتر دەبوو هۆی شەرمەزار بوون و بەخۆدا شکانەو.

دوای چایی دایەگیان فالی پاستۆری دەگرتەو یان گوئی بۆ ئەو فالە پادەگرت که ماریا مینچنا بۆی دەگرتەو، پاشان ئیمەى ماچ دەکرد و خاچی دەکێشان، تەبەرۆکی پێدەداین و ئیمە دەچووین بۆ ھۆدەکەى خۆمان. بەلام زۆربەى کات پیکەو هەتا دوای نیوەشەو دادەنیشتین و نەدەخەوتین، ئەو بەخەبەر مانەوانەش باشتەین و شیرینترین کاتەکانی ئەو پۆژەمان بوو. ئەو باسی رابردووی خۆی بۆ دەکردم یان گەلالەمان بۆ داھاتوومان دادەپرشت یان ھیندی جار فەلسەفەپرسیمان دەکرد، دەستمان دەکرد بە قسەوباسی بچ بنەما و ھەولمان دەدا بە ھێواشی قسە بکەین تاکوو کەسانی قاتی سەرێ گوئیان لێ نەبێ و خەبەر بۆ تاتیانا سمیونوڤنا نەبەن، چونکە خەسووم دەیویست ئیمە زوو بخەوین. شەوی وابوو برسیمان دەبوو و بە پێدزە دەچووین بۆ ھەماری چیشخانەکە و بە ھاوکاری نیکیتا شیویکی ساردمان جیبەجی دەکرد و لەبەر شۆقی کزی مۆمیک لە ژووری کارەکەى من دەمانخوارد. لەو مالا گەورە و بەرین و کۆنەدا که پۆحی سەختگیری قەدیمی لە لایەن تاتیانا سمیونوڤناو سێبەری خستبوو سەر ھەموو شتیکی، وەک غەوارە و نامۆ پیکەو دەژیاین. بەلام نەک ھەر ئەو، بەلکوو خزمەتکاران و ژنانی بە سالاچووی ریزدار و قەنەفە و وینەى سەر دیوارەکانیش ھەموویان

^{۱۴} Minitchna

رېزيان له دلمدا هه لده خړاند و جوړيک ترس و ئاگاداريان دهخسته مي شکمانه وه
 که تی بگهين من و ميړده کهم ليړه هاوړهنگ نيين و نابهجيين و دهبي زور به
 وريايي و پاريزه وه بژيين و ئاگامان له هه لسوکه وتی خو مان بي. ئەمپو که بير
 له و کاته و حالي خو مان ده که مه وه و دهبينم که زور شت - نه زم و پاريز و
 هه لسوکه وتی فهرمی که به سهر دارودیوار و مروقی ئەم ماله دا زال بوو، ههروه ها
 تاقمی ئەو که سانه ی بی کار و بی بار هه می شه ئاماده بوون له م ماله دا - باريکی
 زور قورس بوون له سهر شانمان و ژيانی لی تال و دژوار کردبووین، به لام له و
 کاته دا هه ر ئەو گرفت و کيشانه تهنووری ئەشقه که مانیان به تینتر ده کرد. نه ک
 هه ر من، به لکوو ئەویش، وای دهرنه دهخست که نه زم و یاسای داسه پاوی زال
 به سهر ماله که دا وهره زی کردووین و حهزی پی نه کهین. به پیچه وانه ئەو دهگوت
 خو ی دهشاریته وه تا کوو ئەو گيروگرفتانه نه بیني. بۆ وینه پیشخزمه تی
 خه سووم، دمیتري سیدوړوڤ^{١٥} که پیاویکی بهنگی بوو، هه موو پوژئی دواي
 فراوین، کاتيک ئیمه له هۆله که بووین دهچوو بۆ ژووری کاری شووه کهم و
 تووتن و جگهره ی لی دهرزی. پوژيک سیرگی میخائیلیچ، به حاله تیکی تیکه ل به
 ترس و شادییه وه به پیدزکه هات بۆلام و به قامک و چاو ئاماژه ی کرد و چاوی
 قرتاند که بیدهنگ بم و دمیتري سیدروڤی پیشان دام که ئەو خو ی پوچی له وه
 ئاگادار نه بوو که کهسیک چاوی لی دهکا. سهیره که ی له وه دا بوو کاتيک دمیتري
 سیدروڤ له ژووره که هاته دهری و پویشته، چاوی به ئیمه نه کهوت و پیی
 وانه بوو دیتوومانه، میړده که شم دلی خوش بوو که کاره که به خیر گوزه راوه،
 منیش که مهقم له خو م بریبوو، وهک هه می شه که له کاتی وادا دهبووه هوی
 رهزایه تی و کاره که می ده که وته بهر دل، ئافهرینی پی گوتم و گویشی که ژنیکی
 بی وینه و ژیرم و ماچی کردم. هیندی جا ئەو هیمنی و ئاماده ییه ی بۆ لیبوردن،
 که زیاتر له کهمه ترخه می و بی موبالاتی دهچوو، نه ده که وته بهر دلم. من بۆم
 دهرنه که وتبوو که خوشم تووی ئەو کيشه یه م و رهفتاری میړده کهم به کهم غیره تی
 و بی موبالاتی دهرانی و له دلی خو م دا ده مگوت ئەو رهفتاره ی ئەو له کاری
 مندا لیک دهچی که دهره قه تی کرده وه و خواستی دهروونی خوشی نایهت.

^{١٥} Sidorov

بایست ترين بکي کچي کوردی

جاریک که پیم گوت ئەو کەم غەیرەتی و بئ موبالاتییە زۆر سەیرە بەلامەو،
 وەلامی دایەو: ئاخ خۆشەویستەکەم، من بەو هەموو بەختەوهرییە که به نسیم
 بوو چۆن دەتوانم لە شتیک نەرازی بم؟ ماوەیەکە بەو ئاکامە گەشتووم که
 چاوپۆشی کردن ئاسانترە بۆم لە سزادان. هیچ بارودۆخیک نییە که ببێتە کۆشپ
 لەسەر پێی بەختەوهریم. ژيانی ئیمە لیۆرپژە لە بەختەوهری و شیرینی! من
 ناتوانم رق لە کەسیک هەلگرم یان لە کەسیک توورە بم. بەلای منەو هەلەیهک
 نییە که بۆ لیۆردن نەبێ. هەلەی خەلکی هەمووی یان بۆ پابواردن دەبێ یان
 بەزەیی پێداهاتن. گرینگ ئەوێهە که "چاکە" لە هەمبەر "چاکتر بوون" دا بەچۆکدا
 دێ. بڕوام پێ بکە کاتیک زەرە جەرەسی دەرگا بەرز دەبێتەو، یان نامەیهکم بە
 دەست دەگا، یان کاتیک بەیانێ لە خەو هەلدەستم، خەیاڵیک بە میشکەدا دێ و
 دلم خەبەرم پێدەدا که ژیان لە حالێ گۆران دایە و لەوانەیه شتیک بگۆردێ،
 ئەگەرچی دەبێ ئەو بزانین که باشتر لە ئیستامان مەحالە و دەبێ هەمیشە لە
 بیرى ئیستاماندا بین.»

من بڕوام بە قسەکانی دەرکە بەلام تێی نەدەگەیشتم. دلخۆش بووم، بەلام
 پیموابوو ژیان هەر ئەوێهە و نابێ جگە لە ئەو بێ و هەمووان هەر ئاوان و تەنیا
 جاروبار بیرم دەرکەووە که لە شوینیکی، ئەویش نازانم کوێ، بەختەوهرییەکی تر
 هەیه، بەلام نەک وەک ئەم بەختەوهرییە ئیمە، بەلکوو لە شیوەیهکی تر.
 دوو مانگ بەو شیوەیه تێپەری. زستان بەسەردا هات و سەرما و بەفر و
 سەهۆلبەندان و بادەو دەستی پیکرد، من ئەگەرچی لەگەڵ ئەو بووم بەلام
 بەرەبەرە هەستم بە تەنیاپی کرد. وردەوردە بۆم دەرکەوت ژیان دوویات دەبێتەو
 و نە لە مندا شتیکێ تازە سەر هەلدەدا و نە لە ئەودا، بە پێچەوانە دەتگوت
 دەگەرپێنەو بۆ بارودۆخی رابردوو. ئەو زۆربەیی کاتەکانی بە کاروباری خۆی
 رادەگەیشتم و کەتر منی لە رەوتی کاروبارەکانی ئاگادار دەکرد. دیسان پیموا بوو
 لە رۆحی ئەودا جیهانیکی تر حەشار دراوە که ئەو نایەوێ رێگای من بدات بچمە
 ناوی. ئەو نەرمی و هیمنایەتیە هەمیشەییە ئاراقارای لی هەلگرتبووم. من
 ئەوم هەر وەک پێشوو خۆشەویست و ئەشق و بەختەوهریم هیچ کەمایەتیەکی
 نەبوو، بەلام ئەشق و هۆگریم لە زیاد بوونیش نەبوو و سەرەپای ئەشق،

ههستیکی نامۆ و ئالۆزییهکی دهروونی دزهی کردبووه دلمهوه و جاروبار تووشی دله خورپهیی دهکردم. دواي ئهوه بهختهوهرییهی که بهرهمی دلدارییهکهه بوو ئیتر ئهشقی ئهوه به تهنیا تاسهی نهدهشکاندم. دلم تاسهमेندی ههول و جموجول بوو و ژيانی ئارام و ئاسووده وهرهز و دلتهنگی دهکردم. ههزم له ههیهجان و به پیرهوه چوونی مهترسی دهکرد و له دهرفتهیک دهگهپام بۆ فیداکاری له پریگی ئهشقادا. وزه له دلمدا کهلاورپژژی دهکرد و دهیویست ببیته سیلاو و ژيانی ئاراممان داگری. جاروباریش پهژارهیهک لهسهه دلم بار دهبوو که ههولم دهدا به ههلقولینی خوشهویستی و نهشهی له رادهبهدهر له ئهوی بشارمهوه و ههر ئهوهش بووبوووه هۆی ترس و نیگهرانی ئهوه. ئهوه بهر لهخۆم له بارودۆخی رۆحیم تیگهیشتبوو و پێشنیاری پیکردم بچین بۆ شار. بهلام من پریگام لهگهڵ دانهگرت و داوام لیکرد گۆرانییک بهسهه باری ژیانماندا نههینین و ئهوه بهختهوهرییهی خۆمان تیگ نهدهین و ههر به راستیش بهختهوهر بووم. خهمی من تهنیا ئهوه بوو که ئهم بهختهوهرییه به ئاسانی و بهبی ههول و ئارهق پرشتن لهلایهه منهوه مهیسهه بووبوو. هیچ له خۆبردوویی و فیداکارییهکم بۆ نهکردبوو و وزهیهک که دهبوو بۆ وهدهست هیئانی ئهم بهختهوهرییه سههرفم کردبی، سههرفم نهکردبوو؛ یان ئهوه ههلهم بۆ نهپهخسا بوو سههرفی بکهه، بۆیه ئهوه وزهیه خهریک بوو له ناخهوه دهپیووکاندمهوه. ئهوم خوش دهویست و دهمدی که بۆ ئهوه ههموو شتیکم و ههزم دهکرد ههمووان ئهوین و خوشهویستی ئیمه ببینن و وایان لی بی چاویان بهرایی نهدا و به هۆی بهخیلییهوه کۆسپ و لهمپهه بهخهه سهه پریگامان و من سهههپای ههموو ئهوه کۆسپ و گرفتانه ههروا خوشم بوی و بیپههستم. فیکر و خهیاڵ و ههستم ههمووی لهلای ئهوه بوو، بهلام ههستیکی تریش بوو که وزهی گهنجیتهی بوو و پیویستی به جموجول و تیگۆشان بوو که لهو ژيانه ئارامهی ئیمهه دا جیگای نهبوو. بۆ گوتبووی ههر کاتییک من پیم خوش بی دهچین بۆ شار؟ ئهگهه ئهوه قسهیهی نهکردبایه رهنگه تیگهیشتبایهه که ئهم وزه پیوکینههه هۆکاریکی نادروسته و بۆ دلخۆشی و هیمنایه تیمان زیانباره. ئهوهش تاوانی من بوو و ئهوه دهرفتههی که بۆ لیبوردن و خۆ بهخشین بهدوایدا دهگهپام ئاماده بوو. لهبهه چاوم بوو و ئهویش زال بوون بوو بهسهه ئهوه

ھەستەدا. بىرى ئەۋەدى كە دەمتوانى بە چوونە شار لەو خەفەتە پزگارىم بى
 نەخوازراوانە بەزەينم گەشت بەلام ھەر لەو كاتەدا ويژدانم رازى نەدەبوو و
 كاريكى جواميرانە نەبوو كە بۇ ھيمنىيەتتى حالى خۇم ئەو لەو ژيان و بارودۇخە
 دابرم كە ھەزى لىيەتتى. كاريكى ئاۋاش نىشانەى نزمى و پەزىلى بوو. زەمان
 تىدەپەرى و زستان لە كورتى دەدا و بارستايى بەفرى بن ديوارەكانى مالى
 دەھاتە سەرى و ئىمە پىكەۋە بووين و ھەست و سۆزمان بۇ يەكتەر لە كزى
 نەدابوو، بەلام ھەر لەو كاتەدا لە شوينىك كەسانىكى تر لە نوور و شادمانىدا
 رايان دەبوارد و خەرىكى كەيف و نەھەنگ بوون، يان ئازاريان دەكىشا يان لە
 شادى و دلەخورپەدا بوون، بى خەبەر لە ئىمە و دوور كەوتەيىمان. بۇ من لە
 ھەموو شتىك خراپتر ئەۋە بوو كە ھەستم دەكرد لەگەل تىپەپىنى ھەر پۇژىك
 خووخدەكانى ژيان زياتر پىشە دادەكوتن و ژيانمان لە چوارچىۋەى ديارى كراوى
 خۇيدا بەند دەكات. ھەستى ئىمە ئىتر ئازاد نەبوو و سەرمان بۇ سوورپى يەكھاۋى
 و خالى لە سەۋداى زمان دادەنەۋاند. سەر لە بەيانى بە كەيف و نەشە بووين و
 كاتى فراۋىن بە ئەدەب و شەۋانە مېھرەبان. لە دلى خۇمدا دەمگوت: «چاكە،
 چاكە بۇ خەلك و ژيان، ئەو گوتەنى، ژيان بە راستى و دروستى و شەپەرەۋە.
 ئەمانە زۆر باش و پەسەندى. بەلام بۇ ئەو جۆرە ژيانە دەرفەت زۆرە.» لەگەل
 ئەۋەشدا ھىندى شت ھەيە كە من تەنيا ئەمپۇ دەتوانم دەستم پىي رابگا. من ھەزم
 لەو جۆرە ژيانە نەبوو، ئەۋەدى من دەمويست خەبات و بەرەبەرەكانى بوو. بە
 ئاۋاتەۋە بووم دلسۆزى و ھەست پىنماى ژيانمان بى نەك ئەۋەدى يەك پەۋال
 بوونى ژيانمان ھەستمان پى بېخشى. ھەزم دەكرد لەگەل ئەو بچمە سەر لىۋارى
 ھەلدېرىك، بە جۆرىك كە لەگەل ھەلىئانەۋەدى يەكەم ھەنگاۋ بەرەۋ قوۋلايى
 بەردەلان و ھەزاربەھزار ھەلدېردىم، يانى تەنيا بە جوۋلاننىك لە نىو بچم و
 ھەر لەو كاتەدا ئەو، بە رەنگى پەريو و پەشۋاكەۋە، ھەر لەۋى، لەسەر لىۋارى
 ھەلدېرەكە باۋەشم پىدا بكات و بىگىرئەۋە و نەھىلى ھەلدېردىم، بە جۆرىك كە
 دلم لە ترسانا بى خود بى و لەلىدان بىكەۋى، ئەو كاتە ئەو بۇ ھەر شوينىك پىي
 خۇش بوو بمبا.

ئەو بارودۆخە بە پادەیهک تال و دژوار بوو کە شوینی لەسەر تەندروستیم دادەنا و هاوسەنگیی میشتک و دەروونی تیک دەدام. پۆژیک بەیانی حالم خراپتر لە باری ئاسایی بوو. ئەو بە توورپەیی و نیوچاوانی گرژەووە هاتەووە بۆ مائی و ئەوەش زۆر بە دەگمەن پرووی دەدا. من لەپێوە لەو حالەتە نائاسایییە تیگەیشتم و ھۆیەکەیم لێ پرسى. بەلام ئەو نەیدەویست ھۆکاری توورە بوونەکەیم پێ بلێ و خۆی لە وەلام دانەووی دەبوارد و گوتی شتیکی وانییە کە بایەخی باس کردنی بێ. دواتر بۆم دەرکەوت ملازمی پۆلیس، پەغیەتەکانی ئیمەى کۆ کردۆتەووە و لە پرووی نەتەووی بوونەووە و نەیارى لەگەڵ مێردەکەم ھەپەشەى لێکردوون و بە شیوەیەکی نایاسایی داواى باج و سەرانی لێکردوون. مێردەکەم ھێشتا نەیتوانیبوو لەگەڵ ئەو پێشھاتە ناخۆشە پابێ و بە شیوەی ئاسایی ئەو پرووداوە تەنیا بە شتیکی «بەزەیی بزوین و پیکەنینی» بزانی و ھێشتا رقی لەدەدا بوو و ھەر بەو ھۆیە نەیدەویست سەبارەت بەو کێشەى لەگەڵ من بدوێ. بەلام پێموا بوو بۆیە نایھەوێ ئەو مەسەلەى لەگەڵ باس بکات چونکە بە منداڵم دەزانی و خوشی لە تیگەیشتنی ئەو کێشەى داما بوو کە لە زەینیدا پەنگی خواردبۆو و پێووی سەرقال بوو. من پرووم لێ وەرگێرا و بێدەنگ بووم، پاشان داوام کرد ماریا مینچنا بۆ چایی بانگ بکەن کە لە مائی ئیمە میوان بوو. چاییەکەم بە پەلەپەل خواردەووە و ماریا مینچنام لەگەڵ خۆم برد بۆ ھۆلەکە و سەبارەت بە مەسەلەى دیمودە کە قەتم گرینگی پێنەدەدا و بە ھیچم نەدەزانی، بە دەنگی بەرز دەستم کرد بەقسە و دەمەتەقی لەگەڵیدا. مێردەکەم لە ژوورەکەدا دەھات و دەچوو و جارجار چاویکی لە ئیمە دەکرد و ھەر ئەو پوانینانەى ئەو نازانم بۆ زیاتری ئیمان ھەردە دەکردم و حەزم دەکرد بە دەنگی بەرز قسە بکەم، ھەروەھا ئەووی ماریا مینچنا دەگوت ھەمووی بەلامەووە قۆر و بێ تام بوون. مێردەکەم ھیچی بە من نەگوت و پۆیشت بۆ ژووری کارەکەى خۆی و دەرگاکی لەخۆی پێویدا. ھەر کە ئەو پۆیشت و زانیم ئیتر گویم لە دەنگی نابێ، نەشە و شادیم بە تەواوی لە نیو چوو و ھێندە گۆرانەکەم کتوپر بوو کە میوانەکەم تیگەیشتم و لێ پرسیم چیبوو؟ من وەلام نەدایەووە و لەسەر قەنەفەکە دانیشتم و بە دلپری سەرم بەردایەووە و دەمویست بە دەنگی بەرز بگیریم.

له دلى خوځمدا گوتم: «ئىستا چ خه ياللىك له ميشكيدايه؟ حه تمهن يه كيک له و خه ياله پروپووجانه كه خوځى پيى وايه زور گرنگه. به لام نه گهر بيهه وي سهارهت به خه ياله كانى قسه له گهل بکات پيى دهسه لمينم كه هه موو قوريات و قسه ي بى مانايه. نا، نهو پيويسى به وهيه كه پيى وابى من هيچ تى ناگه م. پيويسى به وهيه كه بهو سهرساردى و كه مته رخه ميه شاهانه يه خوځى من سووک و چرووک بکات و بيهه لمينى كه هه ميشه هه ق به دهست نهوه. باشه، كه وايه منيش کاتيک ژيان جارزکهر و خالى ده بى به لامه وه، کاتيک ده مه وي زيندوو بم و رانه وهستم، له شوينىک دانه نيشم و چاو له تپه پرينى ته مه ن بکه م، هه قم به دهسته. من ده مه وي بو پيشه وه بچم و هه موو روژ و سه عاتىک شتى تازه ببينم، كه چى نهو دهيه وي له شوينىک راوهستى و منيش له گهل خوځى راگرى و ببيتته کوښپ له سهر ريى هه ول و تى کوښانم. بو نهو چ زه حمه تىكى هه بوو نه گهر جووله يه كى بکردبايه؟ پيويست نه بوو حه تمهن بمبات بو شار. ههر نه وهنده بهس بوو وهك من وابى. خوځى نازار نه دات و بهرگرى له خوځى نه كات و ساده و ئاسايى بژى. به من ده لى ساده و ساكار بم كه چى خوځى ساده نييه. كيشه كه ش له سهر نه وهيه.»

ههستم ده كرد ههر ئىستا فرميسك به چاو مده ديتته خواري. دلم زور لى پر بوو. نهو رق و توورپه يه ي خوځ ترسى خسته دلمه وه و چووم بو ژووره كه ي. له پشت ميژه كه ي دانيشتبوو و نامه ي ده نووسى. كه ترپه ي پيى بيستم سهرى هه لينا و چاويكى ليكردم و به خوځينساردى و گوځ پى نه دانه وه خوځى به كاره كه ي خوځيه وه خهريك كرده وه. من نهو روانينه يم به دل نه بوو. به جيى نه وه ي لى نزيك ببه وه له بهر ميژه كه يدا راوهستام و كتى بيكم ليك كرده وه و دهستم كرد به چاو لى كردنى. ديسان دهستى له نووسين هه لگرت و چاوى لى كردم.

گوتى: «ماش، ده لى توورپه ي؟»

وه لام نه دايه وه و ته نيا به ساردى چاويكم له چاوى كرد كه مانا كه ي نه مه بوو «عه جهب پرسيارىك! گه وره ييتان نواند كه وه بيرتان هاته وه!» نهو سهرى له قاند و بزه يه كى هاتى كه بونى شهرمنى و خوځه ويستى لى ده هات، به لام بو يه كه م جار بوو كه بزه كه ي بزه ي نه خسته سهر ليو م.

پرسیم: «ئەمڕۆ چی ڕووی داوه؟ بۆچی بۆم ڕوون ناکەیتەوه؟»
 وەلامی دایەوه: «شتێکی گرینگ نەبوو. دەردەسەرێکی چکۆلە بوو. ئەگەرچی
 ئێستا دەتوانم بۆت باس بکەم. دووکەس لە ڕەعیەتەکانیان ناردوووە بۆ شار
 تاکوو...»

بەلام من نەمەشت ڕستەکەیی تەواو بکات.
 -«ئەیی بۆ کاتی خواردنەوهی چایی لێم پرسیی وەلامت نەدایەوه؟»
 -«ئەو کاتە ڕقم ھەستا بوو. دەترسام قسەیی ھەلێتو پەلێت لە دەمم دەریەڕی.»
 -«بەلام من ئەو کاتە دەمویت ئەو وەلامە ببیستم.»
 -«بۆ؟»

-«چونکە ھەمیشە پێت وایە ناتوانم ھیچ یارمەتی بێت بێم و من دەمەوێ بزانم
 بۆچی وا بیر دەکەیتەوه؟»

قەلەمەکەیی دانا و گوتی: «چیت گوت؟ چیم پێ وایە؟ لە خۆرا قسە دەکەیی! من
 پێم وایە بەبێ تۆ ناتوانم بژیم. تۆ لە ھەموو کاریکدا، باوەڕ بکە لە ھەموو
 کاریکدا، نەک ھەر یارمەتیم دەدەیی، بەلکوو ھەموو کارەکان خۆت ئەنجامی
 دەدەیی!» بە پێکەنینەوه درێژەیی پێدا: «... ئەو قسەییەت لەو جۆرە قسەبە
 توێکلانە بوو! من تەنیا لە سایەیی تۆ و خۆشەویستیە کەتەوه زیندووم. من پێم
 وایە بۆیە کارەکان بە دەستمەوه دین و دەڕۆنە پێشی تەنیا لەبەر ئەوهی تۆ
 ھاوڕێ و پشتیوانمی! بۆیە دەبی...»

گوتم: «بەلێ، ئەوه دەزانم. من تەنیا مندالێکی وردیلە و بە نازوونووزم کە خودا
 دایناوم بۆ ھێور کردنەوهی تۆ و پێویستە ھەبم بۆ ئەوهی تۆ بێ تاقەت نەبی!»
 ئەو ھەشەم بە لەبزیکی دەربەری کە زۆر سەری سوورما. بە جۆریک کە دەتگوت یەکەم
 جارە دەمبینی یان چاوم لێ دەکات. گوتیشم: «من نامەوێ ڕۆلی ھێور کەرەووم
 ھەبی. تۆ بە ڕادەیی پێویست ئاسوودەیی. تەنانەت لە ڕادە بەدەریش!»

بە تالووکە پەرییە نیو قسەکانم: «باشە، دەزانی چی؟ مەسەلەکە ھەر ئەوهیە و
 من دەمەوێ بزانم بیروپرای تۆ چییە!» قسەکەیی پێ بریم تاکوو نەھیلێ ئەوهی لە
 دڵمدا یە بیدرکینم.

من وهلام دايهوه: «ئىستا ئىتر نامهوى!» هەرچەند زۆر حەزم دەکرد گویم له قسەکانى بى، بهلام زیاتر دەمويست بيشلەژینم و هیمنایهتییهکەى لى تیک بدهم. گوتم: «نامهوى پۆلى بوونهوهريکی زیندوو بگيرم. دهمهوى به راستى بژیم. وهک تۆ!»

حالى دلى له پوخساریدا به خیرایى و به پروون و ئاشکرایى پەنگى دايهوه و شوینەوارى ئازار و گرنگایهتییهکى زۆر سەرى هەلدا.

—«من دهمهوى بژیم. شان به شانى تۆ، لهگەڵ تۆ...»

بهلام نەمتوانى ئەوهى له دلمدا بوو دەریبەرم. چونکە شوینەوارى خەمىكى قورس و زۆر قوول له پوخساریدا وهديار کهوت. تۆزى بیدەنگ بوو.

گوتهى: «له کام بواری ژياندا لهگەڵ من یهکسان نیی؟ لهوهدا که لهگەڵ ملازمى پۆلیس و مووژیکه مهستهکان دم به دمه ناکهی؟»

گوتم: «نا، نهک هەر لهوهدا!»

دریژهشى پيدا: «تۆ خودا، خوشهويستهکهه، ههول بده تيبگهى! دهزانم نيگهه رانى بهلايه که که ههميشه دهبيت هوى ئازارمان. ئەوهش شتيکه که ئەزموونى ژيان فيرى کردووم. من تۆم خوش دهوى و وهک پۆژيش پروونه که به گيان و دل حەز دهکهه خهه و نيگهه رانى له تۆ دوور بخههوه! ژيانى من هەر بهوهوه بهنده. من به ئەشق و خوشهويستى تۆوه دهژیم و ماوم. کهوايه ليگهه پى با بژیم و ئاشقت بم!»

من بى ئەوهى چاو له چاوى بکهه گوتم: «بهلى، تۆ ههميشه ههقت به دهسته!»
رقم ههستا بوو که دهمدى ديسان پۆحى پراوپره له پرووناكى و ئاسوودهى و هەر لهو کاتهدا منيش رق و قين له دلم ههلهقهولا و ههستىكى وهک پهشيمانى له ناخهوه ههلهقهچۆقاند.

گوتهى: «ماشاه، چى بووه؟ بۆ وادهکهى؟ خو باس لهسەر ئەوه نييه ههق به دهستى كييه و كى خهتا باره. كيشهکه شتيكى ديكهيه. چ شتيكى من به پى مهيلى تۆ نييه؟ پيوست ناکا خيرا وهلام بدهيتهوه. بيربکهوه. بير بکهوه و پاشان هەرچى له دلتدا بوو پيم بللى. تۆ له من پازى نى. حهتهه مافى ئەوهشت ههيه که پازى نهى. بهلام پيم بللى، پيم بللى خهتاي من چيه؟»

به لām من چۆن دهمتوانی ئه وهی له دلمدایه دهریپر؟ ئه وه دیسان بی ئه وهی بلی من، له رپوه هه موو شتیکی تیگه یشتبوو. من دیسان له هه مبه ر ئه ودا مندالیک بووم و نه مده توانی کاریک بکه م که ئه و تی نه گات یان لانی که م له پێشدا نه زانی، هه ر ئه مانه ش ده یان شله ژاندم و زیاتر په رپشانیان ده کردم.

گوتم: «من هیچ سکالایه کم له ده ست تو نییه. ته نیا بی وازییه ک له شی داگرتووم و دهمه وی خوی له چنگ دهرباز بکه م. تو ده لئی هیچ چاره یه ک نییه و دیسان هه ق به ده ست تویه!»

ئه وه م گوت و چاویکم لیکرد، دیتم به مه به سه ته که م گه یشتووم و ئه و تووشی ئالۆزی بووه و هیمنایه تییه که ی له ده ست داوه، به ئاشکراش ترس و ئازار له رواله تیدا ده بینرا.

به ده نگیک ئارام و له بزیک شیاو گوته: «ماشای، ئه م کاره ی ئیمه گالته نییه. چاره نووسی ئیمه له م ساته دا مه علووم ده بی. داوات لیده که م جوابه جه نگی نه که ی و ته نیا گوئ شل بکه ی. پیم بلی، بو ده ته وی ئازارم ده ی؟»

به لām من په ریمه نیو قسه کانی و گوتم: «ده زانم تو هه ر شتیکی بلی هه ر هه ق به لای تۆدا ده شکیته وه.» قسه که م ساردوسپری پیوه دیار بوو، به جوړیک که ده تگوت من نیم قسه ده که م به لکوو پۆحیک ناپاک بوو که له زمانی منه وه قسه ی ده کرد.

به ده نگیک له رزۆک گوته: «خۆزگه تیگه یشتبایه ی چی ده لئی!» من دهستم کرد به گریان و ئه و گریان به باری دلی سووک کردم. ئه و له پالما دانیشتبوو و قسه ی ده کرد. دلم پیی ده سووتا و شه رمه زاریش بووم، هه روه ها رقم له خۆشم هه ستا بوو. چاوم له ئه و نه ده کرد. پیموا بوو له و ساته دا ئه و به تووره یی یان سه رسووورمانه وه لیم ده روانی. سه رم وه رسووورانده. نیگای گه رم و پر له سۆز و خۆشه ویستی ده تگوت بو داوای لیبوردن له منی بریوه. ده ستیم گرت و گوتم: «لیم ببووهره، من خۆشم نازانم ده لیم چی.»

گوته: «به لām من ده زانم. تو راست ده که ی!»

پرسیم: «چۆن؟ چی راست ده که م؟»

گوته: «ده بی بچین بو پترزبۆرگ. لی ره هیچ کاریکمان نییه.»

گوتم: «هەر چۆنیک تۆ به باشی دهزانی!»
 باوهشی پێدا کردم و لهگهڵ ئهوهی ماچی کردم گوتی: «بمبووره، من خهتام
 دهرههق به تۆ کردووه.»

ئهو شهوه من ماوهیهکی زۆر پیاوۆم ژهنی ئهو بهردهوام له نێو هۆلهکهدا
 هاتوچۆی دهکرد و لهبهر خۆیهوه شتیکی دهگوت. خهسلهتی وابوو لهبهر خۆیهوه
 قسهی دهکرد و من زۆر جار لێم دهپرسی که چی دهلێ، ئهو بیرى دهکردوه و
 راست ئهوهی لهبهر خۆیهوه گوتبووی بۆ منی دووپات دهکردوه و قسهکانی
 زیاتر شیعر بوون و هیندێ جاریش قسهی ههلیتوپلیت و سهیر، بهلام من هەر
 بهو قسانهیدا له حالێ دهروونی دهگهیشتم. پرسیم: «ئهمرۆ بۆ له لهبهر خۆتهوه
 هەر دهمنجینی؟»

راوهستا و تۆزێ بیرى کردوه و بسکهی سمیلێ هات، پرووی تیکردم و ئهم دوو
 دێره شیعرهی لێرمانتۆفی^{۱۶} خویندهوه:

ئهو لهبهر تۆفان دهپاریتهوه و

ئاشتیی لێی دهوێ

بهلام رهشه با ئاشتیی نانسێ!^{۱۷}

من له دلی خۆمدا گوتم: نا، ئهو له مرووف بالاتره. ههموو شتیکی دهزانی. چۆن
 دهکری خۆشت نهوێ!

ههستام دهستیم گرت و پیکهوه دهستمان کرد پیاسه کردن و ههولم دهدا
 ههنگاوهکانم لهگهڵ ئهو ریک بخهم.

به پیکهینهوه چاوی لیکردم و پرسیی: «باشه؟»

به سرتە گوتم: «باشه!» شادی و نهشه له دلمان ههلهدهقولا. چاو و لیۆمان
 بزهی تیگهپابوو و ههنگاوهکانم خیراتر و بهرزتر بووه و جار لهگهڵ جار زیاتر
 به نووکی پهنجه دهرویشترین و هەر بهو شیوهیه به نێو ههموو ژوورهکاندا
 تیپهپیین و له ژووری نان خواردن راوهستاین. به دهنگی بهرز پێدهکهنیین، به

^{۱۶} LERMANTOV

^{۱۷} له شیعرى بایهوان

جۆریک که گریگۆری بهو ئاکار و هه‌لسوکه‌وته‌ی ئێمه‌ رقی هه‌ستا و دایه‌ گیان ،
که فالی پاستۆری ده‌گرته‌وه‌ تووشی سه‌ر سوپمان بوو.
دوو چه‌وتوو دواتر ، راست به‌ر له‌ جیژن له‌ پترزبۆرگ بووین.

حه‌وت

سه‌فه‌ری ئێمه‌ بۆ پترزبۆرگ و چه‌وتوویه‌ک مانه‌وه‌مان له‌ مۆسکۆ و سه‌ردانی
خزم و که‌سه‌کانی ئه‌و و که‌سوکاره‌کانی من و نیشه‌جی بوون له‌ باله‌خانه‌یه‌کی
نوێ ، به‌سه‌رهات و ماجة‌رای ریگا ، ئه‌و شارانه‌ی پیشتەر نه‌مان دیبوون ،
پوخساری تازه‌ ، هه‌مووی ، هه‌ر وه‌ک له‌ خه‌ودا دیبیتمان ، هینده‌ ره‌نگاپه‌نگ
بوون و تازه‌ بوون به‌ لامانه‌وه‌ ، نه‌شه‌ی ده‌بزواندین و ده‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌شق
له‌ نیو دلمدا بلێسه‌ی بکیشی و هینده‌ گه‌رم و پرشنگدار بوو که‌ ژیا‌نی هیمنی گوند
له‌به‌ر چاوم شتیکی بی بایه‌خ و تایبه‌ت به‌ رابردوو بوو. زۆرم پی سه‌یر بوو ،
به‌جیی ساردوسپیه‌ک که‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌لگای گه‌ورانه‌وه‌ چاوه‌پوانیم لیی هه‌بوو ،
ده‌مدی هه‌مووان (نه‌ک هه‌ر خزم و که‌سه‌کان ، به‌لکوو نه‌ناسیاوه‌کانیش) ده‌ره‌ق
به‌ من رووخۆش و دلۆقان و سادق بوون ، به‌ جۆریک که‌ ده‌تگوت ته‌نیا بیر له‌ من
ده‌که‌نه‌وه‌ و چاوه‌پوانی گه‌یشتنی من بوون تاکوو شادی و رابواردنه‌که‌یان کامل
بی. ئه‌وه‌ی سه‌یر بوو به‌لامه‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ می‌رده‌که‌م له‌ کۆپی گه‌وراندا ،
ئه‌ویش له‌ نیو که‌سانی هه‌لکه‌وته‌دا دۆست و ئاشنای وای هه‌بوو که‌ قه‌ت باسی
ئه‌وانی بۆ نه‌کردبووم و زۆر به‌لامه‌وه‌ سه‌یر و ناخۆش بوو که‌ سه‌باره‌ت به‌
هیندیکیان ، که‌ به‌ بر‌وای من زۆر می‌هه‌ربان و شایان بوون ، به‌ خراپه‌ باسی
ده‌کردن. تی نه‌ده‌گه‌یشتم بۆچی له‌گه‌ڵ ئه‌وان ئاوا به‌ ساردوسپری هه‌لسوکه‌وت
ده‌کات. خۆی له‌ زۆربه‌ی ئه‌و ناسیاوانه‌ ده‌بوارد که‌ به‌ بر‌وای من به‌رپێز و
ته‌نانه‌ت جیگای شانازی‌ش بوون. من پیموا بوو هه‌ر چه‌ند زیاترمان له‌و دۆست و
ناسیاوانه‌ هه‌بی باشت‌ره‌. چونکه‌ هه‌مووان له‌گه‌ڵ من سه‌رورووخۆش بوون.

بەر لەوەی لە گوندەووە بەرەو شار وەرێ بکەوین پێی گوتبووم: «دەزانی دەبێ چبکەین؟ ئێمە لێرە، یانی لە گوند دەکرێ بڵێین دەولەمەندین. بەلام لەلای ساماندارانی شار زۆر هەژار دێینە ئەژمار. بۆیە وا باشە تەنیا هەتا حەوتووی پیرۆز (چەژنی پاک) لە شار بمێنێنەووە و سەر بە کۆر و کۆبوونەووەی گەورە و خانەدانەکاندا نەکەین. چونکە دەبێتە ھۆی دەرەسەری بۆمان. بۆ تۆش هیچ حەزم لێ نییە...»

من گوتبووم: «چکارمان بە کۆر و کۆبوونەووەی گەوران داوە. تەنیا سەرێک لە شانۆکان دەدەین و سەردانی خزم و کەسانی خۆمان دەکەین یان ھێندیک دەچین بۆ ئۆپێرا و گۆی لە مۆسیقای باش دەگرین و هەتا جیژنی پاکیش لەوێ نامێنێنەووە و زوو دەگەرێنەووە.»

بەلام کاتیکی گەشتینە پترزبۆرگ ئەم پلانا ئەمان ھەموو لەبیر چۆو. من لە ناکوو خۆم لە شوێن و ئاقاریکی تازە و خوش دییەووە کە زۆرم بە دڵ بوو، ھێندە شادمانیی تازەم بەسەردا پێشا و کەوتەمە نیو دەریای مەیل و ھۆگری تازەووە کە دەستەوبەجێ نەک لە پرووی ئاگادارییەووە، بەلکوو بێ ئیختیار حاشامان لە تەواوی رابردوو و قەرار و بەلێنەکانمان بۆ داھاتوو کرد و وازمان لێ ھێنان. ھەموو لەبەر چاوم وەک گالتە و پشقنجاڕ دەچوون. دەسپێکیک بوون بۆ ژیانی راستەقینە و لە راستیدا تازە لەگەڵ ژیانی راستەقینە بەرەو پروو بوو بووم و ئەو مزگینییە فریودەرانیە کە بۆ داھاتوو پێی دەدام تازە لەگەڵی بەرەوپروو بوو بووم. نیگەرانی و سەرەتای خەمۆکی کە لە گوند ئازاری دەدام دەتگوت بە جادووێیەکی کتوپر ھەمووی لەنیو چوو. خوشەوێستی مێردەکەم گر و بلیسە دامرکایەووە و ئیتر قەت تووشی ئەو درۆنگییە نەدەبووم کە پیموایی گری ئەشقی لە دڵدا دامرکاوەتەووە یان تین و گەرمییەکە کەم بۆتەووە. درۆنگییەکی ئاوا نەیدەتوانی لە دڵدا سەر ھەڵبدا، چونکە مێردەکەم لەرێو لە ھەموو بیر و خەیاڵەکانم تێدەگەشت و بەشداری ھەموو ھەستەکانم بوو و ھەموو خواست و ئاواتەکانمی بەجێ دێنا. ئەو ھێمنایەتی و ئاسوودەیییە لە گوند ھەیبوو، لێرە ھەمووی لە نیو چووبوو، یان دەکرێ بڵێم ئیتر ئازاری نەدەدام. جگە لەوەش سەرەپای ئەووە وەک رابردوو خوشی دەوێستم، ھەستم دەکرد لە ناخی دڵەووە ئافەڕینم پێ دەلی

و زۆر جار دواى گه‌رانه‌وه له میوانى یان پاش چاوپێکه‌وتنى ئاشنایه‌کى تازه، یان دواى به‌رپێوه‌چوونى میوانیه‌ک له ماله‌که‌مان، که من زۆر به ترس و له‌رز و دل‌ه‌خۆریه‌وه ئه‌و کاتانه‌م تێده‌په‌راند و ئه‌ركى خاتوونى مالم به‌جى دینا و ترسى ئه‌وه‌شم بوو تووشى هه‌له‌یه‌ک بم، ده‌یگوت: «ئافه‌رمه‌م كچی باش، زۆرم به‌ دل بوو!» منیش هه‌ندى جار به‌و تارىف و پیا‌هه‌لدانانه‌ى گه‌زگه‌ز بالام ده‌کرد و ده‌گه‌شامه‌وه. ماوه‌یه‌ک دواى ئه‌وه‌ى له پترزبۆرگ نیشته‌جى بووین نامه‌یه‌کى بۆ داىكى نووسى و داواى له منیش کرد له داوینى نامه‌که‌دا چه‌ند وشه‌یه‌ک بنووسم، به‌لام نه‌یده‌هه‌شت ئه‌وه‌ى خۆى نووسیویه‌تى به‌خوینمه‌وه. هه‌لبه‌ت من زۆرم پێداگرى کرد که لیم گه‌ر ئه‌وه‌ى نامه‌که‌ى به‌خوینمه‌وه و خویندمه‌وه. نووسیبوو: «دايه گيان، برۆا بکه ئه‌گه‌ر ماشا‌ببینى نایناسیه‌وه. له‌به‌ر چاوم بۆته‌ مروڤیکى تر. سه‌رم سوور ماوه که ئه‌و رووخۆشى و برۆا به‌ خۆ بوون و توانایى و خۆرپه‌ک‌ه‌ستن و ئاسوده‌یییه‌ى کاتى هه‌ستان و دانیه‌ستن و ئاخافتن له‌گه‌ل گه‌وره و خانه‌دانه‌کان له‌ کوپه‌ فیر بووه. ئه‌و هه‌لسوکه‌وت و ئاکارانه‌ى له‌و په‌رى ساکاریدایه و دلپاکى و مێهره‌بانى تێدا شه‌پۆل ده‌دا. هه‌مووان به‌ ریزه‌وه لێ ده‌روان و خۆشيان ده‌وێ و من خۆشم ئه‌وه‌نده‌ى پێى هه‌لبێم هه‌شتا هه‌ر که‌مه و ئه‌گه‌ر خۆشه‌ویستیم بۆ ئه‌و ئیستا له‌ راده‌به‌ده‌ر نه‌بووايه، له‌وه‌ش زیاترم خۆش ده‌ویست، یانى ده‌بى بلیم خۆشه‌ویستى ماشا به‌ هه‌چ شتێک پێوانه‌ ناکرێ.»

له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «سه‌یره، که‌وايه من ئاوام!» بۆیه گه‌شامه‌وه و شادى و نه‌شه‌ ناخ و دلێ داگرتم و ته‌نانه‌ت بۆم ده‌رکه‌وت زۆر زیاتر له‌ پێشو و خۆشم ده‌وێ. سه‌رکه‌وتنم له‌ وه‌ده‌ست هه‌ینانى دلێ دۆست و ناسیاواندا به‌لامه‌وه شتێکى تازه بوو. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه پێیان ده‌گوتم خاله گيان زۆرى من خۆش ده‌وێ یان پوورێ گيان دل و گيانى له‌لامه و خه‌ریکه بۆم شیت ده‌بى. که‌سێک پێى ده‌گوتم که له‌ نیو خاتوونه‌کانى پترزبۆرگدا بێ وینه‌م و یه‌کیکى تر دلنیاى ده‌کردم که ئه‌گه‌ر بمه‌هوێ ده‌توانم بېمه سه‌ره‌ژنى هه‌موو کوپه‌کان و ئه‌ستیره‌ى ئاسمانى پترزبۆرگ. به‌ تابه‌ت پوورزای مێرده‌که‌م "پره‌نس.د"، ژنیکى نیمچه گه‌راوه بوو و له‌ زۆربه‌ى کوپ و میوانیه‌کاندا به‌شدارى ده‌کرد، هه‌ر له‌ یه‌که‌م چاوپێکه‌وتنیه‌وه هۆگرم

بوو و له ههمووان زیاتر ریژی بۆ داده نام و دلخوښی ده کردم ، قسه کانیشی هیښده شیرین بوو پیی دهگه شامه وه. یه کهم جار که نهو پوورزایه ی سیرگی میخانلیچ منی بانگهیشتن کرد بچم بۆ کوړی سه ما و لهو باره وه له گه ل میړده کهم قسه ی کرد، نهو به بزه یه کی تا راده یه ک فیله بازانه وه لیی پرسیم که هزم لییه بچم؟ منیش به نیشانه ی رزه یه ت سهرم له قاند و هه ستم کرد که رهنګم سوور هه لگه راوه.

میړده کهم به پیکه نینکی شیرینه وه گوتی: «کاتیک دان به شتیکدا ده نی که هزی لییه تی وهک نهو وه وایه تاوانیکی نه نجام دابی!»

به بزه یه که وه و به نیگایه کی پر پارانه وه چاوم لیکرد و وه لامم دایه وه: «خوت گوتت ئیمه نابی هاتوچوی کوړ و دانیشتنی خانه دانه کان بکه یین و خوشت هوگری نهو چه شنه کوړانه نییت.»

— «نه گهر به راستی هزت لییه ده چین.»

— «راستییه که ی نه مه یه که و اباشتره نه چین.»

ديسان پرسیی: «ههر به راستی هزت لییه؟ زورت هز لییه؟»
من وه لامم نه دایه وه.

نهو دریژهی پيدا: «نهم جوړه کوړانه خو یان زور خراب نین. نهو ویست و ئاواتانه ی له ویدا سهر هه لده دن و مروځ پیی ناگات و تیدا ناکام ده بی کاره کان خراب ده کا، بویه پیم وایه ههم زیان به خشه و ههم کاریکی دزیویشه.» لیبر اوانه گوتیشی: «حه تمه ن ده بی بچین و ده چین.»

گوتم: «نه گهر راستت ده ویی هیچ شتیک له دنیا دا نییه که نه وهنده هزی پی بکه م.»

چووین بۆ کوړی سه ما و میواندارییه که و رزه یه تیک که هه ستم پیکرد زور له راده ی چاوه پروانیمی تیپه راند. له م کوړده دا زیاتر له پیشوو هه ستم کرد که ناوه ندیکم و هه موو شتیک به ده وریدا ده سوور پیته وه. هه ستم کرد که نهو هو له پر له گول و تیشکه یان ته نیا له بهر من رازاندو ته وه و ئورکیسترا بۆ من پر وگرام ده گپړی و نهو تاقمه ی که شهیدای منن ته نیا بۆ ستایش کردنی من کو بوونه ته وه. ههمووان، له جوانکار و کچانی خزمه تکاره وه بگره هه تا سه ما کاران و ته نانه ت

ئەو بە سالاجووانەى لە نۆو تەلارەكەدا دەگەرەن هەموویان پێیان دەگوتەم یان تێیان دەگەیاندم كە خۆشیان دەویم. داوهری گشتی میوانەكانی ئەم كۆرە پڕشكۆیە سەبارەت بە من، هەر وەكوو پوورزای میردەكەم بۆی باس كردم ئەمە بوو كە من هیچ ویکچوونیکم لەگەڵ ژنانی تر نییە. شتیکی تایبەت لە مندا هەیه كە رەنگ و بۆنی لادیی پێوەیه و زۆر سادە و سەرنج راكێش و دلرفینە. ئەم سەرکەوتنە بە رادەیهك بۆ من دل بلاوین و شیرین بوو كە راشكاوانە بە میردەكەم گوت كە لەو سالەدا دوو یان سێ جاری دیکە بچین بۆ ئەو كۆری سەما و میواندارییانە و گوتیشم كە «بە تایبەت لەبەر ئەوەی كە بە باشی لیی تیر بم.» ئەوەم گوت بەلام خۆشم دەمزانی بە راستیم نییە.

میردەكەم بە مەیلی خۆی رازی بوو و سەرەتا بە تامەزرۆییەکی ئاشكراو هاورپیی دەكردم و بە درەوشانەوێ من لە كۆرەكاندا زۆر خۆشحال دەبوو و دەتگوت ئەوەی لە رابردوودا گوتبووی لە بیرى بردۆتەوێ یان حاشای لی دەكا.

بەلام دواتر دیار بوو كە ئەو جۆرە ژیانە زۆر جارزكەر بوو بۆی و بە دژواری دەیتوانی تاملی بكات. بەلام من مەستی درەوشانەوێ بووم و هەقم بەسەر حالی ئەوەوێ نەبوو و ئەگەر هیندێ جاریش بۆم دەردەكەوت بە شیوەیهکی جیددی چاوم لیڤەكات و چاوم لەسەر هەلناگرێ، لە مانای رۆانینەكانی تی نەدەگەیشتم. ئەوەی كە من بە شەیداییم دەزانی و لە ناكاو لە دەروونی هەموو غەوارە و نەناسیاوێكاندا بلیسەى كێشا بوو، ئەم دۆخی لی كالانەوێ و ناسكى و رەزایەت و تازەیییهى شتی نەدیتراو، كە لیڤە بۆ یەكەم جار هەناسەم تیدا دەكێشا، وەها سەرنجی راكێشا بووم و كارتیکەرییهکی رەفتاری كە ئەو هەمیشە منی پێ ورد كردبوو، لیڤە لەناكاو وەها بە تەواوی لە نۆو چووبوو و لە ئاكامدا نەك چیژی یەكسانی لەگەڵ ئەو، بەلكوو تەنانەت خۆ لە ئەو بە زیاتر زانین، وەها خۆشەویستیمی دەرەق بە ئەو بەتینتر و ئازادتر لە رابردوو كردبوو كە نەمدەتوانی تیڤگەم ژیان لە نۆو خانەدان و درەوشانەوێ لە كۆرەكانیاندا چ شتیکی پێوەیه كە بە برۆای ئەو بۆ من نەشیاوێ. هەر جارێك كە دەچووینە كۆریك و من سەرنجی هەموو چاوەكانم بۆ لای خۆم رادەكێشا و هەستی غوروریكى تازە لە ناخدا سەرى هەلەدا و شاییم بە خۆم دەهات، ئەو وەك

ئەوھى لەو خۇ بە خاۋەن كەرنەى من شەرمەزار بى، لەپۆۋە منى بەجى دەھىشت و لەنىۋ ئاپۇرەى فراكە پەشەكاندا بزر دەبوو. زۇرجار بە قەلەفەتى ناروون و پوخسارى بە ئاشكرا مەلوولى ئەوم لەو بەرى تەلارەكە دەدۇزىيەو و لە دلى خۇمدا دەمگوت: «پاۋەستە، پاۋەستە، با بگەينەو مالى جا ئەو كاتە تىدەگەى و دەزانى بۇ كى ھەول دەدەم خۇم برازىنمەو و دەدرەوشىمەو و چ شتىك لەوانەى ئەمشەو لە دەوروبەرمە زياتر بۇ من سەرنج پاكىشە و ھەزى پى دەكەم!» سادقانى پىم وابوو لەو درەوشانەو و بەر چاۋبوونەم لە نىۋ گەوراندا تەنیا لەبەر خاترى ئەو چىژ وەردەگرم، تەنیا لەبەر ئەوھى بتوانم ئەو سەركەوتنەى خۇم فیدای ئەو بكەم و بىخەمە ژىرپى. پىموايە تەنیا زىيانىك كە ژيان لە نىۋ كۆمەلگەى گەوراندا لەوانەى بۇ من ھەيى گرىمانەى ئەوھى كە ئاشقى يەككىك لەو پىاۋانە بىم كە لەگەل ناسىاۋى پەيدا دەكەن و مىردەكەم پىى دەرھەلدە بى و غىرەتى قەبوول ناكە. بەلام ئەو ئەوھى مەندەى مەمانە بە من ھەبوو و بەرادەيەك لەو بابەتەو ئاسوودە و دل ھەساۋە بوو كە ھەستى دلىسى و خانەگومانى لەلەى بى مانا بوو. ئەو گەنجانەى لە دەوروشتى من بوون لەچاۋ ئەو ھىندە سووك و كەم بايەخ بوون كە ئەو تەنیا مەترسىيەى كۆرى خانەدانەكان زۇر لەبەر چاۋم بى بايەخ بوو. لەگەل ئەوانەشدا چىژم لە سەرنج و چاۋى تامەزىۋى ئەو ھەموو پىاۋانەى كۆرەكە وەردەگرت و شايى بەخۇ بوونەكەم زياتر دەبوو و ئەو بىرە مىشكى دادەگرتەم كە ئەوین و خۇشەويستى مىردەكەم بى ھوودە نىيە و مەمانەم پى دەبەخشى و دەكرى بلىم ھەلسوكەوتم لەگەل ئەو تۆزىك كەمتەر خەمى و بوۋرى لەخۇ گرتبوو.

پۆژىك كە لە كۆرى سەما دەگەپاينەو قەمكىم بە نىشانەى وريايى پىدان بۇ لای راداشت و گوتەم: «ئەمشەو دىتم چاك لەگەل "خاتوو ن.ن." قسەت گەرم كەردبوو.» ئەو "خاتوو ن.ن." يە يەككىك لە ژنە جوان و بەناۋ بانگەكانى پىترزبۇرگ بوو و مىردەكەم بە راستى ئەو شەو سەرى قسەى لەگەل كەردبوو و ئەوھى گوت كە ئەو بوروژىنم چۈنكە لەرادەبەدەر بىدەنگ بوو و بى تاقەت و وەپەزى دەنۋاند.

نىۋچاۋانى گرژ كەرد و ددانى بەيەكدا نا، وەك ئەوھى لەبەر ژانىكى جەستەيى لەخۇى نووسابى، گوتى: «ناخ، ئەو چ قسەيەكە دەيكەى ماشا! يانى بۇ ئەوھى

دهبی زیاده له هه موو کهس تو ئه و قسه یه به من بلایی؟ ئه م قسه یه به راستی له گه ل بارودوخی ئیمه سازگار نییه و له تو ناوه شیته وه؛ ئه و قسه یه دانئ بو کهسانیکی تر. ئه و وته بی تام و درۆینانه له وانه یه ئه و پیوه ندیه قوول و پا که ی له نیوان ئیمه دا بوو تووشی قه شه ل بکات که هیوادارم پوژیک دیسان ئه و ئه شق و گه رموگورییه له نیوانماندا بژیته وه.»

من ههستم به شه رمه زاری کرد و بیده نگ بووم.

پرسی: «ئیتا پیت وایه بژیته وه، ماشا؟ بیرو پای تو چییه؟»

گوتم: «پیوه ندی ئیمه گوپانی به سه ردا نه هاتوو و سارد نه بوته وه و قه تیش ناگوپدری.» ئه و کاته هه ر واشم بیر ده کرده وه.

گوئی: «خودا بکات وایی. پیموایه کاتی ئه وه هاتوو له بیرى ئه وه دابین بگه ریینه وه بو گوند. وانیه؟»

به لام ئه و ته نیا جاریک به و شیوه یه نارمه زایه تی خوی ده ربیری. هه میشه پیموابوو ئه ویش به راده ی من دلخوش و شیرین کامه، چونکه من به راستی دلخوش و به که یف بووم و دلخوشی خوم ده دایه وه که راسته جار جار هه ست به وه ره زی ده کات، به لام منیش له گوند له به ر خاتری ئه و که مم هه ست به وه ره زی نه ده کرد. ئه گه رچی پیوه ندی ئیمه توژی گوپاوه، به لام له گه ل گه رانه وه مان بو نیکو لسکایا و دانیشن له گه ل تاتیانا سمیونوفا پیوه ندی رابردوو مان دیسان داده مه زریته وه و گه رموگوری له خو ده گریته وه.

زستانم به و شیوه یه تیپه پاند، به جوړیک که من تیپه پرینیم هه ست پی نه کرد و ئیمه به پیچه وانه ی به رنامه که مان، هه وتووی پیروژ هه روا له پترزبورگ ماینه وه. پوژی سین - توماس ئیتر ئاماده ی وه ریکه وتن بووین، بار و که لوپه لمان پیچا بووه و میرده که م ئه و دیاری و شتانه ی که پیویست بوو، ته نانه ت گولیشی کریبوو، زور سه روووخوش و له گه ل مندا میهره بان بوو که که که ی پووری له نا کاو هات بو سه ردانمان و ئیسه ره می ده کرد که ئیمه هه تا پوژی یه که شه ممه له وئ بمینینه وه و بچین بو میوانداری "کونتس پ." ده یگوت که "کونتس پ." زوری پیداکری کردوو که من بچم بو میواندارییه که ی، چونکه "پره نس م." که له و کاته دا له پترزبورگ بوو له کوپی سه مای پیشوودا منی

دیتوو و حەز دەکات لەگەڵ من ئاشنا بێ و تەنیا لەبەر من دێ بۆ ئەو میوانییە و دەلی کە من جوانترین ژنی ڕووسیا. دەیگوت هەموو ناودارانێ پترزبۆرگ لەو کۆرەدا کۆدەبنەو و بۆ ئەو نابی من لەو کۆرەدا نەبم.

مێردەکەم لەو سەری ھۆلە کە لەگەڵ کەسیک قسە ی دەکرد.

کچەکە ی پووری گوتی: «دە ی ماری چ دەکە ی، دییی؟»

من چاویکم لە مێردەکەم کرد و بە لەبزیکی تا ڕادەیک لیبراوانە وەلامم دایەو: «ئیمە بریار وایە دووسبە ی بگەرینەو.» ڕوانینی من و مێردەکەم تیک بەزین. بەلام ئەو خیرا ڕووی لی وەرگێرام.

پوورزاکی گوتی: «پازی کردنی ئەو لەسەر من. ڕۆژی شەممە پیکەو وەللا ساز دەکەین و ئاور دەکەینەو و ھەمووان شیت و شەیدا دەکەین.»

من بە لەبزیکی نیو بەزیو گوتم: «ئاخەر ئەو کارە ھەموو بەرنامەکانی ئیمە ھەلدەو شینیتەو. ئیمە بارگەوبنەمان پێچاوتەو.»

مێردەکەم لەو سەری ھۆلە کە، بە رقیکی شاراو لە و تەکانیدا کە قەتم ئاوا نەدیوو گوتی: «جا بۆ ھەر ئەمشەو نەچی بۆ دەست ماچ کردنی پڕەنس؟»

پوورزاکی پیکەنی و گوتی: «ئەپەرۆ، خۆ بەغیرەتیش بوو، ئەو یەکەم جارە کە ئاوی دەبینم.» ڕووی دەمی لە مێردەکەم گوتیشی: «بەلام سیڕگی میخائیلیچ خۆ مەبەست پڕەنس نییە. ئیمە ھەموومان حەز دەکەین کە لەو کۆرەدا بێ و لەلایەن ھەمووانەو دەمەوی پازی بکەم. بەخوا نازانی "کۆنتس پ." چەندە ی لەسەر ئەو پێداگری دەکرد!»

مێردەکەم بە ساردوسپی گوتی: «ھەر چۆنیک بۆخوی حەزی لییە!» ئەو ی گوت و لە ھۆلە کە چوو دەری.

دەمدی کە زیاتر لە کاتی ئاسایی پەشۆکاو و ئەو ش زۆر بە لامەو پڕ ئازار بوو بۆیە بەلینم بە پوورزاکی نەدا. کاتیک ئەو ڕۆیشت من خیرا چووم بۆ لای مێردەکەم. دیتم بە گۆمی فیکر و خەیاڵدا ڕۆچوو، لە نیو ژوورە کەدا دەھات و دەچوو و منی نەدی کە بە پێدزە چووم بۆ ژوورە کە ی و تەنانەت تریە ی پێشمی نەبیست.

که لیئی نزیک بوومه وه له دلی خوڤدا گوتم: «حه تمهن بیر له ماله شیرینه که مان له نیکو لسکایا دهکاته وه و ههروه ها بیر له ژووری پووناکی میوانداری و ژیر ساباتی دلگر و باخ و مهزرا و کشتوکاله که مان و مووژیکه کان و ئه و شهوانه ی که له هۆله که رامانده بوارد و خواردنی په نامه کی شهوانه له ژووری کاره که ی دهکاته وه.» بریاری خوڤ دا و به خوڤ گوتم: «نا. هه موو کوپی سه ما و میوانی دنیا و پیژی پره نسه کان به قوربانی تاقه ساتیکی ئه شق و لاواندنه وه ی ئه و بی!» ده مویست بلیم ناچم بو میوانی "کوئنتس پ." و نامه وی بچم؛ که سه ری وهر سووپاند و منی دی نیوچاوانی تیک نا و حاله تی پوخساری به میهره بانی و نیگه رانی گوپردرا و دیسان وردبینی و بیرمه ندی و هیمنایه تی له نیگایدا وه دیار که وت. ئه و هه زی نه ده کرد له بهر چاوی من مروقیکی ئاسایی بی. ده یویست هه میشه له لای من نیوه خودایه ک بی و وه ک پیایوکی مه زن و پولاکوروژ بنوینی که له سه ر سه کو ی مه زنی و شکو راوه ستاوه!

به سه‌رسادی و پشوو در یژییه وه گوتی: «دهی، خوشه ویسته کهم؟» من وه لامم نه‌دایه وه. رقم له وه هه‌ستا بوو که پوخساری راسته‌قینه‌ی خوی له من ده‌شاریته وه و نایه‌وئ ئه وه که سه بهی که من خوشم ده‌وئ.

پرسیی: «حەز دەکەى پۆژى شەممە بچى بۆ ئەو میواندارییە؟»
 گوتم: «بەلێ، حەزم دەکرد، بەلام تۆ پێت خۆش نییە.» پاشان گویشم:
 «ئەوەش بە جیى خۆى بارگەوبنەمان پێچاوەتەوه.»
 قەت ئاوا بە بیزاری چاوى لى نەکردبووم و ئاوا ساردوسپرىش لەگەڵم نەدوا
 بوو.

گوئی: «من ههتا پوژی سی شه‌مه لیڤه نارپوم و ده‌لیم جانتا و باره‌کان بکه‌نه‌وه. بویه ئەگەر پیت خویش بی ده‌توانی بجی بو میوانی. تکیه‌ بچو. به‌لام من نایه‌م.»

وہک ھەموو جاریک کہ دەپەشوکا و بە ڕەفتاریکی تۆسانەوہ لە نیو ژوورەکہدا دەهات و دەچوو، چاوی لە من نەدەکرد.

من له جيئي خؤم چه قيبووم و چاوم له جوولّه و ئاكارى دهکرد، گوتم: «من به راستى سهرم له كارى تو دهرناچي. تو هه ميشه دهلّيي كه زور له سه ره خوي

(هه‌لبه‌ت ئه‌و قه‌تی ئه‌و قسه‌یه نه‌کردبوو) تیناگه‌م بۆچی به‌و له‌بزه سه‌یره له‌گه‌ل من قسه ده‌که‌ی؟ من ئاماده‌م له‌به‌ر دلی تو فیداکاری بکه‌م و له‌ چیژی چوون بۆ ئه‌و میوانیه‌ چاوپۆشی بکه‌م، تۆش ئاوا به‌ ته‌قز و ته‌شه‌ره‌وه داوام لیده‌که‌ی بجم؟ من قه‌ت ئاوام له‌ تو رانه‌ده‌دی!»

—«باشه، تو بۆ من "فیداکاری" ده‌که‌ی. (ئه‌و وشه‌یه‌ی له‌ به‌ینی ددانییه‌وه ده‌ربری.) منیش بۆ تو فیداکاری ده‌که‌م. له‌وه‌ باشتر چیت ده‌وی؟ کی‌پرکییه‌کی گه‌وره‌یی و له‌خۆ برده‌ویی. به‌خته‌وه‌ریی بنه‌ماله له‌وه‌ باشتر چیه‌؟»

یه‌که‌م جار بوو که قسه‌ی ره‌ق و پر توانجم ئاوا به‌ راشکاوی لی ده‌بیست. ته‌شه‌ره‌که‌ی شه‌رمه‌زاری نه‌کردم به‌لام ره‌نجاندمی. قسه‌ چزووداره‌کانی ترسی نه‌خسته دلمه‌وه به‌لکوو ژاره‌که‌ی کاری لیکردم. ئه‌و که له‌ پیوه‌ندیماندا ترسی له‌ کاردانه‌وه‌ی وشه‌کان هه‌بوو و پاریزی له‌ ته‌وس و تیز و قسه‌ی به‌ تویکل ده‌کرد، ئه‌و که ساده‌یی و دلپاکییه‌که‌ی له‌ راده‌به‌ده‌ر بوو، ئیستا ئاوا له‌گه‌ل من ده‌دوا؟ ئاخه‌ر بۆچی؟ پاداشی منیک که ده‌مویست فیداکاری بکه‌م و له‌ چیژ و خوشیی میوانی چاوپۆشی بکه‌م که هیچ شتیکی خراپم لی نه‌ده‌دی و ساتیک له‌مه‌وبه‌ر دلخۆش بووم که له‌ راز و نه‌ینیی ده‌روونی ئاوا به‌ باشی تیده‌گه‌م و به‌ گیان و به‌ دل خۆشم ده‌وی، ئه‌مه‌ بوو؟ رۆله‌کانمان پیکه‌وه ئالوگۆر کردبوو: ئه‌و له‌ ساکاری و راشکاوی بیزار بوو و من خوازیار و تامه‌زرۆی بووم.

هه‌ناسه‌یه‌که‌م هه‌لکیشا و گوتم: «تو چه‌ند گۆراوی! ئاخه‌ر خه‌تای من چیه‌؟ ده‌زانم ته‌نیا قسه له‌سه‌ر ئه‌و میوانیه‌ نییه‌. تو شتیکی تر له‌ دلت دایه که ماوه‌یه‌که‌ دژ به‌ من هه‌لتده‌خرینی و ئازارت ده‌دا. ئه‌و شاردنه‌وه‌یه‌ی بۆ چیه‌؟ خۆت نه‌بووی له‌ شاردنه‌وه‌ و حاشاکردن ده‌ترسای؟ به‌ راشکاوی پیم بلی چیت به‌ منه‌وه دیوه‌؟» له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: «ئیستا ده‌توانی چی بلی؟» به‌ ره‌زایه‌تی ته‌واوه‌وه چه‌ند مانگی رابردووم له‌ زه‌ینمدا مروور کرده‌وه و دیتم له‌ سه‌ره‌تای زستانه‌وه تا ئه‌و کاته ناتوانی هیچ گله‌یی و سکاڵایه‌کی له‌ ده‌ستم هه‌بی.

هه‌تا نیوه‌راستی هۆده‌که‌ چوومه پێشی، به‌ جوړیک که شوینی گه‌رانه‌وه‌ی بوو و چاوم تیبری و به‌ خۆم گوت هه‌تمه‌ن لیم نزیک ده‌بیته‌وه و له‌ باوه‌شم ده‌گری و کیشه‌که‌ ده‌بریته‌وه و ته‌نانه‌ت زۆریش به‌ داخه‌وه بووم که کاره‌که به‌وجیه‌ ناگات

پێی بسەلمینم کە هەقم بە دەست بوو، بەلام ئەو بۆ لای من نەگەراپەوه و لەو سەری ژوورەکە راوەستا و چاوی لێکردم.

گوئی: «تۆ هیشتا تێنەگەشتووی؟»

«نا!»

«باشە، کەواپە ناچارم خۆم پێت بڵێم. مەسەلەکە ئەوەیە کە من بێزم لەو شوینانە هەڵدەستی. یەکەم جارە کە ئەو هەستە لە دڵدا هەڵدەقوولێ و ناتوانێ هەڵنەقوولێ، قێزم هەڵدەستینی.» بێدەنگ بوو و دیار بوو ئەو ڕق و توورەییە لە دەنگیدا بوو ترساندووێتی.

فرمێسکی بێزاری لە چاواندا قەتیس ما و پرسیم: «ئاخەر چپوو؟»

«بێزم هەڵدەستی و بێزارم لەوەی کە پڕەنس تۆی بە دڵ و لەبەر چاوی ئەو جوان و دڵپڕینی و تۆش بۆ سیلە ی چاویکی پڕەنس ئاوا خێرا و بە تالووکە گری دەگری و دەکەویە هەلەکەسەما، مێردەکەت و خۆت و حەیا و فەیتی ژنانەت لەبەر دەبەیتەوه و ناتەوێ لەو هەستە تێ بگە ی کە مێردەکەت دەبێ بەجێ تۆ هەستی پێ بکات، تۆ پێزەیهک پێز و حەیا ی خۆت مەبەست نییە و دەرخەیه ژیری. زۆر ڕوو هەڵمادراوانەش لە هەمبەردا ڕادەووستی و "منەتبارم دەکە ی" کە لەبەر خاتری من "فیداکاری" دەکە ی. یانی پێم دەلێ "چوونە خزمەت حەزەرەتی پڕەنس و خۆ لە گۆل دان بۆ ی، سەربەرز ی و بەختەوهرییهکی هێندە گەورەیه بۆ من کە پێت وایە "فیداکاری" و لەخۆبردووێیه و لەبەر دلی من چاوپۆشی لەو چیژ و خۆشییه دەکە ی؟»

هەرچی زیاتر قسە ی دەکرد بە بیستنی دەنگی خۆی زیاتر توورەیی و تالی و توندیی بۆ دەردەکەوت و گەرم دادەهات. قەتم ئاوا نەدیوو و چاوەروانی ش نەبوو ببینم. دلم بە پرتاو لێی دەدا و دەترسام. لەگەڵ ئەوەشدا ڕەنجان و شەرمەزارییهک کە بە ناھەق بەرۆکی گرتبووم بەجاری شلەژاندبوومی و دەمويست تۆلە ی خۆم بکەمەوه.

گوتم: «لەمیژ بوو چاوەروانی ئەوه بووم. بیلێ دە ی بیلێ، ئەوی پێت خۆشە بیلێ!»

ئەو گوتى: «نازانم تۆ چاۋەرۋانى چى بوۋى. بەلّام من كە تۆم دەدى خەرىكى لە زەلكاۋى بۆگەن و باقوبرىقى ئەو پەست و خويپرېيانە رۆدەچى دەمزانى دەبى چاۋەرۋانى كارەساتىكى گەورە بىم و ئىستاش ئەوا ئەو كارەساتە دەركى پىگرتووم. كارىشم گەشتۆتە جىيەك كە دەبى شەرمەزارىيەك تامل بىكەم و ئازارىك بىكىشم كە لە ماۋەى ژيانمدا لەگەللى بەرەرۋوۋ نەبووم، ئەۋەى لە ھەموۋشى زياتر دەمتەزىنى و دەردىم بە گەرۋودا دەكا ئەۋەىيە كە ئەم خاتوونە ماقوۋلە بەو دەستە پىس و رموۋدەيەى دلم دەپشكنى و دەيھەۋى لەۋىدا گومان و ھەسوۋدى بدۆزىتەۋە. ئاخەر دلپىسى كردن لە كى؟ لە پىاۋىك كە نەمن دەيناسم نەتۆ؟ تۆش بە لای ناخىرت دەتھەۋى فىداكارى بىكەى، كەچى لە دەرد و ئازارى من تىناگەى و وادىارە ناتەۋى تىبگەى. جاپىم بللى دەتەۋى چى فىدا بىكەى؟ بە راستى ۋەختە دارزىم و شەرمەزارم كە ئەو سوۋكى و پەستىيەى تۆ دەبىنم!» ديسان دوۋپاتى كەدەۋە: «...فىداكارى!»

لە دللى خۆمدا گوتىم: «پەككۈۋ، ھاۋار لە دەست ئەو دەسەلّات و زافتەيەى پىاۋان! مىردە و ھەق بە خۆى دەدا كە سوۋكايەتى بە ژنە بى تاۋانەكەى بىكات و بە سوۋك و چروۋكى بزانى. ئەۋە مافىكە كە پىاۋان بۆخۇيانىان دەستەبەر كەدوۋە و ئەو ھەقە بە خۇيان دەدن. بەلّام من قەت ناچمە ژىر بارى ئەو ھەقە.» گوتىم: «نا، من ھىچ فىداكارىيەكم نىيە بۆ تۆى بىكەم. رۆژى شەممەش دەچم بۆ ئەو مىۋانىيە و دىنيا و عالەم سەرلىك بدات ھەر دەچم.» ھەر لەو كاتەدا ھەستم كەد كە چۆن پەرەى لوۋتى خەرىكە لىك دەرەۋىتەۋە و رەنگى سىي ھەلدەگەر. ئەو رقىكى كتوپر و بەدەر لە ئىختىارى خۆى سەرتاپاى داگرتبوۋ نەپاندى: «ھىوادارم زۆر كەيف بىكەى. بەلّام ھەموۋ شىتىك لە نىۋان ئىمەدا كۆتايى پى ھات. شوكرى خودا دەكەم كە ئىتر لە دەست تۆ ئازار ناكىشم. تاۋانى خۆمە كە خۆم گەۋج كەد و...»

لىۋى كەۋتەۋە لەرزىن بەلّام بە ھەۋلىكى ئاشكرا ددانى بە خۇيدا گرت كە ئەو رستەيەى دەستى پىكردبوۋ تەۋاۋى نەكات.

من لەو كاتەدا لىۋى دەترسام و لىشى بىزار بووم. دەموىست زۆر شتى پى بللىم و تۆلەى ھەموۋ ئەو سوۋكايەتتىيەى لى بىكەمەۋە. بەلّام دەمزانى دەم لىك

بكه مه وه ده گريم و گه وره يي و ئابرووي خۆم ده دۆرپنم و به بۆرخوار دووم ده زانی. هيجم نه گوت و له ژووره كه چوومه ده ری. به لام كه دوور كه تمه وه و ئیتر ترپه ی پييم نه هاته گوی ترسیك سه رتا پای داگرتم. ترسی پسانی پیوه ندیی هه میشه یی كه بناغه ی بینای به خته وه ریی من بوو خورپه یه کی خسته دلمه وه كه ده مویست بگه ریمه وه. به لام له دلی خۆمدا گوتم: «ئیسئا بللی ئه وه ند ه یو ر به و بیته وه كه کاتیك من به بی درکاندی وشه یه کی نار ه زایه تی باوه شی ئاشتی بو بگر مه وه، ئه و له مانا که ی تی بگات؟ بللی گه وره یی منی بو ده رکه و ی؟ یان ره نگه له سه ر هه قانه تی خوی سوور بی و به ئاسووده یی ه کی پر فیز و لووت به رزانه وه ده ستم به رووه وه نه نی و به خه یالی خوی له تاوانم ببوری. به لام ئاخه ر بو؟ بۆچی منیک كه هه تا ئه و راده یه خۆشم ده ویست ئاوا دلره قانه وردی کردم؟»

نه چووم بۆ لای، گه رامه وه بۆ ژووره که ی خۆم، دانیشتم و ماوه یه کی زۆر گریام. ده مه قالی و کیشه که مانم وشه به وشه مروور کرده وه و وشه ی دیکه، وشه ی شیرین و پر خۆشه ویستیم له جی دانان و دیسان وشه ی له و شیوه یه م پی زیاد کردن و دیسان به ترس و په ستیه وه ئه وه ی رووی دابوو وه بیر خۆم هینایه وه. ئیواره به سه ردا هات و بۆ خواردنه وه ی چایی له هه نته شی "س. دا كه میوانمان بوو، له گه ل میرده که م به ره و روو بووم و هه ستم کرد ئه مرۆ که ند ریکی قوول له نیوانماندا به دی هاتوو و زاری کردۆته وه. "س. لیی پرسیم که نگی وه ری ده که وین، میرده که م وه لامه که ی له ده م پر فاند و گوتی: «سی شه ممه! چونکه ده مانه و ی بچین بۆ میوانی "کۆنتس پ." رووی له منیش کرد و درێژه ی پێدا: «تۆ دیی؟ ها!»

من به بیستنی ده نگه گر که ی دیسان ترسم لی نیشت و شه رمانه چاوم له چاوی کرد. راست چاوی له چاوم برپیوو به لام روانینه که ی مانادار و گالته ئامیز بوو و له بز و ده نگه به ری له هه ست و سۆز بوو.

وه لام دایه وه: «به لی!»

شه و ی که ته نیا که وتین هات بۆ لام و ده ستی ئاشتی هینایه پێشی و گوتی: «تکات لیده که م ئه و قسانه ی ئه مرۆ کردم به دلایانه وه مه گره و له بیر خۆتی به ره وه!»

من دەستیم گوشتی و بزەییەکی لەرزۆک نیشتە سەر لیۆم، فرمیسک لە چاومدا قەتیس ما و خەریک بوو بە ڕوومەتمدا بێتە خوارێ. بەلام ئەو دەستی بەردام و چوو لەسەر کورسییەکی دوور لەمن دانیشت، دەتگوت لە دەربڕینی ھەست و سۆزی گەرم و ئاشقانە دەترسێ. من لە دلی خۆمدا گوتم: «یانی ھیشتاش پێی وایە ھەقی بە دەستە؟» خەریک بوو وەقسە بێم و مەسەلەکە باس بکەم و ئەوی ھەییە و نییە لەگەڵی بێنمە گوێڕ و داوای لی بکەم نەچین بۆ ئەو میوانییە بەلام بێدەنگ مام.

گوئی: «دەبی بۆ دایە گیانم بنووسین کە سەفەرەکەمان پەکی کەوتۆتەو، دەنا دل نیگەرەن دەبی.»

پرسیم: «پیت وایە کەنگی دەگەرپێنەو؟»

وہلامی دایەو: «سێ شەممە دوای میوانییەکە!»

چاوم لە چاوی بری و گوتم: «ھیوادارم ئەو بریارەت لەبەر خاتری من نەبی!» چاوانی تەنیا دەیانروانی و قسەیان نەدەکرد. دەتگوت پەردەییەک لە نیوانماندا دادراوہتەو و دلمانی لە یەکتەر جیا کردۆتەو. ڕوخساری لەناکاو پیر ھاتە بەر چاوم و دلی ناخۆش کردم.

چووین بۆ میوانییەکە و لە ڕوولەتدا دەتگوت پێوہندی باش و دۆستانە لە نیوانماندا دامەزراوہتەو. بەلام ئەم پێوہندییە لەگەڵ ئەوہی ڕابردوو زۆر جیاواز بوو.

لە میوانییەکە من لە نیو ژنەکاندا دانیشتبووم کە پڕەنس ھات بۆلام، بەجۆریک کە ناچار بووم لە بەری ھەستم تاکوو قسەیی لەگەڵ بکەم. ھاوکات لەگەڵ ھەستان بی ئیختیار چاوم بە دوای مێردەکەمدا دەگیڕا و دیتم ئەو لەوسەری تەلارەکە چاوہدیریم دەکات، کە منی دی و زانیی چاو بە دوای ئەودا دەگیڕم ڕووی وەرگیڕا و من لەناکاو وەھا تووشی شەرمەزاری بووم و ئەو حالەتە ھێندە بە ژان بوو کە سەرم لە گێژوہ ھات و لەلای پڕەنس ڕوخسارم سوور ھەلگەرا، بەلام ناچار بووم لەسەر پێ ڕاوہستم و گوئی بۆ قسەکانی ڕاگرم کە چاوی تی بریبووم، بەلام ئاخافتنەکەمان زۆری نەخایاند چونکە لە تەنیشت من جیگای خالی نەبوو دانیشی و پیموا بۆشی دەرکەوت کە شەرم دەکەم و بۆ قسەکردن لەگەڵی ئاسوودە

نیم. باسه که مان له سهر کۆری سه مای رابردوو بوو و لهو جوړه قسانه. کاتیک ویستی لیم دوورکه ویتته وه گوته که چهز دهکات له گهڵ میرده کهم ئاشنا بی و پاشان دیتم لهو سهری ته لاره که خه ریکن پیکه وه قسه ده کهن. پیموایی پرهنس سه بارهت به من قسه ی له گهڵ ده کرد چونکه میرده کهم له کاتی قسه کردندا زهرده ی ده گرت و چاوی له من ده کرد.

به لام له ناکاو دیتم گرژ بوو و کرنۆشیکی کرد و به بی خودا حافیزی له پرهنس دوور کهوته وه. منیش رهنگم تیک چوو و به هو ی ئه و شتانه وه که پرهنس سه بارهت به من بیستبووی و بوچوونیک که سه بارهت به من و به تایبهت میرده کهم له لای دروست بوو بوو. پیم وابوو هه مووان شهرم و نیگه رانیی منیان له کاتی ئاخافتن له گهڵ پرهنس دیوه و ههروه ها رهفتاری سهیری میرده کهم له گهڵ ئه و له ههچ کهس شاراو نه بوو. خودا دهزانی ئه وه ی دیتبوویان چۆنیان لیک دابوو. یانی بلایی له ده مه قالیی من و میرده کهشم ئاگادار بووبن؟ پوورزای شووه کهم منی گه یانده وه مائی و له ریگا سه بارهت به ئه و قسه مان کرد. من خۆم پی رانه گیرا و ئه وه ی له سهر ئه و میوانیه ناچاریه له نیوانماندا رووی دابوو هه موویم بو باس کرد. ئه و هه ولی دا دلخۆشیم بداته وه و گوته که کیشه یه کی زۆر ئاساییه و گرینگ نییه و تیده په پی و له بیر ده چیته وه، سه بارهت به خووخده ی میرده کهم له روانگهی خۆیه وه بریک دوا و گوته که ئه و زۆر به دوور له داب و نه ریتی کۆمه لگایه و بادیه هه و و لووت به رزه. من له گهڵ بیر و بروای ئه و هاوړا بووم و هه ستم کرد توژیک دلم هیور بوته وه و له خده و خه سه له تی میرده کهم زیاتر تیگه یشتووم.

به لام کاتیک له گهڵ میرده کهم ته نیا کهوتین ئه م داوه ریه وه ک باریک له سهر ویژدانم قورسایه ده کرد و هه ستم کرد ئه و که ندره ی کهوتبووه نیوانمان و لیکه جیا کردبووینه وه قوولتر و به رینتر بوته وه.

هه شت

لهو پوژه به دواوه ژيان و پيوه نديمان پيکه وه به ته واوی گوړا. ئیتر وهک رابردوو چیژمان له پيکه وه بوون وهر نه ده گرت. هیڼدیک مه سه له هه بوو که خو مان له باس کردنیان ده بوارد. له هه نته شی خه لکیدا ئاسو وده تر پيکه وه قسه مان ده کرد هه تا ئهو کاتانه ی پيکه وه ده بووین. ههر کاتیک باسی ژيانی گوند یان کوړی سه ما و میوانداری ده هاته گوړی ده تگوت بهر چاومان تاریک ده بی و زور به زه حمت ده مان توانی چاو له چاوی یه کتر بکه ی و زور نارحه ت ده بووین. ده تگوت هه ردوو کمان ههر یه که ی له به ریکی ئهو هه لديره ی نیوانمان راوه ستاوین و به هه ست تیده گه یشتین و ده ترساین لیی نزیک ببینه وه. من ده مزانی که ئهو پیاویکی له خو بایی و ئاله تییه و ده بوو زور وریا بم و شوین له سه ر خالی هه ستیاری دانه نیم. ئهو دلنیا بوو که من ناتوانم له کوړ و دانیشتنی خانه دان و گهوران واز بینم و ژيانی لادی له گه ل زه وقم ناسازگاره و ئهو ناچاره له گه ل ئهو سه ليقه ناسازگاره ی من بسازی و ئیمه هه ردوو کمان خو مان له باس کردنی راشکاوانه ی ئهو جوړه شتانه ده بوارد و به هه له داوه ریمان له سه ر یه کتر ده کرد. ماوه یه کی زور بوو ئیتر هاودلی له نیوانماندا بارگه ی پیچا بووه و به چاوی بیگانه و نامو له یه کترمان ده پروانی و یه کترمان له گه ل خه لکی هه لده سه نگاند و ههر کام له لای خو مانه وه سه باره ت به ئه وی تر کلاومان ده کرده قازی. من بهر له سه فهر نه خو ش که وتم و به جیی ئه وه ی بگه ریینه وه بو گوند چووین بو زوزان و میړده کم له ویوه به ته نیا چوو بو لای دایکی. کاتیک ئهو پویش ت من ته ندروستیم به ده ست هینا بووه و ده متوانی له گه لی بچم به لام ئهو پیملی کردم له وی بمینمه وه. ده تگوت نیگه رانی ته ندروستی منه. به لام من هه ستم کرد دل نیگه رانییه که ی له بهر ته ندروستی من نییه به لکوو ده ترسی پيکه وه ده بوونمان له گوند ناخو ش و پر ئازار بی. منیش زورم پیداکری نه کرد و له زوزان مامه وه. دوور له ئهو ژيان بو من سارد و خالی بوو و ته نیایی پر بوو له دلته نگي و په ژاره، به لام کاتیک ئهو گه رایه وه دیتم ئه وه ی که بوونی له رابردوودا به ژيانی ده به خشیم ئیتر پیم نابه خشی. له رابردوودا پيوه نديمان جوړیک بوو که بیروړا و کارتی کرانم له ژيان، هه تا مووبه موو له گه لم نه هینا یه ته گوړی دلم نه ده حه سایه وه و وهک تاوانیک له سه ر دلم قورسایي ده کرد و ههر کاریک که ئهو

دهیکرد و هەر قسهیهک له زاری ئەو دههاته دهری نموونهی کهمال بوو بۆم و دیداری ساده و ئاساییمان نهشه و شادیی پی دهبهخشیین و گۆلی پیکهنینی لهسهەر لیۆمان دهپسکاند. بهلام ئەو هاودلییه وردهورده جوریک جیی خۆی دا به پیوهندییهکی تر که خۆشمان ههستمان به گۆرانی نهکرد. ههرکام له ئیمه مهیل و دلخورییه تایبته به خۆمان ههبوو که نهماندهویست پریسکهی دلمان لهلای یهکتر بکهینهوه. تهنانهت دهربهستی ئەوهش نهبووین که ههرکام دنیای تایبته به خۆمان ههبی و ئەوی تر پیگای نهبی بیته ناوی و لهگهلی بیگانه بی. خوومان بهو جور ههست و بیرانه گرتوو، به جوریک که ههر کاتیکی چاومان له یهکتر دهکرد بهر چاومان تاریک نهدهوو. گروتینی شادی و ههلسوکهوتی مندالانهی لهگهل من به تهواوی دامرکا بوو. خوی پر له چاوپۆشی و هاوسهنگی و هیمنایهتی رۆحیی که له رابردوودا دهبووه هۆی سهریچی و رق ههستانی من، ئیتر به تهواوی لهنیو چووبوو. ئەو روانین و نیگا گهرمانهیی که پیشتەر ئارام و ئۆقرهی لی ههلهدگرتم و لهگهل ئەوهشدا شادی و چیژی پیدهبهخشیم ئیتر ئاسهواری نهماوو. ئیتر پیکهوه دوعامان نهدهخویند و ئەو ساته پر له ههز و شهیداییانه ئیتر دووپات نهدهبوونهوه. تهنانهت زۆرمان چاو به یهکتر نهدهکهوت. ئەو بهردهوام لهسهفهردابوو و ئیتر وهک رابردوو بهجی هیشتنی من ترسی نهدهخسته دلیهوه و تهنانهت گویشی پیی نهدهبزوا. من کاتی خۆم بهردهوام له کۆر و میوانیهکان رادهبوارد چونکه لهو جور ههز کۆرانهدا هیچ پیوستیهکم به ئەو نهوو.

ئیتەر کیشه له نیوانماندا ههلهدهگیرسا. من ههولم دها رازایهتی ئەو به دهست بهینم، ئەویش ههرچی من بمویستبایه جی به جیی دهکرد و پیمان وابوو یهکتریمان خۆش دهوی.

کاتیکی پیکهوه دهبووین، که زۆرکههه و ههلهدهکهوت، من ههستی شادیم له دلدا نهوو. نههلهدهچووم و نه خههباریش دهبوم. وهک ئەوه وابوو هیچ کهسم لهلا نهبی. به باشی ئاگادار بووم که ئەو کهسهی لهلامه میردمه نهک پیاویکی نهناسیاو، ههروهها دهمزانی پیاویکی زۆر باشیشه. دهمزانی میردمه و له خووخدهی ئاگادارم و وهکوو خۆم دهیناسم. دلنیا بووم که دهمزانی له ههر

بابه تیکه وه چی دهکات و چیی دهوئ و له چ حالیکدا دهبیئت و ئەگەر کاریکی دهکرد
یان شتیکی دهگوت که من چاوه پروانیم لئی نه بوو پیموا بوو به ههله چووه. هیچ
چاوه پروانییه کم لئی نه بوو. وه لحاسل ئەو ته نیا میردم بوو و هیچی تر. پیموا بوو
له وه زیاتر هیچ شتیکی تر نابئ هه بیئت و هیچ پیوه ندیییه کی تر له نیوانماندا
نییه و قه تیش نه بووه. کاتیکی، به تایبته له سه ره تای نیوان تیکچوونه که ماندا،
که دهچوو بۆ سه فهر من ههستم به ته نیایی دهکرد و ده ترسام و بۆم ده رده که وت
که پشتیوانیی ئەو بۆ من چ نیعمه تیکی گه وره یه و کاتیکی ده گه راوه له خوشیا نا
باوهشم پێدا دهکرد و به خۆمه وه دهگوشی، به لام دوو سه عات دواتر هه موو شتیکم
له بیر دهچۆوه و هیچ قسه یه کم نه بوو له گه ل ئەودا بیکه م. ته نیا له کاتی ئارامی
و خوشه ویستیدا له گه ل هاوسه نگیه که هیندی جار له نیوانماندا پیک دههات
ههستم دهکرد ناسازگارییه که له پیوه ندیییه که ماندا هه یه و شتیکی دلم ریک
دهگوشی و وه ژانی دهخات، وهک ئەوهش وابوو که چاوانی ئەویش ئەو حاله ته
بنوینن. ئەو سنووری خوشه ویستییه ی که پیموا بوو ئەو نایه وی پێدا تیپه ری و
من ئیتر نه مده توانم له وه زیاتر برۆمه پیشی، به ئاشکرا ههستم پیده کرد. ئەو
بارودۆخه هیندی جار خه مباری دهکردم به لام ده رفه تم نه بوو له سه ره هیچ شتیکی
هه لوهسته بکه م و هه ولم ده دا داخی دلم به گوپانیکی خه یالی و هه ست پیکراو که م
که مه وه، یان به هوی ئەو سه رگه رمیانه وه که هه میشه ئاماده بوون بۆم
خه مه کانی دلم به ربا بده م و له بیر یان به رمه وه. هه ز و تامه زرۆیییه که له کۆر
و میوانی گه ورا ندا سه ره تا به بریق و باقی خوی سه رنجی پاده کی شام و له ریگی
خۆپه رهستی و شایی به خۆبوونه وه شه یدای دهکردم، زۆر زوو به سه ره هه موو
تاسه کانی دیکه مدا زال بوو. خووم پیگرت و به ته واوی که وتمه داوی و له سینگمدا
شوینیک بۆ هیچ ههستیکی تر نه مایه وه. ئیتر قهت به ته نیا نه ده بووم و له
خه لوهت و ته نیاییدا بیر و خه یال تهنگی پی هه لنه دهچنیم، خۆم له بیر و خه یال
سه بارهت به حالوبالی خۆم دهوارد و له به یانییه وه که درهنگ له خه
هه لده ستام، هه تا درهنگانیکی شهو ته نانهت ئەو کاتانه ی له مالیش نه دهچوومه
دهری، کاتی زیادیم بۆ فیکر و خه یال نه بوو. ئەم بارودۆخهش زۆر چیژبه خش

بوو بۆم نهك جازكهه. پيموابوو ژيان دهبي ههميشه ئاوابي و جگه لهوه شتيكي تر نيه.

سي سال بهو جوهره تيپهري و پيوهندى ئيمه هيج گورانى بهسهردا نههات. دهگوت ژيان بهو شيويه له قالب دراوه و وهاي چهق بهستوو نهباشتر دهبي و نه خراپتر. لهو سي ساله ژيانى ژنوميردايه تيماندا دوو پروداوى گرنگ پرووى دا، بهلام هيج كاميان شويني لهسهر ژيان و پيوهنديمان دانهنا. ئەم دوو پروداوه يهكيان له دايك بوونى كوربهكهه بوو و ئەوى تر مهرگى دايكى ئەو. سهههتا خوشهويستى دايكانه وهها دلى داگرتم و سۆز و ئەشقيكى له دلدا ههگيرساندبوو كه پيموا بوو دهرووى ژيانى نوو به پرومدا كراوهتهوه. بهلام دواى تيپهرينى دوو مانگ كاتيک من ديسان له مالى چوومه دهري، ئەم ههسته وردهورده له كزى دا و كهوتمه سههبارى ئاسايى و له ئەستو گرتنى ئەركى قور و بي تامى دايكانه. به پيچهوانه ميردهكهه لهگهه لهدايكبوونى كوربهكهه مان سۆز و دلۆقانييهكى دهروونى باوهشى له رووى وههينايهوه و وهك رابردوو نههم و پروخوش و خانهكى بوو و بارانى خوشهويستى و شادى رابردوى بهسهر مندا لهكهماندا دهباراند. زور جار، شهوانه كاتيک بهر له چوونه دهري له مال، به جلوبههركى رازاوهى ميوانيهوه دهچووم بۆ ژوورى كوربهكهه تاكوو مهكى پيبدەم و بيخهوينم، ميردهكهه لهوى دهى و روانى تيژ و پر له تهشهر و توانجيم لهسهر خووم ههست پيدهكرد و ههستى پهژيوانى دل و گيانى دادهگرتم. ئاخري رۆژيک وهخو هاتمهوه و زانيم دهههق به كوربهكهه چهنده دلپهقم و به خووم گوت: «يانى من له ژنانى تر خراپترم؟ چيكهه؟ خو كوربهكههه خوش دهوى، بهلام خو ناتوانم له بهيانيهوه ههتا شهوى لهلاى بم و وهك پهپووله به دهوريدا بخولييمهوه. زور جازكهه بهلام خو من نامهوى درۆ لهگهه زاتى خووم بكهه و ههز به خورانانىش ناكهه!» مهرگى تاتيانا سميونوفا بۆ ميردهكهه خهميكى قورس بوو. دهگوت لهو كاتهوه دايكى نهماوه ژيان له نيكولسكايى تال و پر ئازاره بوى، بهلام من به پيچهوانه ئەو ئەگهههچى بۆ مهرگى خهسووم به داخهوه بووم و لهگهه ميردهكهه هاودهرديم دهكرد بهلام ئيستا ئاسوودهتر بووم و له گوند زياتر ههستم به هيمنايهتى دهكرد. لهه سي سالهه زياتر له شار پامان

بواردبوو. تەنیا جاريك بە وادەى دوو مانگ ھاتىنەوہ بۆ گوند و سالى سىيەم سەفەرمان کرد بۆ دەرەوہى ولات.

سى مانگەى ھاوينمان لەيەكك لە ناوہندەكانى ئاوى گەرم رابوارد. بىست ويەك سالى تەمەن بوو. بارودۆخى مالىمان باش نەبوو. زياتر لەوہى كە پى دەدام ھىچ چاوەروانىيەكم لە ژيانى ژنومىردايەتى نەبوو. ھەستم دەکرد ھەموو دۆست و خزمان خۆشيان دەویم. لەش ساغ بووم. لە ھەمووان پۆشتە و پەرداختر و رازاوەتر بووم خۆشم دەمزانی شوخوشەنگم. ھەواكەى خۆش بوو و جوانى و رازاوەى دەورى گرتبووم و وەلحاسل دلخۆش و بى خەم بووم. ھەلبەت لە رابردوودا، لە نىكۆلسكایا، لەوہش دلخۆشتەر بووم و ھەستم دەکرد بەختەوہرييەكەم لە خۆمەوہ سەرچاوە دەگرى، چونكە پىم وابوو شايانى ئەوہم و چاوەروانىى زياتريشم ھەبوو، ئەم حالە پىوہندیى بە سەردەمىكى ترەوہ ھەبوو، بەلام ئەو سالى ھاوينيش زۆر خۆش بوو. رازى بووم. نە ئاواتىكم ھەبوو نە چاوەروانىى شتىكى تازە. دلەم ھەساوہ بوو. ژيانم پر لە شادى و كامرەواى دەھاتە بەر چا و ھىچ باريك لەسەر ويژدانم قورسايى نەدەکرد. لەنيو ئەو لاوانەدا كە لەم ھاوينەدا لە دەوروبەرم بوون تەنانەت يەككيان نەبوو كە ريزەيەك سەرنجم رابكيشى، تەنانەت "پرەنس ك." كە سەفیرمان بوو و ھەولى دەدا دلەم بە دەست بەيىنى. يەكك گەنج بوو، يەكك بە سالاچوو، يەكك ئىنگليزى كاكوڵ زيرين بوو و يەككى تر فەرەنسى بە ريشى سەر چەناگەوہ كە ھەركام بە شيوہيەك خويان شيرين دەکرد. ھەموويان لەبەر چاوم يەكسان بوون، بەلام من ھەزم دەکرد وەك پەپوولە بە دەورمدا ھەلسووړين. پىويستم بە بوونى ھەموويان ھەبوو. ئەو روخسارە يەكسانانە، كە ھىچ كام لە دلەمدا جيان نەبوو، خەرمانەيەكى درەوشاوە بوون بە دەورى مانگى ژيانمەوہ. تەنیا يەككيان "ماركى د." كە كورپكى ئىتاليایى بوو بە ھۆى بویرى زياترەوہ و تاريف و پياھەلەدانەكانى زياتر لەوانى دىكە سەرنجى بۆ لاى خۆى راکيشا بووم. ئەو كورە ھىچ ھەليكى بۆ ھاوړيەتى و سەمايان سواركارى و چوون بۆ گازينو لەگەل من، لە دەست نەدەدا. چەند جارم ئەو لە پەنجەرەى ھوتیلەكەوہ دى و روانىنى شەيدايانەى و بزەكانى كە برىقەيەكى رۆوھەلەمەلەراوانەيان پىوہ بوو

نارههتی کردم، به جۆریک که سوور هه لگه پام و پرووم بۆ لایه کی تر وهرسووراند. لایکی جوانچاک و بۆشناخ بوو، به تایبته بزهکانی و نیوچاوانه پانه کهی زۆر له میرده کهم دهچوو و سه رنجی پاکیشا بووم، به لام راستیه کهی له میرده کهم جوانچاکتر و دلرفینتر بوو. ئەو شیوه و ویکچوونه تووشی واق و ورمانی کردبووم، ئەگه رچی توند و تیژی و ئاکاری هه یوانی و پروانینهکانی و لیو و چه ناگهی خروپری له هه مبه ر نه رمی و خووخدهی جوان و له سه ره خویی و پرووخووشیی میرده کهمدا، زۆر دیار و به رچاو بوو. پیموا بوو ئاگری ئەشقیکی سووتینهر دلی داگرتوو و خه ریکه بۆم شیت ده بی، بۆیه جاروبار به شیوه یه کی دلسۆزانه و له پرووی خو په رهستی و گه وره ییه وه بیرم لی ده کرده وه. هیندی جار هه ولّم دها ئەو گری ئەشقه دامرکینمه وه و ئاکاری بێنمه وه سه ر باری شایان و هاوسهنگی و سنووریکی نیوه دۆستانه ی له به ر دم دانیم. به لام ئەو به هیچ جۆریک پیملی ئەو هه ولانه ی من نه ده بوو و به رده وام به ئەشقی دهرنه بر دراو و سات له دوا ی سات پرگروگپه تری ده بووه هۆی شه رمه زاری و تریق بوونه وه م. لیی ده ترسام، ئەگه رچی ددانم به و ترسه ی خو مدا نه ده نا. زۆرجار، نه خوازاوانه بیر و هۆشم له لای ئەو بوو. میرده کهم ئەوی ده ناسی و ساردوسر و لووت به رزانه هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد. به لام له گه ل ئەوانی دیکه وانه بوو که به چاوی میردی ژنه کهی لییان ده پروانی. کۆتایی وهرزی هاوین بوو که من نه خوش که وتم و بۆ ماوه ی دوو هه وتوو له هۆتیل نه هاتمه ده ری. شه ویک که یه کهم جار دوا ی چاکبوونه وه م چوومه کۆریک بۆ گو یگرتن له مۆسیقا، که له ماوه ی نه خوشیه کهمدا "لیدی س." که وه سفی جوانیه کهی به سه ر زار و زمانانه وه بوو و ماوه یه کی زۆر بوو هه مووان چاوه پروانی هاتنی بوون، ئاخری هاتبوو. کاتیک گه یشتمه نیو هۆله که تاقمیک ده وره یان دام و به شادمانیه وه پیشوازییان لی کردم. به لام گروویکی گه وره تر له ناوبه دهره وه کان له ده وری ئەو بیگانه تازه هاتوو کۆ بوو بوونه وه. له ده ور و پشتی من هه مووان باسی جوانی ئەویان ده کرد. ئەویان پیشان من دا و به راستی دلرفین بوو. به لام دهمارزلیه کهی نه که وته به ر دلم و بیروپرای خو م نه شارده وه. ئەو شه وه هه رچی پرویدا له به ر چاوم ناخۆش و جارزکه ر بوو.

رۆژی دوايى "لیدی س." سەيرانىكى رېك خست. كە سەردانى كۆشكىكى خاپوور
 بوو و من لەو شاندهدا بەشدارىم نەكرد. دەكرى بلىين هېچ كەس لەگەل من
 نەمايهوه و بىروپام سەبارەت بە شارى بادىن بە تەواوى گۆرا. هەموو شتىك و
 هەموو كەسكىك لەبەر چاوم دزىو و بىزاركەر بوون. بەهوى بىزارى و لەش
 داگیرانهوه دەمويست دەست بكەم بە گريان و هەرچى زووتر كۆتايى بە بەرنامەى
 گراو بىنم و بگەپىمەوه بۆ پووسيا. هەستىكى تال دلى داگرتبووم كە هىشتا لەلای
 خۆم دانم پىدا نەنابوو. بۆيە لاوازی و لەش بەبارىم كرده بيانوو و نەدەچووم بۆ
 كۆرەكان. جاروبار بەيانى لە هوتيل دەچوومه دەرى و بە تەنيا دەچووم بۆ
 گەرماوى گراو يان لەگەل "ل.م." كە خاتوونىكى پووسى و لە دەستە خوشكانى
 قەدىم بوو لە دەورى شوينى نىشتەجى بوونەكەمان پياسەمان دەكرد. مێردەكەم
 كە چاوەروانى كۆتايى هاتنى كاتى ئاو دەرمانىيەكەى من بوو، چووبوو بۆ
 هايدلبېرگ و لەوى ژوورى هوتيلكى گرتبوو و هيندى جار دەهات بۆ سەردانم.
 رۆژىك "لیدی س." هەمووانى بۆ راو بانگ كرد. خاتوو "ل.م." و من و دووكەسى
 تر لەگەلى نەچووين و دواى نانى نيوەرۆ چووين بۆ كۆشك. بە سواری فەيتوون
 و زۆر بە هيواشى بە جادەى پىچەلاوپووج و بە نيوان دوو ريز دارەبەرووى پيردا
 دەچووينە پىشى و ديمەنى جوان و پازاوهى بادىن كە هەتا دەم ئاسۆ لەژىر
 پىشنگى خۆرى ئىوارەدا دەرەوشايەوه، لە نيوان ساقەتەى ئەستوورى درختە
 سەد سالاكەنهوه لىمان دەروانى و پىكەوه قسەمان دەكرد. "ل.م." كە لەمىژبوو
 دەمناسى سەرەتا وەك ژنىكى رۆحسووك و تىگەيشتوو دەهاتە بەرچاوم كە دەكرا
 سەبارەت بە هەموو شتىك لەگەلى بدويى و دەرەدلى لەگەل بكەى و
 هاوړپىيەتییەكەى زۆر خوش بوو. باسى بنەمالە و مندالەكانمان و ژيانى
 سەرسووكانە و بى مانای ئەوى و گەپانەوه بۆ پووسيا و گوند و ژيانى ساكارى
 ئەويمان دەكرد و هەردووكمەن دلتەنگ و بى تاقەت بووين. بەو هەستەوه
 گەيشتینه كۆشك. لە نيوان دیواره لارووخواوەكاندا هەواكەى فینك و تاريك بوو.
 هەتاويكى بى تين سەردیوارهكانى زەرد داگیرابوو و بە نەرمى گيانى پى
 دەبەخشين. دەنگى قسە كردن و هەنگاويش دەهاتە گوێ. ديمەنى دلگى بادىن لە
 دوورەوه كە لەبەر چاوى ئىمەى پووس هيندىك بى تام دیاربوو لە نيو

کۆشکه‌که‌وه دیار بوو، ده‌تگوت وینه‌یه‌که و له قه‌ت‌حه گیراوه. به مه‌به‌ستی تۆزێ حه‌سانه‌وه دانیش‌تین، بێ‌ده‌نگ چاومان له ئی‌واره و زه‌رده‌په‌ر ده‌کرد. ده‌نگی ئاخافته‌که نزیک تر بۆوه و به جوانی ده‌مان بیست و له‌په‌دا هه‌ستم کرد ناوی خۆم گوی لێ ده‌بی. به‌لێ وابوو، گویم شل کرد و وشه‌کانم به‌ پروونی ده‌بیست. ده‌نگه‌کان به‌ گویم ئاشنا بوون. به‌لێ، "مارکی د." بوو له‌گه‌ڵ گه‌نجه فه‌ره‌نسییه‌که و من ئه‌ویشم ده‌ناسی. باسی من و "لیدی.س." یان ده‌کرد و گه‌نجه فه‌ره‌نسییه‌که‌منو ئه‌وی پیکه‌وه هه‌ڵده‌سه‌نگاند و لایه‌نه جو‌راو‌جو‌ره‌کانی جوانی و به‌ژن و بالامانی مووبه‌موو شی ده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌یگوت به‌ راستی ناخۆش نه‌بوو. به‌لام که به‌ وردی گویم بۆ قسه‌کانی شل کرد و لێی حالێ بووم د‌لم که‌وته لێ‌دان. ئه‌و جوانییه‌کانی ئیمه‌ی به‌ وردی شروقه‌ ده‌کرد. به‌ پروای ئه‌و من زگی‌کم کردبوو و به‌لام "لیدی.س." ته‌نیا نۆزده‌سالی ته‌مه‌ن بوو. سه‌روقه‌زی من له‌ هی خه‌نیمه‌که‌م جوانتر بوو. به‌لام له‌ش و لاری "لیدی.س." د‌ل‌رفینتر بوو. ده‌یگوت: «گه‌وره‌یی و فیزی "لیدی.س." به‌ راستی شاهانه‌یه به‌لام "نیچی‌ره‌که‌ی تۆ" له‌وباره‌وه شتیکی هینده‌ تا‌قانه‌ نییه. یه‌کیک له‌و په‌ره‌نسه‌ پروسیانه‌یه که له‌ هه‌موو شوینیک ده‌که‌ونه به‌رچاو و ده‌کرێ ب‌ل‌یین هه‌ل‌پ‌ژاون.» قسه‌ی کۆتاییشی ئه‌وه بوو که من ده‌بی ئاقل ب‌م له‌لای "لیدی.س." خۆم ده‌رنه‌خه‌م چونکه له‌ شوینیک که "لیدی.س."ی لیبی من تۆزی بانانم.

ده‌نگی ئه‌وه‌ی دیکه‌یان به‌ شیوه‌زاری ئیتالیایی هاته‌ گویم که به‌ له‌بزیکی توند و قایم و ناحه‌ز گوتی: «ئه‌گه‌ر ئه‌و ب‌روا من به‌ دوایدا ده‌پۆم.» لاوی فه‌ره‌نسی به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «خۆزگه‌م به‌ خۆت که به‌راستی د‌ل‌یکی ساد‌ه‌ت هه‌یه و هیش‌تا ئه‌و د‌له‌ ناسکه‌ت تونایی ئه‌شق و خۆشه‌ویستی هه‌یه!»

ئه‌وی دیکه‌یان وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌شق و خۆشه‌ویستی...» دوا‌ی گت گر‌تنیک در‌یژه‌ی پێ‌دا: «... من ده‌ست له‌ ئه‌شق و خۆشه‌ویستی هه‌ل‌گرم! من به‌بی ئه‌شق ناتوانم هه‌ناسه‌ بکیشم. ته‌نیا کاریک که بایی زه‌حمه‌ته‌که‌ی ده‌بی د‌ل‌دارییه‌کی هه‌میشه‌یییه، د‌ل‌دارییه‌کانی منیش قه‌ت به‌ نیوه‌چلی نامیننه‌وه. ئه‌مجاره‌ش هه‌تا کۆتایی ده‌چمه‌ پێشی.

لاوه فهپه‌نسییه‌که گوتی: «^{۱۸} Bonne chance mon ami!» له‌وه زیاتر قسه‌کانیانمان نه‌بیست. چونکه له‌ه‌حاستی دیواره‌که تیپه‌ریبوون و ئیمه‌تریپه‌ی پیانمان له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌بیست. به‌قالدرمه‌کاندا هاتنه‌خواری و دوا‌ی چهند خوله‌که له‌ده‌رگای ئه‌و لاه هاتنه‌ژووری. که‌چاویان به‌ئیمه‌که‌وت ماق‌مان. کاتیک "مارکی.د." لی‌م‌نزی‌ک بو‌وه سووره‌ه‌لگه‌پام و له‌کاتی چوونه‌ده‌ری له‌کو‌شکه‌که‌قو‌لی هی‌نایه‌پی‌شی که‌قو‌ل بخه‌مه‌قو‌لی به‌لام‌ترسام. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌متوانی ده‌ستی به‌پووه‌وه‌بنی‌م به‌کاری‌کی جوانم نه‌ده‌زانی و قو‌لم خسته‌قو‌لی به‌ئارامی به‌دوا‌ی "ل.م." دا که‌شان به‌شانی گه‌نجه‌فه‌په‌نسییه‌که‌ده‌پو‌یش‌ت چووین بو‌لای فه‌یتوونه‌که. قسه‌ی لاه فه‌په‌نسییه‌که‌زوری په‌نجان‌دبووم و هه‌لبه‌ت له‌دلی خو‌مدا هه‌قی‌شم پی‌ده‌دا و ده‌مزانی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پی‌ده‌که‌م ئه‌و به‌زمان ده‌ری‌پریوه. به‌لام به‌قسه‌کانی "مارکی.د." که‌په‌ق و ته‌ق و دوور له‌ناسکی بوون سه‌رم سوورما و رقم‌هه‌ستا بوو. ئه‌وه‌م زور‌پی ناخو‌ش بوو که‌گو‌یم له‌قسه‌کانی ده‌بوو و ئه‌و به‌بای خه‌یالی‌شیدا نه‌ده‌هات و هیچ‌شه‌رم شکو‌یه‌کی له‌قسه‌کانی خو‌ی نه‌بوو. له‌وه‌ی که‌ئاوا به‌خیری‌ی له‌گه‌لی که‌وتبووم و شان به‌شانی ده‌پو‌یش‌تم و قو‌لم له‌قو‌لی کردبوو هه‌ستم به‌بی‌زاری و نه‌فره‌ت ده‌کرد و بی‌ئه‌وه‌ی چاوی لی‌بکه‌م یان وه‌لامی بده‌مه‌وه‌هه‌ولم ده‌دا قو‌لی جو‌ری‌ک بگرم که‌هه‌ستی پی‌نه‌که‌م و به‌دوا‌ی "ل.م." و گه‌نجه‌فه‌په‌نسییه‌که‌دا ده‌پو‌یش‌تم و جارله‌گه‌ل جار هه‌نگاوه‌کانم توند‌تر ده‌کرد. مارکی باسی جوانی دی‌مه‌نی ئی‌واره و سروشتی ده‌کرد و ده‌یگوت به‌خته‌وه‌ره که‌له‌م کاته‌جوان و له‌بارده‌دا چاوی به‌من که‌وتوو، هه‌روه‌ها ده‌یگوت که‌قه‌ت چاوه‌پروانی ئه‌و هه‌له‌خو‌شه‌ی نه‌کردوو و له‌و جو‌ره‌قسانه. به‌لام من هه‌می‌ه‌تم به‌قسه‌کانی نه‌ده‌دا. له‌وکاته‌خه‌یالم لای می‌رده‌که‌م بوو و بیرم له‌کو‌ره‌که‌م و له‌پووسیا ده‌کرده‌وه. هه‌ستم به‌په‌شیمانی ده‌کرد و مه‌یل و تاسه‌یه‌کی لی‌لم له‌دلدا بوو و ئاراوقارا لی‌هه‌لگیراو ده‌مو‌یست هه‌تا زوو به‌گه‌مه‌وه‌مالی، بخزی‌مه‌خه‌لو‌ه‌تی ژوو‌ره‌که‌م له‌Hotel de bade، تاکوو به‌ئاسووده‌یی و له‌ده‌رفه‌تی له‌باردا بیر له‌وه‌ستانه‌بکه‌مه‌وه‌که‌له‌وکاته‌دا دلی خسته‌بوومه‌گی‌ژه‌نه‌وه. به‌لام "ل.م." زور به‌هی‌واشی هه‌نگاوی ده‌نا و

^{۱۸} سه‌رکه‌وتوو بی‌هاو‌پی به‌پ‌یز!

هه‌شتا مه‌ودایه‌کی زۆرمان مابوو بگه‌ینه لای فه‌یتوونه‌که. ده‌مزانى لاوه‌که‌ی هاورپم پێداگری ده‌کات که هه‌واشتر هه‌نگاو هه‌لگرین و ده‌تگوت ده‌یه‌ه‌وی ر‌امگرئ. له‌ د‌لى خۆمدا گوتم: «مه‌گین شتی واده‌بی! پرووه‌له‌مال‌دراویش ر‌اده‌ی خۆی هه‌یه!» به‌ بریارێکی لی‌براوانه هه‌نگاوم خیراتر کرد. به‌لام ئه‌و به‌ ئاشکرا ده‌یویست ر‌امگرئ و قۆلی توند گرتبووم که نه‌رۆم. "ل.م." به‌ پێچی ر‌یگایه‌کدا بایدایه‌وه و له‌به‌ر چا‌و‌ون بوو و ئیمه‌ به‌ ته‌نیا مایه‌وه. ترسیک سه‌رتاپای داگرتم و ر‌ه‌نگم هه‌لبزرکا.

به‌ ساردی گوتم: «ب‌بووره!» ده‌مویست قۆل له‌ قۆلی ده‌رکیشم. به‌لام تو‌ری سه‌رقۆلم له‌ قۆچیه‌ی سه‌رده‌ستی کراسه‌که‌ی گیرا بوو. ئه‌و به‌سه‌ر ده‌ستمدا نووشتا بۆوه و هه‌ولێ ده‌دا قۆچیه‌که له‌ تو‌ره‌که بکاته‌وه و قامکی له‌ مه‌چه‌کم ده‌درا و ئه‌وه‌ بۆ من هه‌ستیکێ تازه‌ بوو. هه‌ستیک که نیوه‌ی ترس و نیوه‌ی چیژ بوو، وه‌کوو مۆچرکیکی سارد له‌ مۆغه‌ره‌ی پشتم گه‌را. سه‌رم هه‌لینا و چاوم له‌ روخساری کرد تا‌کوو ته‌واوی ئه‌و سووکایه‌تییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و له‌ د‌ل‌مدا بوو بیده‌م به‌ ده‌موچاویدا. به‌لام ر‌وانینم هه‌چ سووکایه‌تییه‌کی پێوه‌ نه‌بوو و جگه‌ له‌ ترس و په‌شۆکان هه‌چ شتیکی تری له‌خۆ نه‌گرتبوو. چاوه‌ پر ترووسکه‌ و جوانه‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر له‌ چاوم چه‌قیبوون. چاوانی له‌گه‌ڵ ده‌مووچاوم مه‌ودایه‌کیان نه‌بوو و سه‌یری سینگ و به‌رۆکی ده‌کردم. ده‌سته‌کانی نه‌رمایی مه‌چه‌کی گرتبووم و ده‌یگوشی و به‌ نه‌رمی قامکی پێدا‌دینا و لی‌وه‌ نیوه‌ کراوه‌کانی شتیکیان به‌ من ده‌گوت. ده‌یگوت خۆشی ده‌ویم و من هه‌موو شتی‌کم بۆ ئه‌و و لی‌م نزیک‌تر ده‌بۆوه و ده‌سته‌کانی مه‌چه‌کی توند‌تر ده‌گوشیم و ده‌یسووتاند. خوینم گه‌رم داها‌تبوو و وه‌ک ئاور به‌ ده‌ماره‌کان‌مدا تیده‌په‌ری و به‌ر چاوم تاریک بوو. ده‌له‌رزیم و ئه‌و وشانه‌ی که ده‌مویست به‌ یارمه‌تی ئه‌وان له‌و کاره‌ی ده‌یکرد پاشگه‌زی بکه‌مه‌وه له‌ گه‌روومدا گیریان ده‌کرد و له‌سه‌ر لی‌وم ویشک ده‌بوون. له‌ نا‌کاو ما‌چی‌کم له‌سه‌ر ر‌وومه‌تم هه‌ست پێ‌کرد و به‌ جه‌سته‌یه‌کی سر و سه‌هۆل ئاساییه‌وه، له‌ جێی خۆم ویشک بووم و چاوم له‌ چاوی بری. وه‌ک می‌وژۆکه ده‌له‌رزیم و توانایی جوولان یان قسه‌کردنم نه‌بوو. سه‌رتاپا ب‌بوومه‌ ترسیکی چاوه‌روان و ئه‌وم ده‌ویست... هه‌موو ئه‌وانه ته‌نیا ساتیکێ خایاند، به‌لام ئه‌و

ساته زۆر ترسناک بوو! لهو ساته‌دا سه‌رتاپای ئه‌وم راست به‌و شیوه‌یه که‌بوو،
 بینى. خه‌ت و لوچی روخسارى له‌ زه‌ینمدا چه‌سپا. نئوچاوانى که‌ له‌ مێرده‌که‌م
 ده‌چوو له‌ ژێر کلاوه‌ چه‌سیریه‌که‌دا ده‌مدى و لووتى قه‌له‌مى و جوانى که‌ په‌ره‌کانى
 سوورایىيان تیگه‌را بوو و سمیلێ قه‌یتانى و تۆزى چه‌ور کراوى و پىشى چه‌ناگه‌ی
 و گۆناى تیفه‌غه‌ دراوى و لاملى گه‌نم په‌نگ و خۆر گه‌زیوى هه‌موویان خۆیان له‌
 کانیایى پوانینم هه‌لکێشا بوو. لێی بێزار بووم و ده‌ترسام، چونکه‌ زۆر نامۆ بوو
 به‌ لامه‌وه‌. به‌لام له‌و ساته‌دا شله‌ژاوى و سۆز و ئه‌شقی ئه‌م غه‌واره‌ په‌زاگرانه‌ له‌
 دلمدا کاردانه‌وه‌یه‌کى به‌هێزى هه‌بوو. چه‌زیکى به‌ کول و تامه‌زرۆیه‌کى نامۆ وای
 لیکردم خۆم بۆ ماچى ئه‌و لیوه‌ جوان و نانه‌جیم و ناسکانه‌ شل که‌م و گوشارى
 ئه‌و ده‌سته‌ سپى و سۆل و نه‌رمانه‌ی که‌ ده‌ماره‌ شین و باریکه‌کانى دیار بوون
 ته‌زووى شیرین له‌ هه‌ناوم بگێرێ و قامکه‌ شووش و به‌ ئه‌نگوستیله‌ پازاوه‌کانى
 زه‌ندى نه‌رموشلى ده‌ستم بلاوینێ و وه‌ک شیت و خولیايه‌ک خۆم بخه‌مه‌ نێو
 قوولایی گێژاویکه‌وه‌ که‌ له‌ ناكاو له‌به‌ر پێمدا زارى کردبووه‌ و به‌ره‌و چیژیکى نامۆ
 هانى ده‌دام...

به‌ خۆم گوت: «په‌ککوو چه‌ند چاره‌په‌شم! لیگه‌رێ با به‌دبه‌ختى له‌وه‌ زیاتر
 له‌سه‌ر شانم بار بێ.»

یه‌کێک له‌ باسکه‌کانى له‌ ده‌ورى نێوقه‌دم هه‌لاند و ده‌مى هینا بۆ ده‌مم. «لیگه‌رێ
 با دیوارى شووره‌یى و تاوان له‌وه‌ زیاتر، زۆر له‌وه‌ش زیاتر به‌سه‌رمدا بروخێ!»
 به‌ ده‌نگیکى شیوه‌ی ده‌نگى مێرده‌که‌م و به‌ هیواشى گوتی: «je vous aime!»^{۱۹}
 یادی مێرده‌که‌م و کوره‌که‌م وه‌ک دوو بوونه‌وه‌ر که‌ سه‌رده‌مێک خۆشه‌ویستم بوون،
 له‌ زه‌ینمدا زیندوو بووه‌. به‌لام هه‌موو شتیک له‌ نێوان ئێمه‌دا ته‌واو بووبوو. له‌و
 کاته‌دا ده‌نگى "ل.م." که‌ بانگى منى ده‌کرد له‌و دیوى پێچى رینگاکه‌وه‌ هاته‌ گویم.
 دیسان وه‌خۆ هاته‌وه‌. قۆلم له‌ قۆلێ ده‌رکێشا و بێ ئه‌وه‌ی چاو له‌ چاوى بکه‌م
 به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و لای ده‌نگى "ل.م." پۆشتم. سواری فایتوون بووین. ئه‌و کاته‌
 سه‌رم هه‌لبێرى و چاوم له‌ ئه‌و کرد. کلاوه‌که‌ی له‌سه‌رى داگرت و به‌ پێکه‌نینه‌وه‌

^{۱۹}خۆشم ده‌وتی!

شتیکى لى پرسیم. ئاگای لهو نه فرته خاموشه نه بوو كه لهو ساته دا سه بارهت به ئه و له دلم هه لده قولى.

ژیان له بهر چاوم رهش داگه پرا بوو، رابردووم تاریک بوو و هیچ هیوایه کم به داها توو نه بوو. "ل.م." قسه ی ده کرد و من لیى تی نه ده گه ی شتم ده لى چی. ههستم ده کرد ته نیا له بهر به زه یی پیداهاتن قسه ده کات، ده یویت ئه و ههستی سووکایه تییه ی كه سه بارهت به من هه یبوو له ژیر په رده ی چه نه وه ریدا بشاریته وه. له دانه به دانه ی وشه کانی و روانینه کانی دا ئه م سووکایه تییه و ئه م به زه ییه پر ئازاره م ده دی. جیگای ماچه كه له سه ر روومه تم به ئاوری شه رمیک ده سووتا و بیرى میرد و کوره كه م ئاراو قارای لى هه لگرتبووم. به هیوا بووم کاتیك له ژووره كه م ته نیا كه وتم بیر له بارودوخ و حالى خۆم بکه مه وه به لام زۆر له ته نیایی ده ترسام. كه چاییان بۆ هینام نیوهیم خواردوه و نامه ئه ولاوه، به په له و په شوکا و دهستم کرد به پیچانه وه ی بارگه وینه تاکوو به شه مه نده فه ری ئه و شه وه خۆم بگه یه نمه هایدل بیرگ و بچم بۆ لای میرده كه م.

کاتیك له گه ل خزمه تکاره كه م له نیو قارگو نی خالی دا دانیشتم و شه مه نده فه ر وه ری كه وت هه وایه کی تازه و فیئک له په نجه ره كه وه له روخساری دام. ورده ورده هۆش و گوشم خر کرده وه و به روونی بیرم له رابردوو و داها تووی خۆم کرده وه. ته وایى ژیا نی هاو به شیم له و کاته وه كه له پترزبۆرگ نیشته جی بووین وهک تیشکیکی تازه هاته به رچاوم و وه کوو باریکی قورسی پر تانه و توانج له سه ر ویژدانم قورسایى ده کرد. بۆ یه كه م جار هه وه لاین ده ورانی ژیا نی ژنومیردایه تیم له گوند، به و به رنامه نه وه كه بۆ داها توومان گه لاله کردبوو، به روونی وه بیر هاته وه و یه كه م جار ئه و پرسیاره له زه ینمدا سه ری هه لدا: «ئه و له و ماوه یه دا دلی به چی خۆش کردوو؟» ته زوو یه ک به دلمدا هات و خۆم زۆر به تاو نبار هاته به رچاو. له دلی خۆمدا گوتم: «به لام ئاخه ر بۆچی ریگای لى نه گرتم؟ بۆ له گه لمدادوو روو بوو؟ بۆچی کلۆکۆی دلی خۆی هه لنه رشت و کی شه کانی نیوانمانی شی نه کرده وه؟ بۆ دلی په نجاندم؟ بۆ وزه ی ئه وینی خۆی به کار نه هیئا؟ په نگه هه ر خۆشی نه ویستبیتم!» به لام تاوانی ئه و هه رچییه ک بوو سو لانه وه ی ماچی ئه و گه نجه غه واره یه له سه ر روومه تم هه روا مابوو و من

ههستم پي دهکرد. ههتا له هايدلبيرگ نزيکتر دهبوومهوه پروونتر ميږدهکهم دههينايه بهر چاوی خوّم و دیداری داهاتوومانم سامناکتر دههاته بهرچاو، بهخوّم گوت: «ههموو شتيکی بۆ باس دهکهم. ژاری ئهو تاوانه به فرميّسکی پهشيمانی لهسهر دلم دسپرمهوه و ئهو ليّم خوښ دهبي.» بهلام خوّم نهمدهزانی ئهم «ههموو شته» که بۆی باس دهکهم چييه؟ برواشم نهمدهکرد ليّم خوښ بي.

که پيّم نايه ژووری ميږدهکهمهوه و پوخساری ئارامی، ئهگهرچي تارادهيهک واق وپمانی پيوه دیار بوو کهوته بهرچاوم، ههستم کرد هيچ شتيکم بۆ گوتن نييه پيی بلیم. چ دانپيدانانیک؟ بۆ چ تاوانیک داواي ليبوردين بکهّم؟ ژاری خهفته و باری پهشيمانی ههروا لهسهر دلم دهمايهوه و ئوقرهی لی دهبريم.

گوتی: «ئهو چ کاریکه؟ من دهمويست سبهيني بيّم بۆ لات.» بهلام کاتيک له پوخسارم پاما، وهک ئهوهی ترسی لی نيشتبني، پرسیی: «چييه؟ چی بووه؟» به زحمهت توانيم ددان به خوّمدا بگرم و نهگريم، تفي زارم قوت دايهوه و گوتم: «هيچ نييه. هيچ نهبووه! ئيتر ليّره بيّزارم، بابگهريّينهوه! ئهگهر دهلوئ با ههر سبهيني وهری بکهوين! دهچينهوه بۆ لای مال و حالهکهمان، بۆ ولّاتی خوّمان!» ماوهيهک راوهستا و چاوی له پوخسارم بری. ئاخري گوتی: «بۆ پيّم نالّی چی پرووی داوه؟»

بي ئيختيار سوور ههلهگهپام و سهرم داخست. شوينهواری زویری و توورپهيم له چاوانيدا دی. ئهو فکر و خهيالانهی له زهينيدا زهق دهبوونهوه ترسيان دهشکانده نيو گيانم و به وزهيهکی درؤ و حاشا کردنهوه که له خوّمدا پيّم شک نهدههات گوتم: «هيچ نهبووه. تهنيایي بيّزاري کردووم و ئيتر تاقهتم ليّپراوه. زورم بير له ژيانمان و له تۆ کردهوه. زور له ميژّه خوّم به تاوانبار دهزانم و ئهگهر تۆ ليّم خوښ نهبي ژيان لهبهر چاوم تاريک دهبي. بۆچی لهگهلم ديی بۆ جيگايهک که ههزت لی نييه؟» دووپاتم کردهوه: «زور له ميژّه دهرهق به تۆ خوّم به تاوانبار دهزانم!» ديسان فرميّسک له چاوّمدا قهتيس ما. «بابگهريّينهوه بۆ گوندهکهمان، بۆ ههميشه!»

به ساردی گوتی: «ئاخ، خوښهويستهکهم، تۆخودا دهست لهو یاری ههست و سۆزه ههلهگره. ئهوهی که دتهويی بگهريّينهوه بۆ لادی زور باشه. چونکه ئيتر

پارهیهکی زۆرمان بۆ نهماوتهوه. بهلام ئهوهی که گوتت بۆ ههمیشه ئهوه خهون و خهياله. دلنایام له گوند ماوهیهکی زۆر تاقهت ناهینی. ئیستا وهره چاییهک بخۆ با حالت بیتهوه سهرخۆ.» باسهکهمان بهو پرستهیه کۆتایی پێ هینا و ههستا بانگی پیشخزمهتهکه بکات.

ئهو خهیاڵانهی که وی دهچوو سهبارهت به من له میشکیدا بی دهمهینایه بهر چاوی خۆم و به دیتنی چاوی پر له گومان و حاله شیواوهکهی، پیموابوو سهبارهت به من بیر دهکاتهوه و بیریکی تال و پرش میشکی تهنیوه، خهم دایدهگرتم و له دلی خۆمدا دهمگوت: «نا، ئهو ههز ناکات و ناتوانی له حالی من تیبگات!» گوتم دهچم بۆ لای کورپهکهمان و بهو بیانوو بهجیم هیشت. تهنیا دهمویست به تهنیا بم و بگرم.

نۆ

ماله چۆل و هۆلهکهمان له نیکۆلسکایا که ماوهیهکی زۆر بوو گهرم دانههاتبوو، دیسان گیانی تیگهپرایهوه، بهلام دانیشتووایی ههروا مات و دل مردوو بوون. خهسووم نهماوو و ئیمه دوو کهس وشک و بی ههست پیکهوه بووین. نهک له بیر پیکهوه بوون و چیژ وهرگرتندا نهبووین بهلکوو به پیچهوانه ئهو تهنیاپییه زۆریشی ئازار دهدا. زستانمان زۆر به دژواری پابوارد. به تایبتهت بهو هۆیهی که نهخۆش کهوتم و تازه دواي له دایک بوونی دووههم کورمان بوو بریک چاکتر بوومهوه. پیوهندیم لهگهڵ میردهکهه ههروا دۆستانه بهلام زۆر ساردوسر بوو. راست وهک ئهو کاتهی له شار بووین. بهلام له گوند، ههموو تهختهی چیوفهپرسی تهرکی ژوورهکان و ههموو دارودیوار و قهنهفهکان بۆ من بیر هینهروهی رابردوو بوون و وهبیری دههینامهوه که له رابردوودا چیم له دهست داوه. دهگوت بی ریزییهکی گهره له نیوانماندا ماوه که بۆ بهخشین نابێ. وهک ئهوه وابوو من لهسهه تاونیک سزا بدات که وای دهنواند زۆر کهمهترخهمانه و به سههساردییهوه چاوی لی بکات. ههلبهت داواي لیووردن و بهخشین نابهجی

نەبوو. سزادانى من تەنيا بۇ ئەوۋە بوو كە ئەو ئىتر وەك پابردوو سەرتاپاي
 وجوودى و تەواۋى پۇخى خۇى بۇ من تەرخان نەدەكرد. بەشتىكى پۇخى خۇى
 نەك ھەر بۇ من بەلكوۋ بە ھىچ كەس و ھىچ شتىك نەدەدا. دەتگوت ئىتر پۇخى
 نىيە تاكوۋ گيانى پى بكات بەبەرى كەسىكدا. ھىندى جار پىموابوو تەنيا وا
 دەنوينى كە ئەو جۇرەيە و بۇيە وا دەكا تاكوۋ من ئازار بدات. دەنا ھەستى
 پابردوو ھىشتا لە ناخيدا بە ئاگايە و ھەولم دەدا بىجوولنىم تاكوۋ راز و
 نەينىيەكانى ناخى وەدەربخات و بىتە زمان. بەلام ھەموو جارېك وەك ئەوۋە
 وابوو كە لە دەست يەكلى رابكات و پىي وابى لەگەلى يەكپەنگ نىم و تەنيا بە
 روالەت وادەنوينم و دەترسا دركاندى خۇشەويستى و نەينىيەكەى قۇر و بى تام
 دەرچى. روانىن و لەبىزى ئاخافتنى دەيگوت: «من ھەموو شتىك دەزانم. ھەموو
 شتىك! قسە كردن بى كەلكە. ئەوۋە دەتەوئ پىمى بللى من لەو سەرى دىمەوۋە.
 ئەوۋەش دەزانم كە بە زمان شتىك دەللى و كارەكانت پرويان لە شوينىكى ترە.»
 سەرەتا ئەو لە يەكپەنگى ترسانەى ئازارى دەدام. بەلام دواتر پىي راھاتم و زانىم
 كە كىشەى ئەو شىواندى سەداقەت نىيە بەلكوۋ ئەوۋەيە كە جگە لەو ھەستە
 پىويستى بە ھىچ سەداقەتتىكى تر نىيە. ئىستا ئىتر من زمانم نەدەگەرا كە كتوپر
 بللم خۇشم دەوئى يان داۋاي لىبكەم دۇعام لەگەل بخوئى يان بەلامەوۋە دانىشى و
 پيانۋى بۇ بژەنم. جۇرىك بەللىنى خووخدە و ھەلسوكەوتى باش لە نىوانماندا
 دامەزرا بوو. ھەركام وەك خۇمان دەژيائىن. ئەو سەرقالى كارەكانى خۇى بوو كە
 من ھەستم نەدەكرد پىويستم پىيانە و ھەز بكەم يارمەتتى بدەم يان لەو ئىشەدا
 بەشدار بم، خۇشم لەگەل كات بە فېرۇدان راھاتبووم كە بە پىچەوانەى پابردوو
 ئىتر ئەو نارەزايەتتى دەرەدەبرى و خۇى پىوۋ نارەحەت نەدەكرد.
 مندالەكانىشمان ھىشتا لەوۋە چكۆلەتر بوون كە ئىمە يەك خەنەوۋە و دلمان
 پىكەوۋە گرى بدەنەوۋە.

بەھار ھات و كاتيا و سۇنيا ھاتن تاكوۋ ھاوين لە گوند بمىننەوۋە و نۆژن
 كردنەوۋە و گەورە كردنەوۋە بىناكەى نىكۆلسكاي پىويست بوو و كاروبارى
 بىناسازى دەستى پىكرد. ئىمەش مالوۋكوچمان بۇ پۇكروۋسكۇفيا گويستەوۋە. مالە
 كۈنەكەى پۇكروۋسكۇفيا ھەر وەكوۋ پىشوو وابوو. ساباتەكە و ئەو مىزەى

دەنووشتایهوه و پیاوۆکەش هەر له هۆڵە تاوگرەکه بوو، ژوورەکهەم به پەردهی سپییهوه، دهتگوت خهونهکانی کاتی کچینیم لهویدا خۆیان ههشار داوه و خهوتوون. دوو قهرهویڵه له ژوورەوه بوون. یهکیان تهخته خهوی ئهوه کاتهی خۆم بوو که ئیستا کاکووشای خرپنهم لهسهر دهخهواند و ئهوی دیکهشیان بێشکهیهکی چکۆله بوو که دهموچاوی خر و چکۆلهی قانیا له نیویدا دیار بوو. شهوانه دواي ئهوهی خاچی کورپهکانم دهکیشا زۆرجار له نیوهراستی ژوورەکه به ئارامی رادهوهستام و له ناکاو وینهگل و بیرهوهیری پر خهیاڵی رابردوو، دیمهنی یادهوهری قهديمی و پروداوی فهرامۆش کراوی کاتی مندالی و کاتی عازهبیم له ههموو سووچ و قوشبني دیوار و بن پهردهکان دههاتنه دهري و دهنگه قهديمییهکان گۆرانییهکانی سهردهمی جیحلیی منیان دهگوت. ئهم وینه خهیاالیانه و ئهم گۆرانییه دلزوین و شیرینانه له کوێ مابوونهوه؟ ئهوه هیوا و ئاواتانهی که سهردهمیک به پووج و بی بنهمام دهزانين ههموویان هاتبوونه دی. خهون و خولیا ونبووکانم له تهوموژ و پهڕیشانییدا ببوونه راستهقینه و راستهقینه وهکوو ژیانیکی پر کیشه و نالهبار و خالی له شادی و هیواي لی هاتبوو. ههموو شتیکی به شیوهی پیشوو بوو. باخهکه ههروا له پهنجهرهی ژوورەکهوه دیاربوو و باخچهکه و توولهپیی تهنیشتی و کورسییه کۆنهکه که له قهراغ شیوهکه ههلهکوتبوو. چریکهی بولبولان وهک رابردوو لهلای ئافزێلهکهوه دههاته گوی و یاسه بنهوشهکه بالای به گول داپۆشراوو و مانگه شهو وهک ئهوه سهردهمه مال و باخهکهی تریفهباران دهکرد، لهگهڵ ئهوهشدا ههموو شتیکی گۆرانی بهسهردا هاتبوو و ئهویش لهگهڵ ئهوهی ترسناک بوون، جیی باوهڕیش نهبوون! ئهوه شتانهی که دهکرا زۆر دلگر و نزیک بن ههمووی ساردوسر و دوور بوون. من و کاتیا وهک رابردوو به بیدهنگی له هۆلهکه دادهنیشتين و باسی ئهومان دهکرد. بهلام دهموچاوی کاتیا به پیچهوانهی رابردوو چرچولۆچ و زهردهل بوو و بریقهی شادی و هیواي ئهوه پۆژانه جیی خۆیان دابوو به ههستی هاودهردی و دلسۆزی و کهسهه.

دلمان ئیتر وهک رابردوو لیۆرپژ له سۆز و تاريفاتی ئهوه نییه، بهلکوو به خوین ساردییهوه داوهیری لهسهه دهکهین و ئیتر سههمان لهوه سوورنامینی که

چيمان كردوو شايانى بهخته و هرييه كى لهو شيوه بين. ئيتىر حەزمان لى نيه
 بىروپاي خۇمان دەريپىن. وەك پىلان داپىژان بە سرتە قسە دەكەين و بۇ
 سەدەمىن جار بە خۇمان دەلەين چى بوو كە كارەكە بەو جىگايە گەشت؟
 مېردەكەشم ھەر بەو شيوہيە بوو، تەنيا لۆچى نيوان برۆكانى قوولتر بوو و
 مووى سىپى لاپوومەتى زياتر بوو، نىگاي وردىن و مووقەلەيشى كە سەردەمىك
 لە ھىچ خافل نەبوو ئىستا لەژىر پەردەى ناروونى خەيالدا شاردرابوو و پارىزى
 لە چاوانى من دەكرد. منىش ھەر ئەووم كە بووم تەنيا ئەوئەندە نەبى دلم لە
 ئەشق و خۆشەويستى خالىيە. پىويستم بە ھەست و سۆز نيه و لەخۆم پازى
 نيم. سۆزى ئايىنى و حال لىھاتنى ئەشق و پەزايەت لە جوانى ژيان لەبەر چاوم
 بۇ رابردوويەكى زۆر دوور گەرابوونەو و دەتگوت ئيتىر مەحالە پىيان بگەم. ژيان
 و ئاسوودەيى بۇ ھاورەگەز، كە سەردەمىك بە كاريكى درووستم دەزانى و
 لايەنگرى بووم، ئەمپۇ زۆر بە دژواری تىي دەگەيشتم. ژيان بۇ ھاورەگەز، لە
 جىيەك كە حەزم لە ژيان بۇخۆشم نيه ئيتىر چ مانايەكى ھەيە؟

لەو پۆژەوہ كە چووين بۇ پترزبۆرگ مۆسىقام ماچ كرىبوو و نابوومە ئەو لاوہ.
 بەلام ئىستا پيانۆ قەدىميەكە و دەفتەرى كۆنى نۆتەكان سەر ھەواى
 خستبوومەو و دلى بە ئاگا ھىنابووم.

پۆژىك كە نەخۆش بووم و لە مالى بە تەنيا مابوومەو، سۆنيا و كاتيا لەگەل
 مېردەكەم چووبوون بۇ نىكۆلسكايە تاكوو سەردانى كاروبارى بيناسازيە تازەكە
 بكەن. مېزى چايى خواردنەو ئامادە كرابوو. چوومە خوارى و گوتم باھەتا ئەوان
 دەگەرپنەو ھىندىك پيانۆ بژەنم. چوومە پشت پيانۆكە و دەفتەرى نۆتەى
 سۆناتم quasi una fantasia كرىو و دەستم كرد بە ژەنين. ھىچ كەسم
 نەدەدى و تەپەى پىي كەسم نەدەبىست. پەنجەرەكان بەرەو پرووى باخەكە
 كرابوونەو و دەنگى مۆسىقا، دلەھژىن و پىر شكۆ ژوورەكەى داگرتبوو. بەندى
 يەكەم كۆتايى پى ھىنا و بى ئىختيار و بە پىي خووخدەى قەدىم ئاورم بۇ لای
 ئەو سووچە دايەوہ كە ئەو لە رابردوودا لىي دادەنىشت و گوئى بۇ ئەو ئاھەنگە
 رادەگرت كە دەمژەنى. بەلام ئەو لەوئى نەبوو و كورسىيەكەى كە لە مېژبوو لە
 جىي خۆى نەجوولابوو، خالى بوو. لك و پۆيى چروپ و بە گول داپۆشراوى

ياسى بنهوش له بهر پرشنگى زيرپىنى خورى دهمه و ئيواره له په نجه ره كه وه ديار بوو فينكايى شنهى باى ئيواره دهاته ژوورى. ههردوو ههنيشكم له سهر پيانوكه دانا و دهموچاوم نايه سهر له پى ههردوو دهستم و به گووى قوولى بيروخه يالدا رۆچووم. ماوهيهكى زۆر بهو شيويه مامه وه و رابردويهك كه ئيتر نه ده گه پرايه وه به دلتهنگى مروورم كرده وه، شهرمانه ههولم دها وينهيهك له داهاتوو بهينمه بهرچاوى خوم، بهلام دهتگوت هيچ شتيكم له پيش نيه و دهركاي داهاتووم لى داخراوه. دهتگوت هيچ تاسه و هيوايه كم نه ماوه. به ترسه وه سهرم ههليئا و به خومم گوت: «يانى ژيانم گه يشتوته كوتايى؟» بو ئه وهى ئيتر بير نه كه مه وه و ههموو شتيك له بير بهرمه وه ديسان دهستم كرده وه به پيانو ژهين. ههه ئه وه بهندهى "ئاندانته"م ليدايه وه. له دلى خومدا گوتم: «خودايه، ئه گه ر خه تابارم ليم خو شبه. يان سه فاي رۆحم بو بگيريه وه. يان رينمايم بكه چ بكه م؟ چون ده بى بژيم؟» خره ي تايه ي فهيتوونيك له ريگاي خيزريژ كراوى بهر پليكانه كانه وه هاته گوئ. پاشان تريه ي ههنگاويكى ئاشنام بيست، به پاريزه وه به ژير ساباتكه دا دههات و راوهستا. بهلام ئه وه ههنگاوه ئاشنايانه ئيتر ئه وه ههسته ي رابردوويان له دلمدا هه لئه گيرساند. كه كوتاييم به ژهينى ههواكه هينا تريه ي ههنگاوه كه هاته پشت سهرم و دهستى نايه سه رشانم.

گوئى: «كارىكى باشت كرد ئه وه سوناته ت ژهنى!»

من بيدهنگ بووم.

— «چاييت نه خواردوته وه؟»

سهرم له قاند كه نا و پرووم بولاي وهرنه سووراند تاكوو شوينه وارى په شوكان كه به روخسارمه وه دياربوو نهيبينى و لى بشارمه وه.

گوئى: «ئهوان ئيستا دهگه نه وه. ئه سپه كه چه مووش و كوره گوئ بوو هه ليده تيزاند. له كاروانه ريكه چووينه دهري ئيتر ئه وان دابه زين و گوتيان به پيان ديينه وه.»

گوتم: «له سهريان راوهستين!» پاشان چووم بو ژير ساباتكه بهو هيوايه ي به دوامدا بيت بو ئه وئ. بهلام ئه وه حالى منداله كانى پرسى و چوو بو ژووره كه يان. ههنته شى ئه وه و دهنگه دلنشينه كه ي جاريكى تر ههسته ي هيوابرآوى له دلم دوور

خستەوہ. لە دلی خوڤدا گوتم: «ئیتەر چیم لە خودا دەوی؟ ئەو پیاویکی باش و میهرەبانە. باوکیکی باش و میردیکی دلسۆزە. من نازانم ئیتەر چ کەمایەتیەکم ھەیە؟» چووم بۆ بەر سابات و لەژێر پەردە ی ساباتەکە، لەسەر ئەو کورسییە دانیشتم کە پوژیک لەسەر ئەو رازی دلمان دەرپرێبوو و پوڤحمان پیکەوہ گری دابوو. خۆر بە تەواوی ئاوا بووبوو و ھەوا خەریک بوو تاریک دادەھات. ھەوریکی بەھاری، رەش و سووک، بالی بەسەر مال و باخەکەدا کیشا بوو. لە نیوان ساقەتە ی ئەستووری دارەکانەوہ سنووری نیوان ئاسمان و زەوی لە شوقی روو بە تاریکی ئیوارەدا بە روونی دەبیندرا و ئەستێرە یەکی چکۆلە ساریوہ ی کزی خو ی دەست پیکردبوو. لە سەرووی ھەموویانەوہ ھەوریکی سووک پەلی ھەلخستبوو و ھەموو شتیک گوزارشتی لە بارانی داھاتوو دەکرد. بایەکە ی خستبوو و گەلایەک و تەنانەت لقا گایەک نەدەجوولایەوہ. بەرامە ی یاسی بنەوش و چرو ی بلالووکە کویلە فەزای باخ و ساباتەکە ی داگرتبوو، وەھاشی داگرتبوو کە دەتگوت ھەوا سەرتاسەری بۆتە گولستان و بۆن و بەرامەکە ی ھیندی جار کز و ھیندی جاریش ھەناسەکیشی مەست دەکرد. پیاو ھەزی دەکرد چاوی بقووچینی و ھیچ نەبینی و تەنیا ئەو بۆن و بەرامە دلگر و شیرینە پر بە سییەکانی ھەلمژی. بنجی ھیشتا گول نەکردووی کەو کەو و گولەباخ لەسەر خاکی تۆخ و تازە تەکمیش کراوی باخچەکە بەبی جوولە ریزیان بەستبوو و دەتگوت دەیانھەوی لە لاجامە ی سپی و تازە داتاشراوی دەوری خویان بە زۆر وەسەر بکەون. بۆقەکان گەرمیان کردبوو ئاوازیان بۆ یەکتر دەساندەوہ و بەر لەوہ ی باران بەسەر ھەسێلەکەیاندا بباری جەخاری دلیان بە قیرەقیری گوی ئازاردەر بەرەو ئاسمان دەنارد. بولبولەکان بە نۆرە دەیانخویند و لەم چل بۆ ئەو چل دەفرین و فرەفری بالیان دەھات. لەم بەھارەدا دیسان بولبولیک ھەولێ دەدا لە نیو بنجە گولیکی بن پەنجەرەکەدا جی خوش بکات و کاتیک من ھاتم بۆ بەر ساباتەکە ترسا و ھەلفری، چوو لە پشت دارەکانی قەراغ رینگاکە نیشتەوہ و چریکە ی خویندنی وەک ھۆنراوہ یەکی مرواری لە گەرووی دایە دەری و لە چاوەروانی وەلامدا بیدەنگ بوو.

منیش ههولم دها ئاسوودهیی به دهست بهینم و چاوهروان و هیوادار بووم که رووداوێک روووبات.

مێردهکهه له قاتی سهڕێ هاته خوارێ و له په نامدا دانیشته.

گوته: «سه رتا پیا یان دهخووسی ههتا دهگه نهوه.»

گوتم: «به لێ!» ئیتر ههردوو کمان بێدهنگ بووین.

سریوهی با نه دههات و خێوهتی ههوری رهش جار له گه ل جار نهوی ده بووه و هه موو شتی که به ردهوام بێدهنگتر و پر بهرامه تر و بی جووله تر ده بوون. له پر دلۆپییکی گه و ره داوهری و کهوته سه ر خێوهتی ساباته که و دلۆپییکی تر کهوته سه ر رینگا خیزرێژ کراوه که و دوا ی ئه و په یتا په یتا دلۆپه کان به سه ر بنجی پر گه لای گیاهه ویداردا بارین. به دوا ی ئه ویشدا رێژنه یه کی ساردی گوپاله باران سه ربان و رینگاوبانی خووساند و پلووسک و لووساوکانی خسته کار. بولبوله کان و بۆقه کان به ته وای بێدهنگ بوون و جگه له خرمه خرمی نه رمی باران هیچ دهنگییکی تر نه ده بیستراو و به هوی شیدار بوونی هه واه دهتگوت دهنگه که زۆر له دووره وه دی. چۆله که یه ک که له نیو لکی وشکه لای دارهکانی نزیک ساباته که دا خوی هه شاردا بوو جریوهی خوی به دوو نۆته ی یه کسان په یتا په یتا به ره و ئاسمان ده نارد.

له گه ل ئه وهی ههولم دها رایگرم گوتم: «بو کوی ده چی؟ ئیره به و خوشییه، بو لیره نامینی ته وه؟...»

گوته: «ده بی چه تر و جزمه یان بو بنیرم.»

— «گوپیان مه دهیه! بایی زه حمه ته که ی نابێ. رێژنه یه که زوو خوشی ده کاته وه!» مێردهکهه به نیشانه ی قه بوول کردن سه ری له قاند و له پال لاجامه که دا دانیشته یان. من قۆلم نایه سه ر لیواری ته ر و لووسی لاجامه که و سه رم به ره و ئاسمان به رز کرده وه. بارانی فینک به شیک له قژ و لاملمی ته ر کرد. هه ور بالی به سه ردا کیشابووین و جار له گه ل جار پرژوبلاو ده بوونه وه و ئاسمان پروون ده بووه. خرمه خرمی رێژنه جیی خوی دا به تر په ترپی دلۆپه ی دانه دانه که له ئاسمانه وه به سه ر لک و گه لای دارهکاندا ده تکان. قیره قیری بۆقه کان دیسان له خوار رینگا که وه دهستی پیکرد و بولبوله کان له هیلانه و په نا و په سیو هاتنه ده ری و

چریکه‌یان له په‌راوپه‌ری باخه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه. له نیو دوه‌ن و بنجی چروپری گیا و گوله‌کاندا که گه‌لا و لقه‌کانیان ئاوی لی ده‌تکا، هەر جاری له لایه‌که‌وه ده‌یانخویند و بانگی یه‌کتریان ده‌کرد. له‌بەر چاوی ئیمه هه‌موو شتیکی پرووناک بوو.

ئهو له‌سەر لاجامه‌که دانیشت و ده‌ستی به قژه تهره‌که‌مدا هیئا و گوتی: «به‌زیاد بی به راستی هه‌وایه‌کی خوشه و که‌یفی له‌لایه!»
 ئهو ده‌ست به‌سهردا هیئان و لاواندنه‌وه‌یه‌ی زیاتر وه‌ک لومه ده‌چوو. هه‌زم ده‌کرد ده‌ست بکه‌م به‌گریان.

دیشان گوتی: «پیاو ئیتر چیی ده‌وی؟ من ئیستا هینده دلخوشم که هیچ شتیکی دیکه‌م له‌خودا ناوی. به‌خته‌وه‌ریش له‌وه زیاتر هەر نابی.»
 له دلی خومدا گوتم: «ئهو کاتانه جوړیکی تر قسه‌ت ده‌کرد! ده‌تگوت هەر چه‌نده‌ش به‌خته‌وه‌ر بی هه‌میشه شتیکی دیکه‌ت ده‌وی و دلت بوی ده‌کورکینی، به‌لام ئیستا تو ئارامی و له هه‌موو باریکه‌وه‌رازیی، که‌چی ئیستا من هه‌ستی په‌شیمانیه‌ک له‌سەر پوحم قوورسای ده‌کات: ئهو داخ و هه‌سره‌تی په‌شیمانیه‌ی له‌ناخدا په‌نگی خواردوته‌وه، بوته‌باریکی قورس و به‌دان پیدانانیک له‌سەر دلم سووک نابی!»

گوتم: «زور دلخوشم که تو ئه‌وه‌نده دلشادی و هه‌موو شتیکی له‌بەر چاوت ئه‌وه‌نده جوانه و خه‌میشم هی ئه‌وه‌یه که هه‌موو شتیکی له‌ده‌ره‌وه‌ی من جوان و دل‌بزوینه به‌لام له‌ناخدا هه‌موو شتیکی دلته‌زین و ناساز و ناقیسه. هیچ شتیکی کامل نییه و هەر شته‌ی شتیکی که‌مه. یانی په‌نگه‌تو هیچ خه‌میکت نه‌بی و بو وینه داخ و مخافه‌تیکی رابردوو مه‌یلت بو به‌هره‌مه‌ند بوون له‌سروشت پمووده نه‌کات؟»

ئهو که خه‌ریکی لاواندنه‌وه‌م بوو ده‌ستی له‌سەر قژم لابرده و توژی بیده‌نگ بوو، پاشان به‌له‌بزیکی که ده‌تگوت هه‌ول ده‌دات شتیکی رابردوو وه‌بیر خوی به‌هینیته‌وه گوتی: «له‌رابردوودا، به‌تایبه‌ت له‌به‌هاردای بو منیش پینش هات. منیش شه‌وانه به‌خه‌به‌ر ده‌مامه‌وه و به‌هیوای هاودلی و دوستایه‌تی که ئهم هاودلی و دوستایه‌تییه زور هاوده‌می چاک بوون!... به‌لام ئهو کاته ژیانم له‌بەر ده‌مدا بوو

و ئەمڕۆ هەموو شتێکم ناوەتە پشت سەرم و لە دەستم دەرچوو. بەلام پازیم و
 ھەر ئەوەشم بەسە! ئەم پستەییە دواشی بە دڵنیاوییەکی ھێندە زۆرەو دەربری
 کە ئەگەرچی بیستنی ژانی بە دڵدا دەھینا بەلام پیموایوو راست دەکات.

پرسیم: «ئێتر چ ئارەزوویەکت ھەیە؟»

لە ھەستەکی من تیگەیشتم و گوتی: «ھیچ، من شتی مەحالم ناوی.» دەستی بە
 پرچەکاندا ھینا وەک ئەوەی مندالیک بلاوینی درێژە بە قسەکانیدا: «تۆ ھەز
 دەکەیت سەرت تەر بێ، ئێرەیی بە گیاوگژ و گەلاکان دەبەیت کە باران
 خووساندوونی. تۆ ھەز دەکەیت گەلا و گژوگیا بێ و باران بتخووسینی، ھەرودھا
 ببیتە بارانیش و بەسەریاندا بباری. من ھەر بەو ھۆیە پازیم لە گەلاکان و
 گژوگیا و باران وەک هەموو شتە جوان و نەشە بەخش و دلبزۆینەکانی دنیا
 بپروانم و ئۆخژن و شادی دلم دابگرێ.»

بە دڵیکی کەلاوپیژ لە ھەم و ئازارەو پرسیم: «ئاخ بۆ ھیچ شتێکی رابردووش
 ھەڵناکیشی کە لە دەستت دەرچووبی؟»

دیشان چوو لە دەریای بیر و خەیاڵەو و ماوەیەک بێدەنگ بوو. دیتم دەیهەوێ
 زۆر راستوێژانە وەلامم بداتەو.

سەری ھەلینا و تەنیا گوتی: «نا!»

پرووم وەرگێرا و چاوم لە چاوی بری و گوتم: «نا، ئەو راست نییە. نابێ راست
 بێ. مەگن دەبێ ئاخ بۆ رابردوو ھەڵنەکیشی؟»

دیشان دووپاتی کردەو: «نا، من زۆر لە رابردوو پازیم و شوکری خودا دەکەم و
 قەت بۆی بە داخەو نەم.»

گوتم: «تۆ ھەز ناکەیت بگەرێنەو بۆ رابردوو و ئەوەی کە ھەمانبوو؟»

پرووی لە من وەرگێرا و لەگەڵ سەیر کردنی باخەکە گوتی: «ئەمە وەک ئەو وایە
 بایم لێ بروی و ھەلفرم. شتی وا ناگونجی!»

«ئەو ناتەوێ ھەڵەکانی رابردوو راست بکەیتەو؟ یانی بە ھۆی ئاکاری
 رابردووتەو خۆت سەرکۆنە ناکەیت؟ لۆمەیت منیش ناکەیت؟»

«قەت! باشتر لەوەی گۆزەرا ناگونجی و مەحالیشە.»

دەستىم لەسەر دەستى دانا تاكوو سەرى وەرسووپىنى و چاۋ لە من بىكات، گوتىم: «گوئى بگرە بزانم! بۆچى قەت پىت نەگوتىم كە حەز دەكەى ئەو جوۋرە بژىم و ھەلسوكەوت بىكەم كە بە دلتە؟ بۆچى ئازادىت كىردىم؟ لە حالىكا من نەمدەتوانى كەلك لەو ئازادىيە وەرگرم؟ بۆچى رىنووينىت نەكردىم؟ ئەگەر بتووستبايە، بتخستبايەمە سەر رىگايەكى باش و دروست ئەم بارودۇخە پىش نەدەھات! قەت ئاۋاى لى نەدەھات!» گلە و بناشتىكى بەردەوام بە قسەكانمەو ديار بوو. رىقەك لە دەنگىدا قوولپى دەدا و ھىچ شوئىنەوارىكى لە ئەشقى رابردوو پىو ديار نەبوو. بە سەرسووپمانەو پووى تىكردىم و پرسىي: «مەبەستت چىيە؟ "چۆن" ئاۋاى لى نەدەھات؟ ئەوھى بوو ھەمووى باش بوو.» بە پىكەنىنەو دووپاتىشى كىردەو: «بەلى، زۆر باش بوو!»

بە چاۋى فرمىسك تىزاوھو لە دلى خۇمدا گوتىم: «يانى بە راستى تى ناگات؟ يان لەو خراپتر نايەوئ تى بگات؟»

لە ناكاو دەنگى ھەلپرى: «دەپرسى چى بوو؟ ئەوھى كە من دەرھەق بە تۆ تووشى تاوانىك نەبووم بەلام تۆ بە سەرساردى و كەمتەرخەمىت و تەنانەت بە سووكايەتى خەرىكى سزام دەدەى ئاۋا بوو كە من بى تاوانم و تۆش ئەوھى بە لامەو خۆشەويست بوو لىت زەوت كىردىم!»

لەگەل ئەوھى واى دەنواند كە لىم تىدەگات گوتى: «تۆ دەلىي چى، خۆشەويستەكەم؟»

«نا، لىم گەرپى با كوئوكۆى دلم ھەلپىژم... تۆ ئىتر متمانەم پى ناكەى، ئەشقى رابردووت لە من ساندۆتەو و تەنانەت بە شياۋى رىزىشم نازانى. چونكە من، كاتىك بىر لە رابردوو، يانى سەرەتاي ھاوسەرگىرىمان دەكەمەو و ئىستا لە پال رابردوودا دادەنىم ناتوانم برۋا بىكەم كە خۆشت دەوئىم. نا، قسە مەكە. من دەمەوئ ئەوھى سالانىكە لەسەر دلم بۆتە وەرھەم و ئازارم دەدات، ھەلپىژم. تاوانى من بوو كە لە ژيان بى ئاگابووم و تۆش ھەروا وىلت كىردىم و رىگات نەخستە بەرپىم تاكوو خۇم بىچمى كرىت و دزىوى ژيا بدۆزمەو... ئىستا تاوانى منە كە ئەوھى دەبى بىناسم بە تەنيا ناسىومە و نرىكەى سالىكە بە چىنگ و ددان بەربەرەكانى دەكەم كە بگەرپمەو بۆلات و تۆ بەردەوام لە خۆت

دهتاراندم و وات دهنواند كه تى ناگهى چيم دهوى؟ ئىستا رەفتارت واى لىهاتوو
كه تەنانەت ناكړى سەرکۆنهشت بكه و لهو نيوەدا منم كه هەم تاوانبارم و هەم
چارەپرەش. بەلێ، تۆ دتهوى ديسان بمخهيتە سەر پىگايەك كه داو و تەلەيه
بۆم و شتيكى واى نەماوه كارەساتيكي رەش بەسەر من و تۆدا بيئي.»
بە واقورمان و نيگەرانييهوه سادقانه گوتى: «چۆن؟ تۆ چۆن بەو ئاكامه
گەيشتي؟»

«تۆ نەبوو هەردويى دتگوت و بەردەوام دووپاتت دەكردهوه، كه من بەم
ژيانەى ئيره پانايەم و دەبى برۆم و ديسان دەبى سى مانگەى زستان لەو
پترزبۆرگە بەقورپ گىراوه پايبويرين كه لىي بىزارم؟ بە جىي ئەوهى دەستم بگرى
و يارمەتيم بەدى، لە يەكڤلى وەرەزى و لىي پادەكهى و خۆشەويستى پابردووت
لە بير برىوتەوه. ئاخري دەزانم ئەو كاتەى بە يەكجارى دەرپووخيم تۆ دلخۆش
دەبى و دەست دەكهى بە سەرکۆنه كردنم كه پيم لى هەتله بووه.»
بە رايوژيكي رەق و ساردوسر گوتى: «بەسيكه! ئەو قسانەى ديكەى هيچى
دروست نيه. تۆ هەقت نيه ئەو قسانە بكەى! ئەو قسانە نيشاندەرى نياز
خراپىي تۆيه. دەرى دەخات كه...»

«كه تۆم خۆش ناوى؟ بىلێ دەى دە بىلێ...» ئەوهم گوت و فرميسكم هاته
خوارى، لەسەر كورسييهكه دانيشتم و دەسرهيهكم بە بەر دەمچاومەوه گرت.
هەولم دا پيش بەو فرميسكانە بگرم كه لە ناخم هەلدەقوولان و لە دلى خۆمدا
گوتم: «ئەو ئاوا لە حالى من تىگەيشتبوو؟ دەنگيەك لە ناخمدا گوتى "ئەشقى
پابردووى ئيمە كۆتايى پى هاتوو و بە يەكجارى تەواو بووه!"» ليم نزىك
نەبووه و هەولم نەدا دلخۆشيم بداتەوه. ئەو قسانەى بە ئەوم گوتبوو زويىرى
كردبوو. دەنگى ئارام و ساردوسر بوو.

گوتى: «تىناگەم هوى نارازى بوونت لە من چييه؟ ئەگەر مەبەستت ئەوهيه كه
وهكوو پابردوو خۆشم ناويى...»

من هەروا دەسرهكهەم بە بەرچاومەوه گرتبوو گوتم: «ديتووتە؟ خۆت گوتت
پابردوو...» فرميسكم بە خورپتر لە چاوم هەلقولا.

— «باشه، ئەو خەتاي تىپەرىنى زەمانە و خەتاي خۇشمان، چونكە پىربووين. ھەر تەمەنەي ئەشقىكى تايىبەت بە خۇي ھەيە...» گتېكى گرت. پاشان گوتى: «ئىستا چاوپروانى ئەوئى راست و پەوان بىم لەگەلت، با راستىيەكەيت پى بلىم. ئەو سالەي كە تازە تۆم ناسىبوو شەوانە خەو نەدەچووە چاوم و بىرم لە تۆ دەكردەو و ئەشقى تۆم لە دلمدا پەروەردە دەكرد و نەمامى ئەو ئەشقى بەردەوام گەشەي دەكرد. ھەروەھا دواتر لە پىترزبۆرگ و بادىن، كە بۆ ئاودەرمانى چووبووين، شەوانە ھەتا بەيانى نەدەخەوتم بە پىچەوانەي ئەو پۆژانە، بىناي ئەو ئەشقىم دەرووخاند كە مايەي ئازارم بوو. بەلام بە تەواوى خاپوورم نەكرد. ئەو شتەم لى دوور خستەووە كە ئازارى دەدام. بەو شىوہەيە ئاسوودەيى و ئۆقرەم بە دەست ھىنايەو و ھىشتا تۆم خۆش دەوئى. گرىمان بە شىوہەيەكى تر.»

گوتى: «تۆ ئەو بە ئەشقى دەزانى، بەلام بۆ من ئازار و ئەشكەنجەيە. ئەگەر ھەستان و دانىشتن لەگەل خەلكى بە برۋاي تۆ ئەوئەندە كارىكى دزىو و نەشياو و دەبىتە ھۆي كال بوونەوئى پەنگى ئەشقت، بۆچى ھىشتت من بچمە نىو ئەو خەلكەو؟»

— «ئەو پىوئەندىي بە خەلكەو نىيە خۆشەويستەكەم!»

— «بۆچى ئەو وزەيەي ھەتبوو بە كارت نەھىنا؟ بۆچى دەست و لاقت نەبەستم و لە بەندت نەكردم؟ بۆچى لىت نەدام؟ ئەگەر ئەو كارانەت بگردايە من ئىستا بەختەوئەتر دەبووم. دلخۆش بووم و ھەستم بە شەرمەزاري نەدەكرد؛ بەلام ئىستا ئەوئى دەبوو ھۆي بەختەوئەرىم بە تەواوى دۆراندوومەو و لە دەستم دەرچووە.»

دىسان كانىي فرمىسكەكانم تەقىنەو و بە ھەردوو لەپى دەستم دەموچاوم داپۆشى.

لەو كاتەدا سۇنيا و كاتيا بە سەرتاپاي خووساوەو بەلام دەم بە پىكەنين ھاتنەو و خۇيان كرد بەژىر ساباتەكەدا. پىدەكەنين و بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد. بەلام كە چاويان بە ئىمە كەوت بىدەنگ بوون و خۇيان كرد بە ژوورىدا و ئىمەيان بەجى ھىشت.

که ئەوان پڕۆیشتن ئێمە ماوەیەک مەقمان نەکرد. ئەوەی فرمیسکم هەبوو هەلەم وەراند و کۆلۆکۆی دڵم هەلپشت. سەرم هەلینا و چاوم لە روخساری کرد. سەری کردبوو سەر لەپی دەستی و دانیشتبوو و دەویست لە وەلامدا شتیک بلی، بەلام تەنیا هەناسەیهکی هەلکیشا و هەروا سەری لەسەر لەپی دەستی داناوو. «من لێی نزیک بوومەوه و دەستیم لە ژێر پوومەتی دەرھینا و بە دەستمەوه گرت. نیگای ئالۆز و خەمباری لەسەر دەموچاوم گیرسایەوه.

بە جۆریک که دەتگوت بە بیر و خەیاڵەکانیدا دیتەوه گوتی: «بەلێ، ئێمە هەموومان بە تاییبەت ئێوە ژنان دەبێ لە هەموو کەندولەندە دزیو و بی ماناکانە یان تیپەرین تاکوو بگەینە بنەمای پاڤزی ئەو. هیچ کەس باوەر بە ئەزموونەکانی تر ناکات و وەری ناگریت. زۆری مابوو تۆ لە دەریای شیتی و یاریی منداڵانە یان بێیتە دەری کە من بەرەو پوو بوونەوت لەگەڵ ئەوان بە کاریکی باش دەزانم و هانت دەدم. بۆیەش ئازادم کردی و لیت گەرام ئاسوودە بی، تاکوو خۆت هەموو شتیک بئەزمووی و قەیرانی تافی لاویت تیپەرینی و هەستم دەکرد هەقم نییە بتخەمە تەنگەژەوه، ئەگەرچی بۆ من تافی لاوی لەمیژ بوو کۆتایی پێ هاتبوو.»

گوتم: «بۆ ئاوا کاتی خۆت بە فیرو دا و ئەگەر خۆشت دەویستم بۆچی هیشتت من بەو شیوەیه تەمەنی لاویم بە فیرو پروات؟»
 - «چونکه ئەگەر بشتویستبایە نەتەتوانی پروا بە قسەکانی من بکە. دەبوو خۆت ئەو ریگایە ببری و ئیستاش بە تەواوی تاقیت کردۆتەوه!»
 گوتم: «هەمووی هەر بەلگە هیئانەوه! لە رادەبەدەر بەلگەت دەهینایەوه و بەو جۆرە ییویست بوو خۆشت نەویستم!»
 دیسان بێدەنگ بووین.

لە ناکاو هەستا و لەژێر ساباتهکە دەستی کرد بە هاتووچۆ و گوتی: «ئەو قسەیهی کردت زۆر دڵرەقانهیه، بەلام هەقت پێدەدم.» بەرەو پووی من راوەستا و گوتیشی: «بەلێ، هەقت پێ دەدم تاوانی من بوو. من یان دەبوو ئیجازە ی خۆشەویستیم بە خۆم نەدایە، یان سادە و ساکارتر خۆشم ویستبایە.»
 بە شەرمەزارییهوه گوتم: «وەرە با هەموو شتیک لە بیر بەرینهوه.»

«نا، ئەوھى تىپەريوھ ناگەرپىتەوھ. تۆ قەت ناتوانى. ئەوھى لە دەست دەرچوھ تازە ناگەرپىتەوھ...» كاتىك ئەو قسەيەى دەكرد راپوڭى زۆر نەرم و لەسەرەخۆ بوو.

دەستم نايە سەرشانى و گوتم: «بۆ ئىستا ھەموو شتىك ھاتۆتەوھ جىي خۆى؟» دەستى گرتم و گوتىشى: «ئەوھى گوتم "بۆ رابردوو بە داخ نىم" درۆ بوو. داخى رابردوو لەسەر دالم قوورسايى دەكا. خەمى ئەشقىك كە ئىتر بوونى نىيە و ئىتر ناشىبىتەوھ بە راستى دلتەزىنە. تاوانى ئەو زەوالە كىيە؟ نازانم. ئەوينەكە ماوھ بەلام ئەوھ نىيە كە بوو. جىگاھى ماوھ بەلام زۆر كەمپەنگە. ئىتر وزە و ھەوينى رابردووى پىوھ نىيە. بىرەوھرىيەك ماوھتەوھ و قەدرزانين، بەلام...»

قسەكەم پى برى: «نا، شتى وا مەلى... لىگەرپى با ھەموو شتىك وەك رابردووى لىبىتەوھ.» چاوم لە چاوى برى و گوتم: «جا دەگونجى؟ پىم بلى بزەنم دەگونجى؟» بەلام چاوەكانى روون و ئارام بوون و سەرنجى لە قوولايى چاوەكاندا مەلەى دەكرد.

لەگەل ئەوھى ئەم قسانەم دەكرد لە پىشدا ھەستم كرد كە ئاواتەكەم نايەتە دى و ئەوھى لە ئەوم دەوى مەحالە. بزەيەكى ھاتى كە لىوڭ بوو لە سەفا و شىرىنى، بەلام لەبەر چاوم بزەى پىرە پىاوڭ بوو.

گوتى: «تۆ چەندە گەنجى و من چەندە پىرم! ئەوھى لە دلى مندا لىي دەگەرپى ئىتر بوونى نىيە.» ھەر بەو بزەيەوھ گوتىشى: «بۆچى لە خۆرا خۆمان ھەلخەلەتىنن؟» بى ئەوھى قسەيەك بكەم لە تەنىشتى راپوھستام. لە دلمدا ھەستم بە ئۆخژن و ھىمنايەتییەكى زياتر كرد.

درىژەى بە قسەكانى دا: «با ھەول نەدەين درىژە بە ژيانى رابردوو بدەين. بۆ درۆ لەگەل خۆمان بكەين؟ ئىستا كە ترس و سەرلىشىواوى و چەواشە بوونەكانى رابردوو لەنىو چوون، دەبى شوكرى خودا بكەين. ھىچ ھۆيەك نىيە كە خۆمان بخەينە ئازارەوھ. بە رادەى پىويست بەختەوھرىمان بە نەسىب بووھ.» ئاماژەى بە داين كرد كە قانىاي بە باوھشەوھ بوو، ھاتبووھ خوارى و لەبەر دەرگانەى ساباتەكە راپوھستا بوو، درىژەى پىدا: «ئىستا دەبى خۆمان بكىشىنە دواوھ و جىگاي خۆمان بدەين بە مندالەكانمان. سەرى منى برد بۆ لاي سىنگى و

نیوچاوانی ماچ کردم و گوتی: «ئەم ماچە ئیتر ماچی دلدۆراویک نییه. ماچی هاورپییهکی وهفاداره.»

لهو کاته دا شنه ی نهرم و پر بهرامه ی شهوبا له لای باخه که وه دههات جار له گه ل جار دهنگ و خویندنه کان و ههروه ها بیدهنگی شهو خوش و پرشکووتر ده بوو، ئاسمان چرای زیاتری داده گیرساند. من چاوم له ئەو دهکرد و له ناکاو ههستم کرد ئاسووده تر بووم و هیمنایه تی بالی به سه ر دلدما کیشاوه. دهتگوت ئیسیکی ملۆزمیان له نیو برینی جهسته م ده رکیشاوه. له ناکاو به پروونی و ئارامی بۆم ده رکهوت که ئەو ههسته ی له رابردوودا له دلدما بوو وهک ده ورانی رابردوو وایه و ئیتر گه رانه وه ی بۆ نییه، هه ولدان بۆ گه راندنه وهشی نهک بی ئاکامه، به لکوو زۆر پر ئازاریشه. به لام ئیستا بابزانین ئەم ده ورانه ی که له بهر چاوی من تا ئەو راده یه پر به خته وهری بوو به راستی ئاوا شیرین بوو؟ ئاخ ئەو ده ورانه چهنده دوور بوو له بهر چاوم، چهنده دوور!

گوتی: «کاتی ئەوهیه چایی بخۆینهوه.»

ههستاین و چوین بۆ هۆله که. له بهر ده رگانه ی هۆله که تووشی دایه ن بووم که قانیای به باوه شه وه بوو. کوڕپه کهم لی وه رگرت و لاقه سوور و ورده کانی که وه ده ر که وتبوو دامپۆشینه وه. توند له باوه شم گرت و مۆری ماچیکی ناسک و ئارام به پروومه تییه وه نا. دهسته چکو له که ی به قامکی چرچولۆچه وه دهتگوت له خه ودا رایانده ته کیئی، ههروه ها چاوه کانی هه لئنا، به جوړیک که دهتگوت له شتی که ده گه ری و هه ول دها شتیکی وه بیر بیته وه؛ له ناکاو ئەو چاوه چکۆلانه له سه ر پوخسارم گیرسانه وه، چه قیان به ست و ترووسکه ی نیگا له نیویاندا دره وشایه وه. لیوه چکو له و ناسکه کانی له سه ر یهک دانا و به شیه بزه یهک دیسان لیک کرانه وه. ئەوم به سینگمه وه گوشتی و مۆچرکیکی شیرین به سه رتاپای له شمدا میرووله ی کرد. به جوړیک که هه ول م دا له وه زیاتری به خۆمه وه نه گوشت چونکه له وانه بوو ئازاری پی بگات، له دلی خۆمدا گوتم: «ئهمه پۆله ی منه، جگه رگۆشه مه!» پاشان لاقه وردیله کانی و دهسته ناسکه کانی و سه ره چکو له توکنه کهیم ماچ باران کرد. میرده کهم هات بۆلام. خیرا پوخساری مندا له کهم داپۆشی و دیسان پروپۆشه کهم له سه ر لادایه وه.

میردهکه م قامکی به ژیر چهنه ی قانیادا هیئا و گوتی: «ئیقان سیرگی ئیچ»^{۲۰} به لام زوو دهموچاوی ئیقان سیرگی ئیچم داپوشیه وه. جگه له من هیچ کهس مافی نه وه ی نه بوو ماوهیه کی زور چاو له دهموچاوی ببری. چاو یکم له میردهکه م کرد. نه ویش چاوی له من بری و پیده که نی، دوا ی ماوهیه کی زور بو یه که م جار، به شادی و نه شه وه نیگام ئاویته ی نیگای کرد.

له و پوژ به دوا وه باری نه ویندارانه ی ژنومیردایه تیمان کو تای پیهات و ههستی کون و ئاشقانه ی پیوه ندیمان وهک بیره وه رییه کی شیرینی لی هات که ریشه که ی ماوهیه کی زور بوو بو هه میشه ویشک بوو بوو و ههستی خو شه ویستییه کی تازه و قورس و قایم سه بارهت به دوو مندا له که م و باوکی نه وان بوو به بناغه ی ژیانیکی نوئ و به خته وه رانه که چیژ و شیرینییه که ی ههتا نه م ساته هیشتا که م نه بوته وه.

فه ره ههنگۆک

ئاخیزگه: سه رچاوه، ژیده ر.

ئاقریل: هه سیل، نه ستیر، گولاوی به رکانی (استخر)

بووکه له: بوو کوکه، بووکه باخه ی مندا لان.

^{۲۰} قانیا سووکه له ناوی ئیقانه و سیرگی ئیچ یانی "کوپی سیرگی ئیچ و نه وه شیوه یه ک بانگ کردنه به ریزه وه.

بابه خێو: پیاویک که سه‌رپه‌رشتیی منداڵیکی بیکه‌س ده‌گریته ئه‌ستۆ. (پدر خوانده)

باده‌وه: بارینی به‌فر به‌ باوه‌وه و گیژ و خول دانی. (کولاک)
بایه‌لان: ده‌ستباد، ده‌ست بلاو، هه‌له‌خه‌رج.

پزیسک: ورده پریشکه‌ی ئاگر.

په‌رجۆ: مۆجزه (معجزه)

پۆلاکوروژ: بریتی له‌ مروۆفی ئازا و به‌جه‌رگ و خاوه‌ن وزه و توانا.
ته‌قز: ته‌وس، تانه، ته‌شه‌ر.

جانجرووک: بریتی له‌ منداڵی گه‌ره‌زۆک و هاروهاج.

جانکوش: مچیوری کلیسا، خزمه‌تکاری که‌نیسه‌.

جگ: دوگمه‌ی کبیۆرد و پانو و ته‌خته‌کلیل و...

چپر: دارستانی پر دارو ده‌وه‌ن، چروپر.

چه‌چه‌قه: گیایه‌کی گول شینه له‌نیو گه‌نمدا ده‌رووی و بو ده‌رمان ده‌بی. (افسنتین)

چه‌که‌کی: شه‌مشه‌مه‌کویره، پارچک.

خویان: کلۆشی گیره‌کراو و کوگا‌کراوی سه‌ر خه‌رمان که ئاماده‌ کرابی بو شه‌ن کردن.

خووسار: سیخوار، خویز، خووس.

دایه‌خێو: ژنیک که سه‌رپه‌رشتیی منداڵیکی بیکه‌س ده‌گریته ئه‌ستۆ. (مادر خوانده)

دله‌دوا: نیگه‌ران و دل نه‌حه‌ساوه. (دلوایس)

دوو‌حاجه: دوو‌فلیقانه، دوولک.

دیمۆده: بی نرخ، ناحه‌ز و بی بایه‌خ. (مبتذل)

ریشقنجا‌ر: گالته‌جا‌ر، که‌سیک که ده‌بیته‌گالته‌ی ده‌ستی هه‌مووان و پیی پیده‌که‌ن.

ریقناسه: لوله‌ی سه‌ره‌کی سیپه‌لک. (نای)

سو‌لانه‌وه: کزانه‌وه‌ی برین، کزه‌کز. (سوزش)

سه‌رانشۆ: ته‌رکردنی سه‌ری منداڵی تازه له‌دایک بوو به‌ ئاوی پیروژ له‌ لایه‌ن

قه‌شه‌وه. (غسل تعمید)

سیکلدانۆچکه: ئه‌و کونه لوله‌ییانه‌ی به‌ سیپه‌لاکه‌وه‌یه.

قارگوڻ: فاگوڻ ، (واگن)
 قهويت: سهرپهرستی خيزانی مردوو ، (كفيل)
 قوله قايه: گويزنگ ، قولاپه.
 كاشه: خيشكى سهر به فر و سههول كه سهگ و ئهسپ رايدة كيشن. (سورتمه)
 كاشهوان: ليخوري كاشه ، (سورچي)
 كريٽ: دزيو ، ناحهز.
 كلومنجر: لاجهولاج ، شهفتوول ، (اريب)
 كوده: زهويي شيو براوي دانه چيندراو.
 كوريژگه: ميړمندال.
 كهتره خهه: كهمتهرخهه ، بي موبالات ، سهرسارد.
 گرژينهوه: زهرده گرتن ، بزه نيشتنه سهر ليو.
 گه لحو: گه مشو ، گه وچ ، هه پول ، هه قمه ق.
 گيا هه ويډار: گيايه كي گه لا پانه بو دهرمان ده شي. (گيا به بابا آدم)
 موقه ليش: بريتي زور وردبين. (موشكاف)
 مخافهت: داخ و خه فتهت ، جه خار ، كه سهر.
 ناوه: سنووري نيوان دوو كيلگه.
 نه ته وي: نه يار ، دژ ، دوژمن.
 هوڦ: كيوي ، درنده ، وه حشي.
 هه ساو: ساو ، ئاسماني بي ههور ، سامال.
 هه سيل: ئاقزيل ، ئهستير ، گولاوي بهركاني (استخر)
 هه نتهش: حوزوور ، له بهر دهم.
 هيلوون: قوولكي چاو ، چالي چاو.
 يه كهاوي: له سهر يهك و به دواي يه كدا. (يكنواخت)

بەرھەمە چاپکراوەکانی وەرگێڕ:

- (١) تاپۆی وەرزیکی سەوز - کۆمەڵەشیعر - ١٩٩٧
- (٢) شەوژانی ئەستێرەپەک - کۆمەڵەشیعر - ٢٠٠٠
- (٣) مەرگەخەون - کۆمەڵەشیعر - ٢٠٠٣
- (٤) دیسان لەو شەقامانەو - کۆمەڵە چیرۆکی بیژەنی نەجدی - وەرگێڕان - ٢٠٠٥
- (٥) تەپلی ئاور - کۆمەڵە چیرۆکی بیانی - وەرگێڕان - ٢٠٠٥
- (٦) جیگای بەتالی سلووج - پۆمان - مەحمودی دەولەتئابادی - وەرگێڕان - ٢٠٠٦

- (۷) خۆر و لاۋا - كۆمەلە شىعرى مىندالان - ۲۰۰۷
- (۸) يەككىرتىن - چىرۋكى مىندالان - قودسى قازى نوور - ۲۰۰۷ - ۲۰۰۷
- (۹) برايانى كارامازوف، پۇمان، فېدور دوستوۋسكى، ۲۰۰۷ - ۲۰۰۷
- (۱۰) خولياى نووسىن - كۆمەلە وتار - پەزا بەراھەنى - ۲۰۰۸ - ۲۰۰۸
- (۱۱) فەرھەنگى رېژگە - (ئەو وشانەى لەھەنبانە بۆرىنەدا نەھاتوون) ۲۰۰۹ (۱۲) ئەر باب و نۆكەر، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱

- (۱۳) باۋە سىرگى، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۱۴) دىلى قەققاز، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۱۵) مەرگى ئىفان ئىلىچ، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۱۶) دار وپەپوولە و پووبار، چىرۋكى مىندالان، فەرىدە شەبانفەر - ۲۰۱۰ - ۲۰۱۰
- (۱۷) ئانا كارنىنا، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۱۸) تازىەبارانى بەيەل - پۇمانى غولامحوسىن ساعىدى - ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۱۹) كەلەشىرى وركىن - چىرۋكى مىندالان

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپىن:

- (۱) ئاپۇرمى خەو، كۆمەلە شىعر
- (۲) سترانى شەپۇلەكان - شىعرى ھاۋچەرخى فارس، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۳) ھاۋسەگىرىيە بەختەۋەرەنە، پۇمان، تۆلىستۆى، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۴) شارەزايىيە بىنەپەتتەكانى ژيان، دوروۋى رېچ، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۵) زايەلەى شاخ و قىژەى گولەباخ، كۆمەلە شىعر
- (۶) ھاۋار و ژىلەمۇ، كۆمەلە شىعر
- (۷) نارنجى فېرىن، كۆچىرۋك
- (۸) رېگايەك بەرەۋە ھەتاۋ، كۆچىرۋك، ۲۰۱۱ - ۲۰۱۱
- (۹) كازاخەكان، پۇمان، لىۋ تۆلىستۆى

